MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

FÖR ÅR

1812.

Stockholm

och Kongl. Privilegierade Nöt-Tryckeriet.

N:o 1, 2 och 3.

Aria ur Det Lyckliga Trolleriet af Solie.

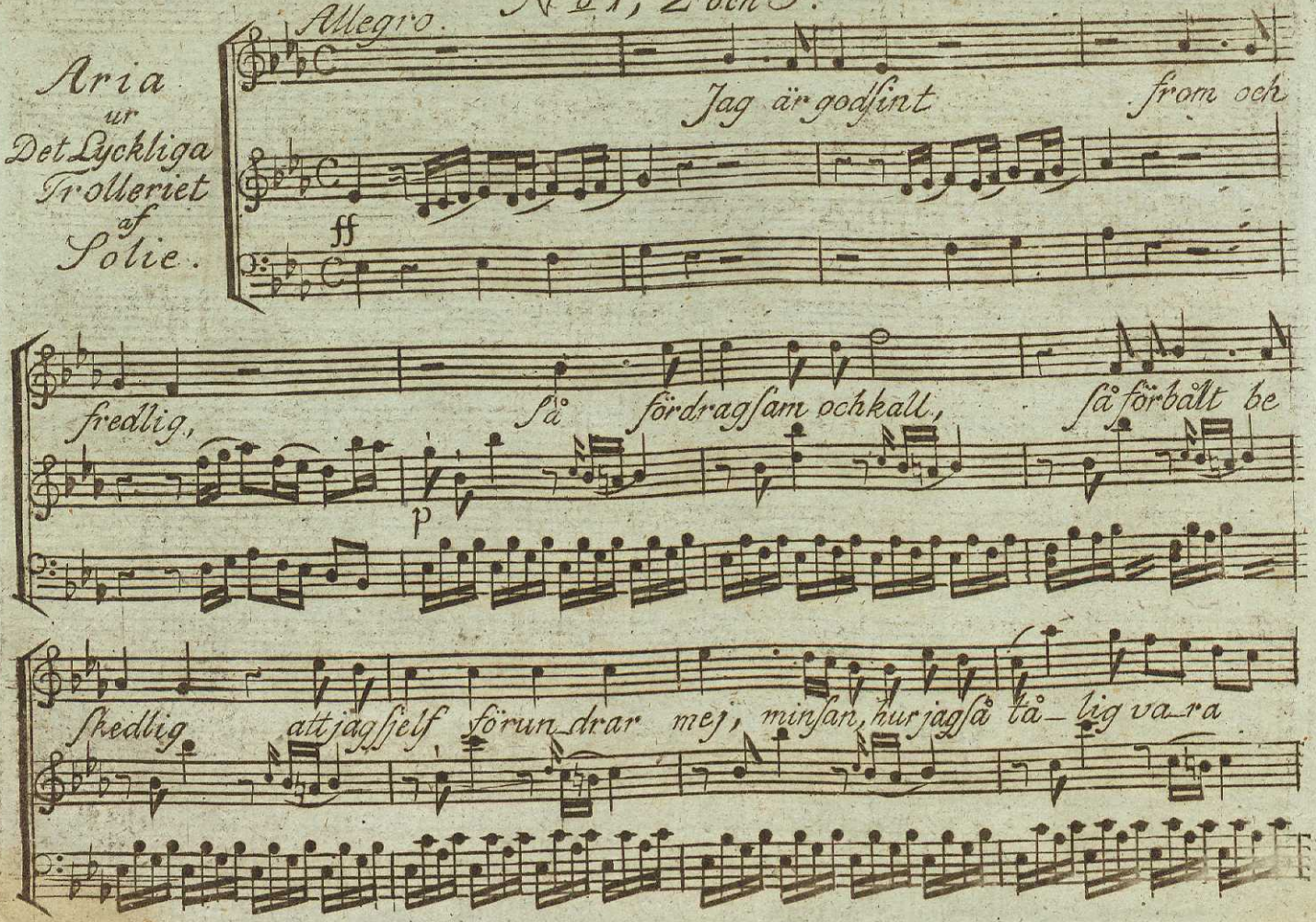

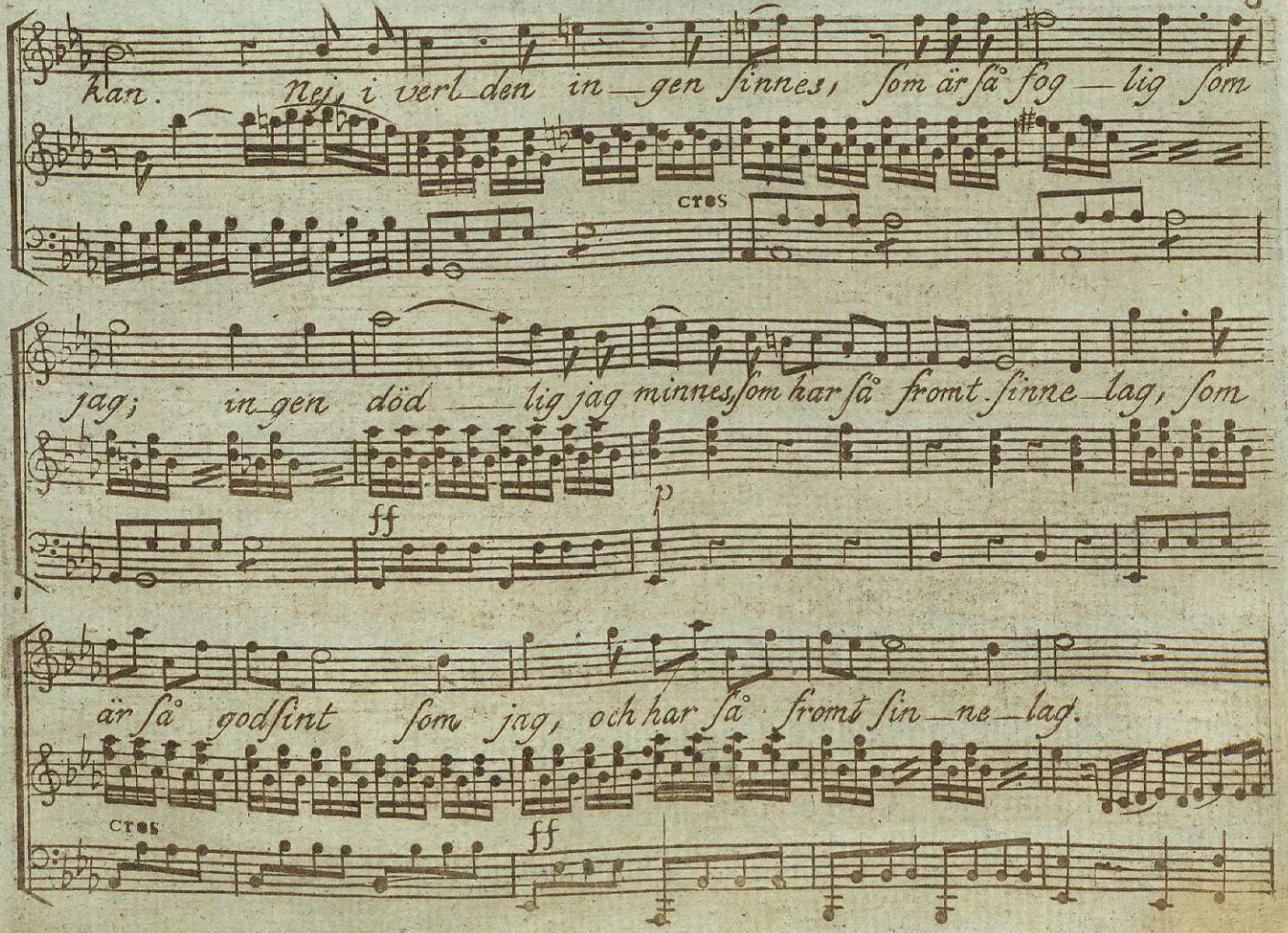
kan. Nej, i verl den in gen sinnes, som är så fog lig som
CTUS
jag; in gen död lig jag minnes, som har så fromt sinne lag, som
ff
p
är så godsint som jag, och har så fromt sin ne lag.
CTUS
ff

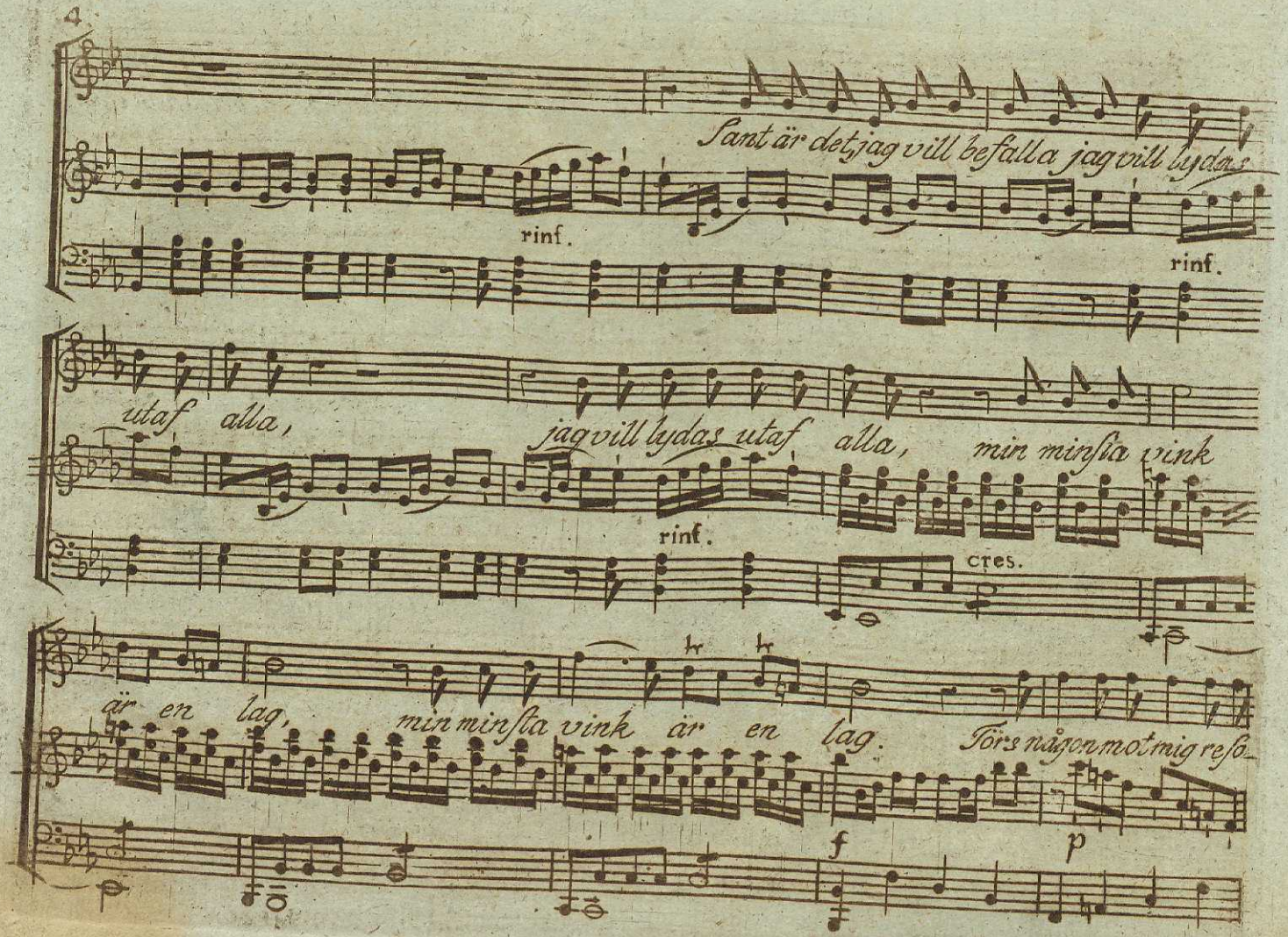
Sant är det jag vill befalla jag vill lydas
rinf.
rinf.
utaf alla,
jag vill lydas utaf alla, min minsta vink
rinf.
cres.
är en lag,
min minsta vink är en lag.
Förs någon mot mig reso
f
p

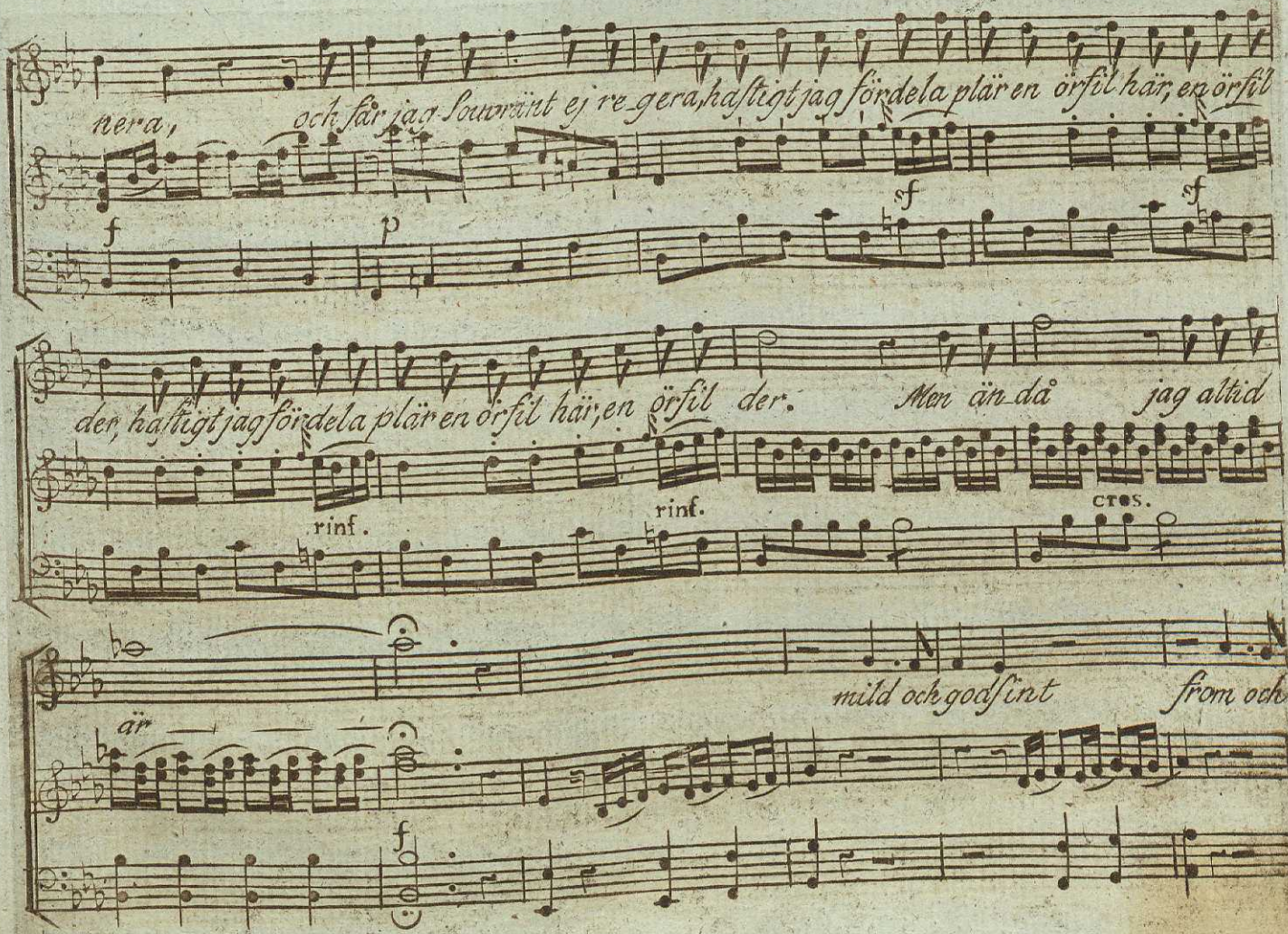
ner a,
och får jag Souverint ej re gera, hastigt jag fördela plär en örfil här, en örfil
f
p
sf
sf
der, hastigt jag fördela plär en örfil här, en örfil der.
Men än då jag altid
rinf.
rinf.
CTOS.
mild och godsint
from och
är
f

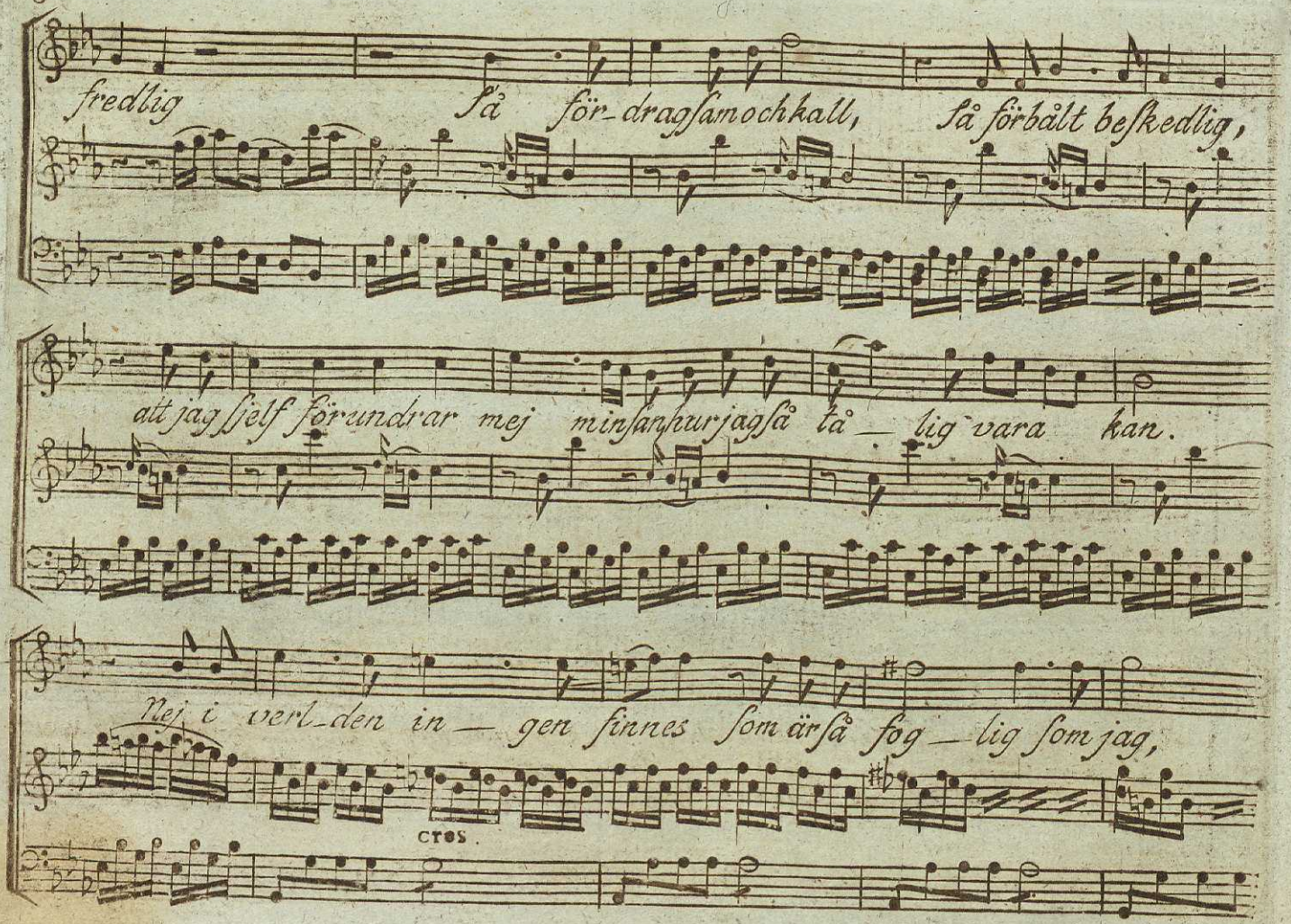
fredlig så för-dragsam och kall, så förbålt beskedlig,
att jag sjelf förundrar mej min sanhur jag så tå-lig vara kan.
Nej i verl-den in-gen finnes som är så fog-lig som jag,
CTOS.

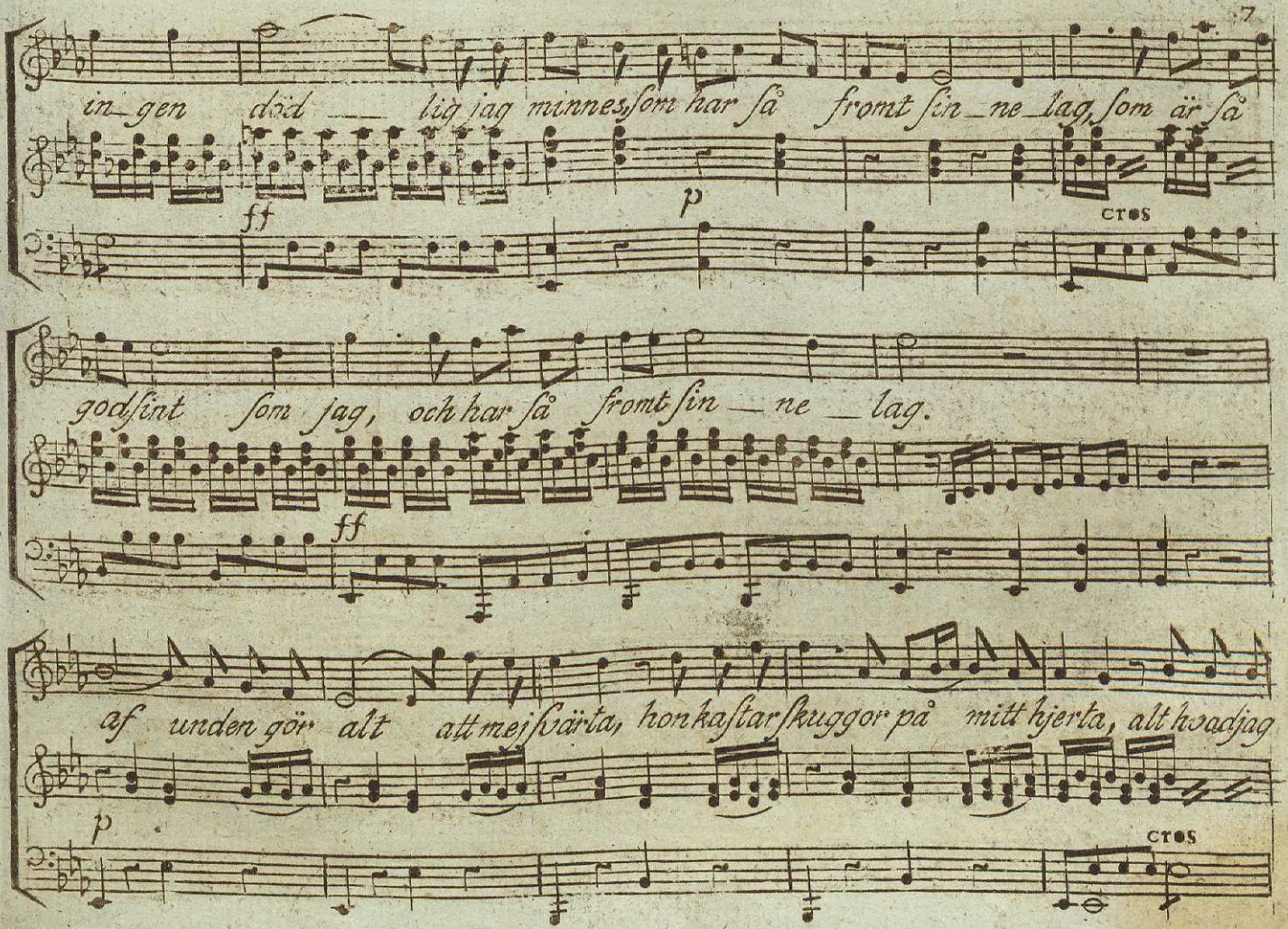
in gen död — lig jag minnes, som har så fromt sin ne lag, som är så
ff
p
CTOS
godsint som jag, och har så fromt sin — ne — lag.
ff
af unden gör alt att mej svärta, hon kastar skuggor på mitt hjerta, alt hvad jag
p
CTOS

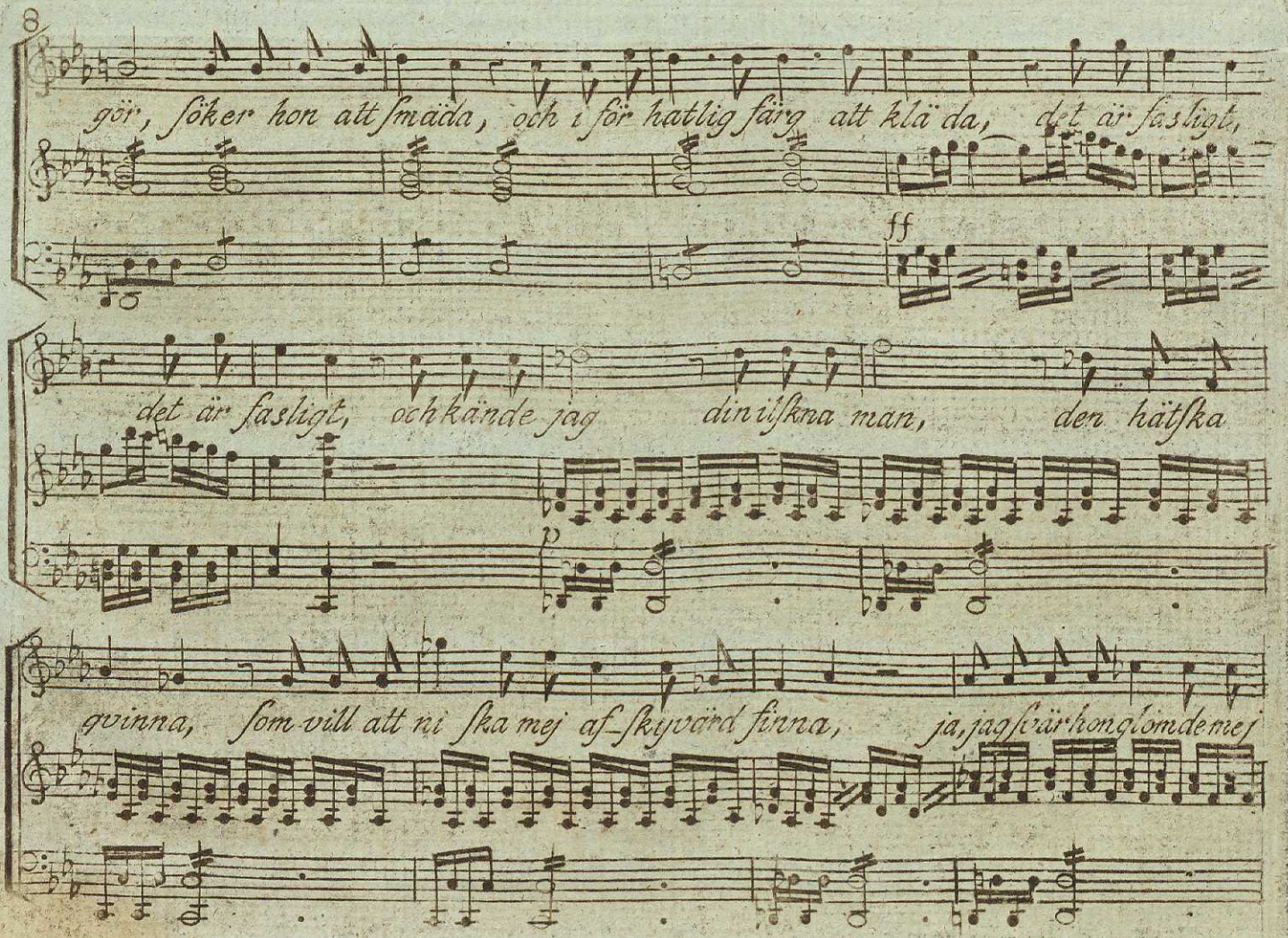
gör, söker hon att smäda, och i för hatlig färg att klä da, det är fasligt,
ff
det är fasligt, och kände jag din illska man, den hätska
p
qvinna, som vill att ni ska mej af skyvärd finna, ja, jag svär hon glömde mej

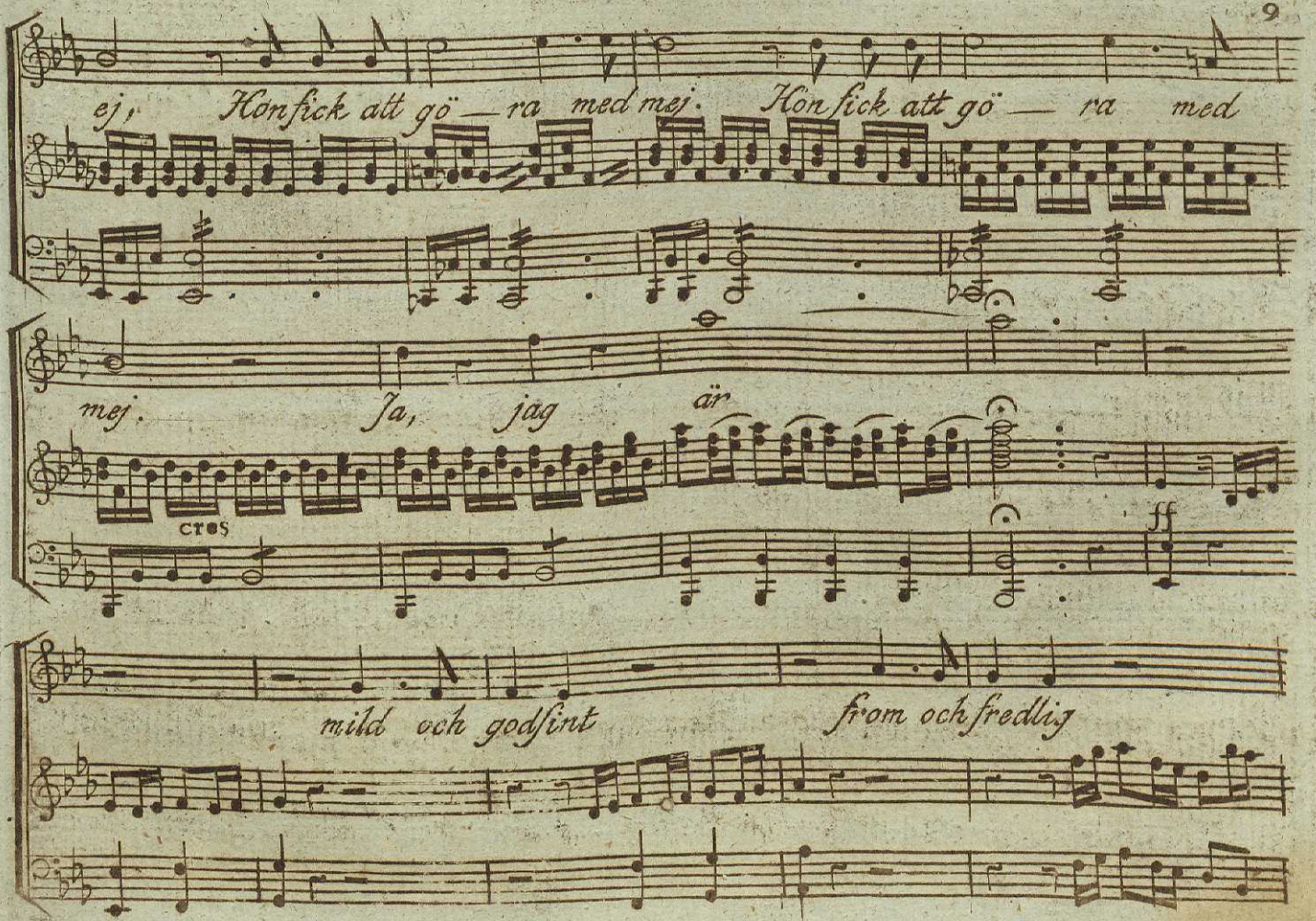
ej. Hon fick att gö — ra med mej. Hon fick att gö — ra med
mej. Ja, jag är
CTOS
ff
mild och godsint
from och fredlig

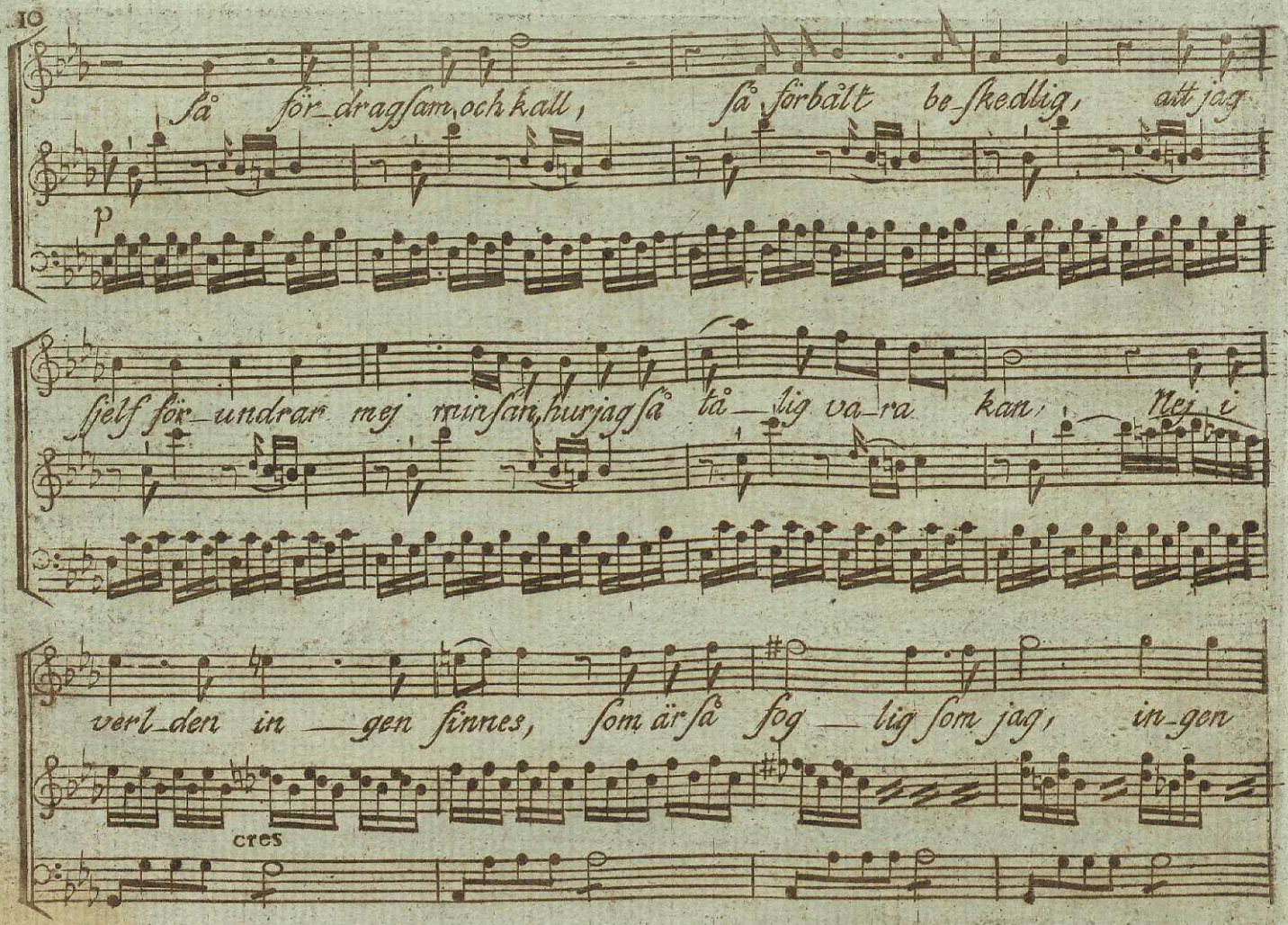
så för dragsam och kall, så förbält beskedlig, att jag
p
själf för undrar mej ibland, hur jag så tå lig vara kan, Nej i
verl den in gen finnes, som är så fog lig som jag, in gen
cres

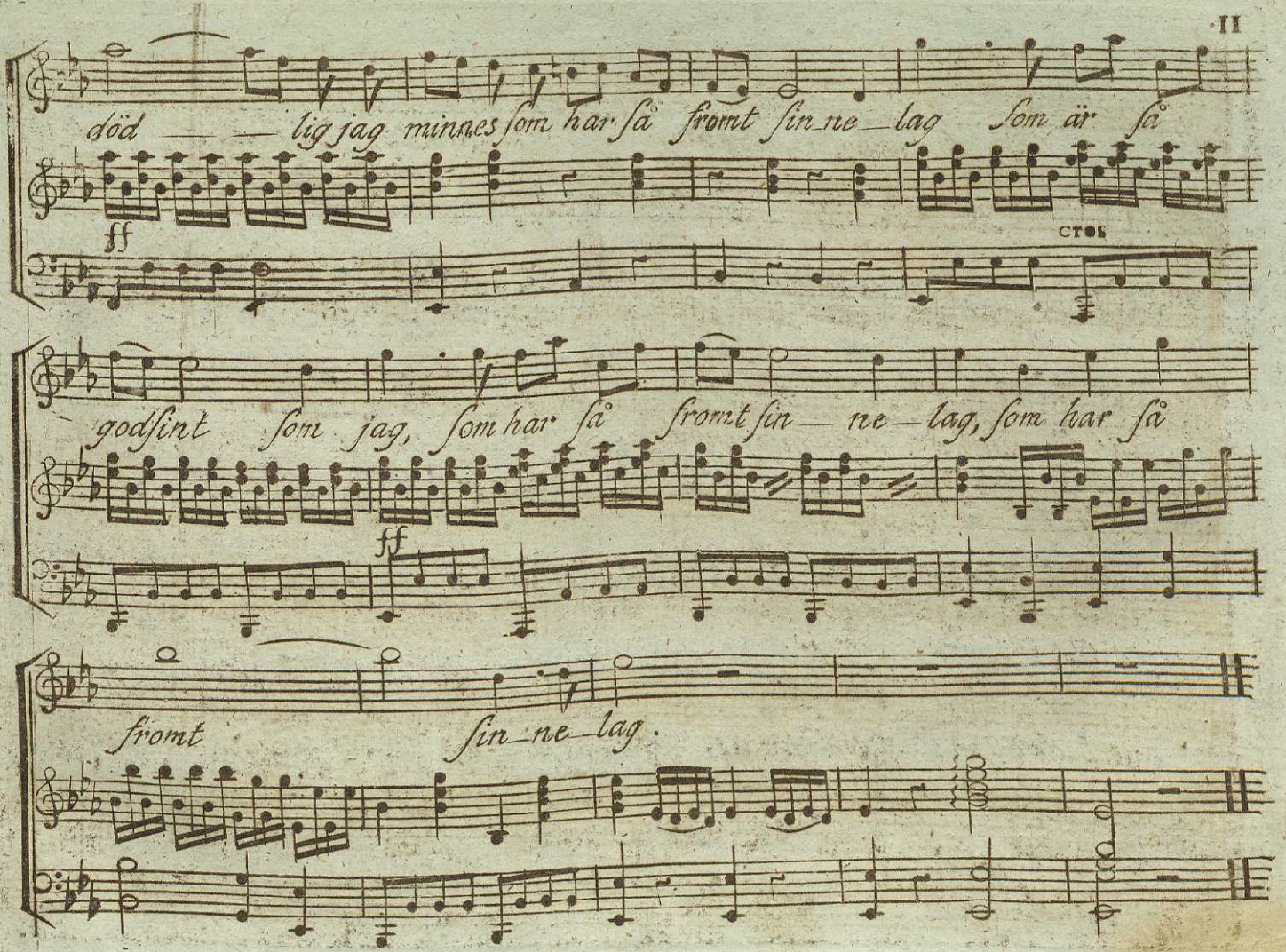
död — — lig jag minnes som har så fromt sin ne lag som är så
ff
CTUS
godsint som jag, som har så fromt sin — ne — lag, som har så
ff
fromt sin ne lag.

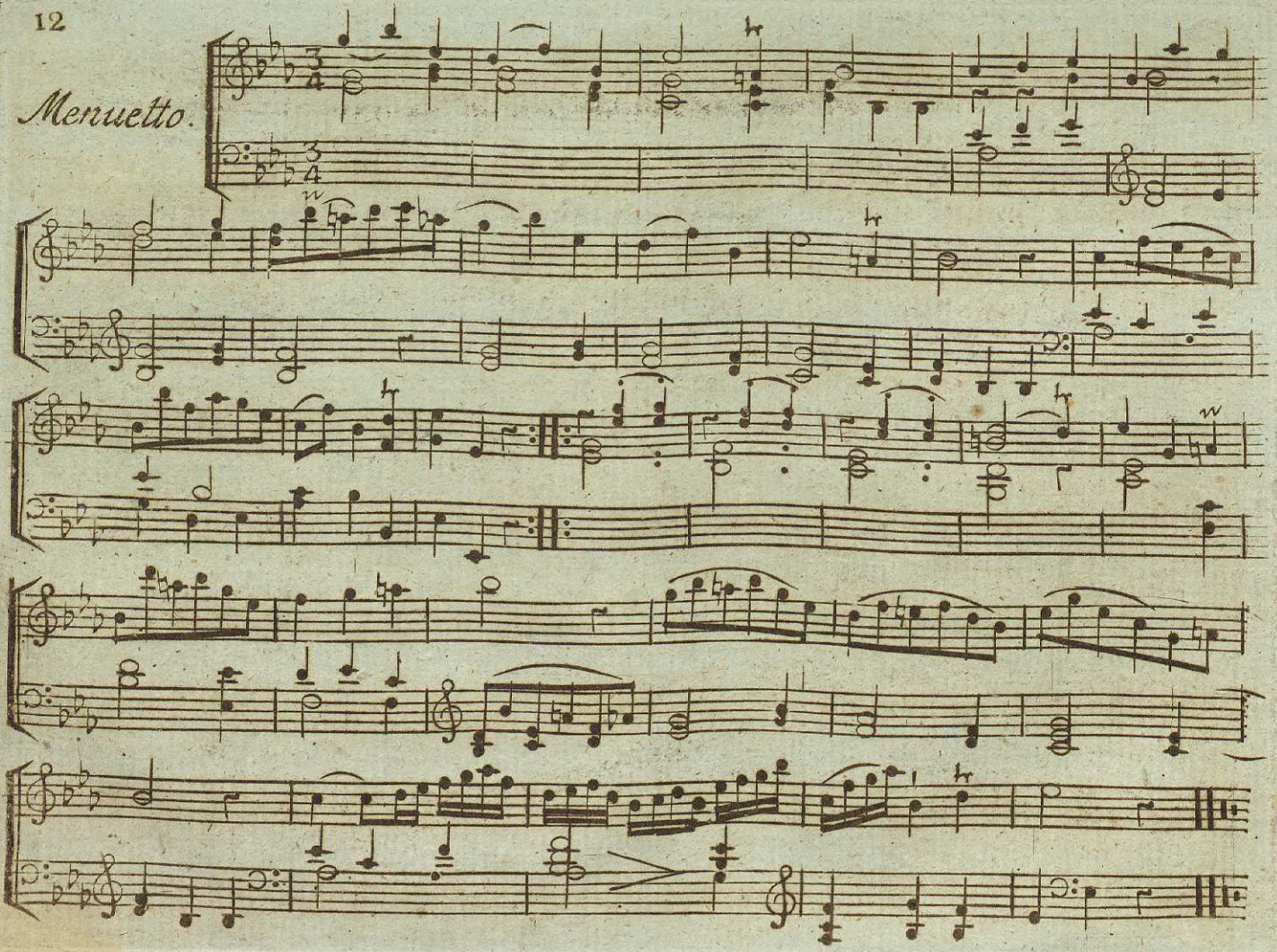
Menuetto.

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

Adagio Maestoso. N:r 4, 5, 6 och 7.

Allegorisk Ouvertüre till åminnelse af Amiral Duncans Seger öfver Hollendska Flottan d. 11 Oct. 1797. af Steibelt

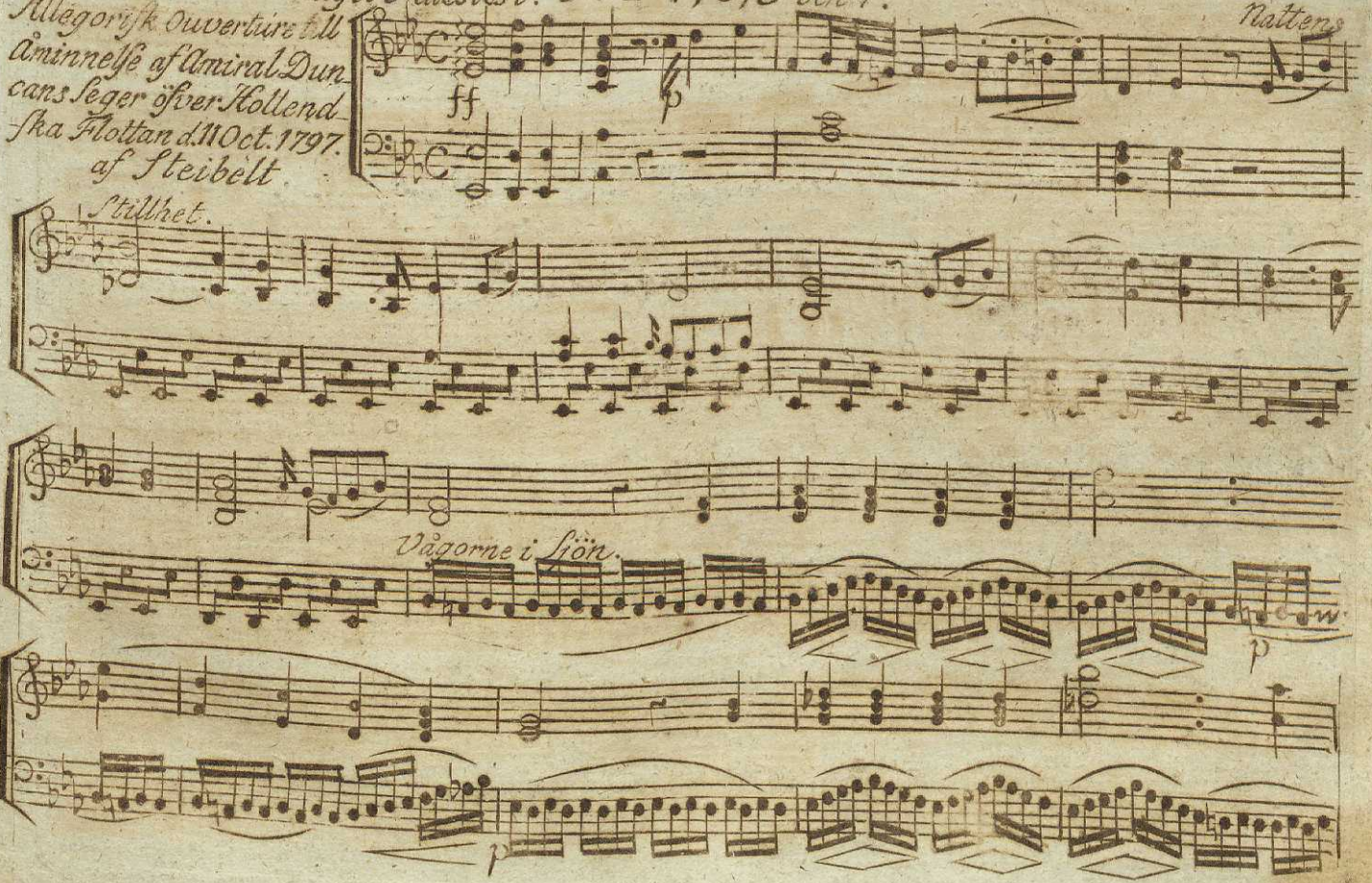

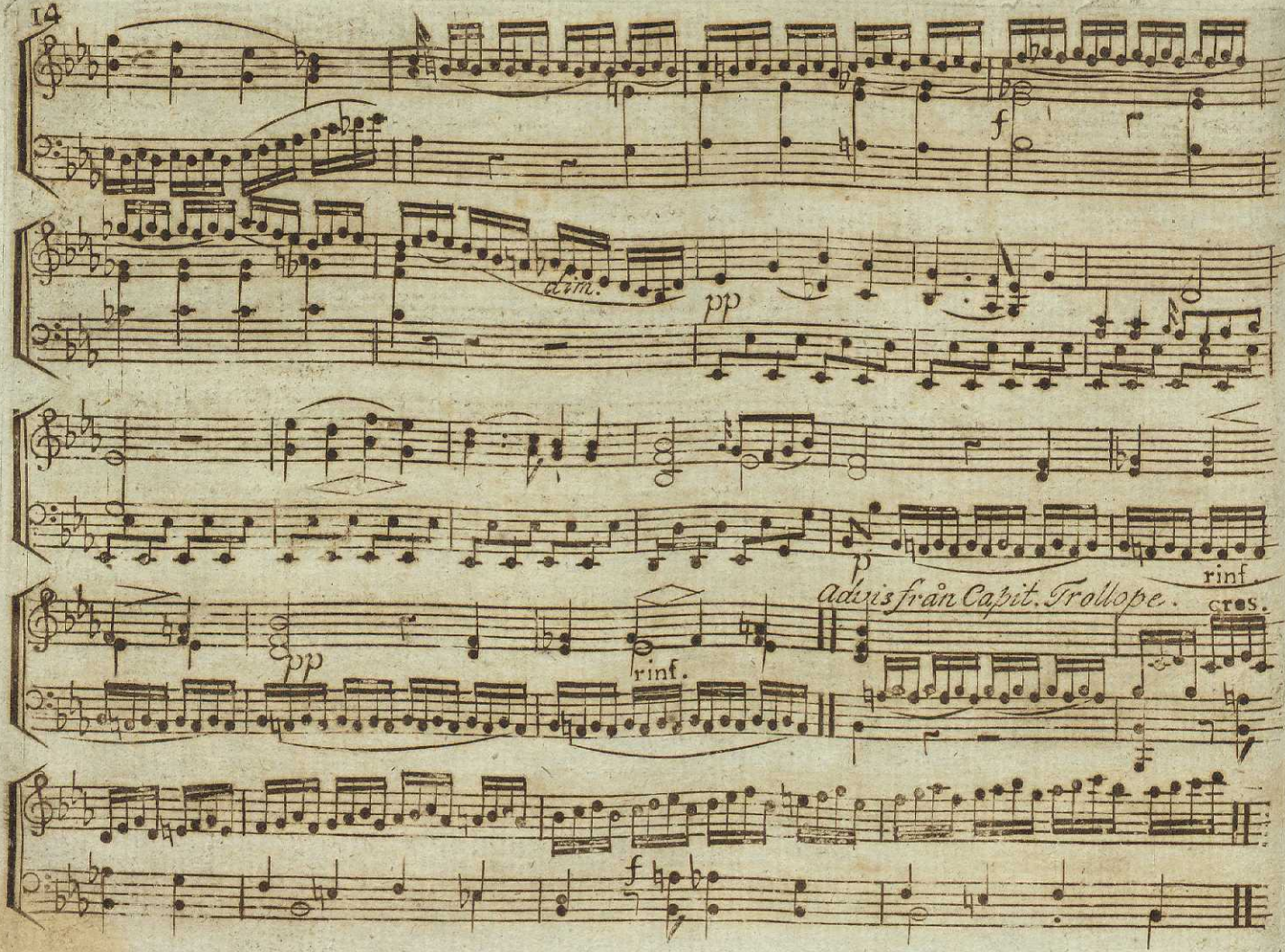
f
dim.
pp
p
rinf.
Adagio från Capit. Trollope.
pp
rinf.
cres.
f

Berättas att Hollendska Flottan är under Segel.

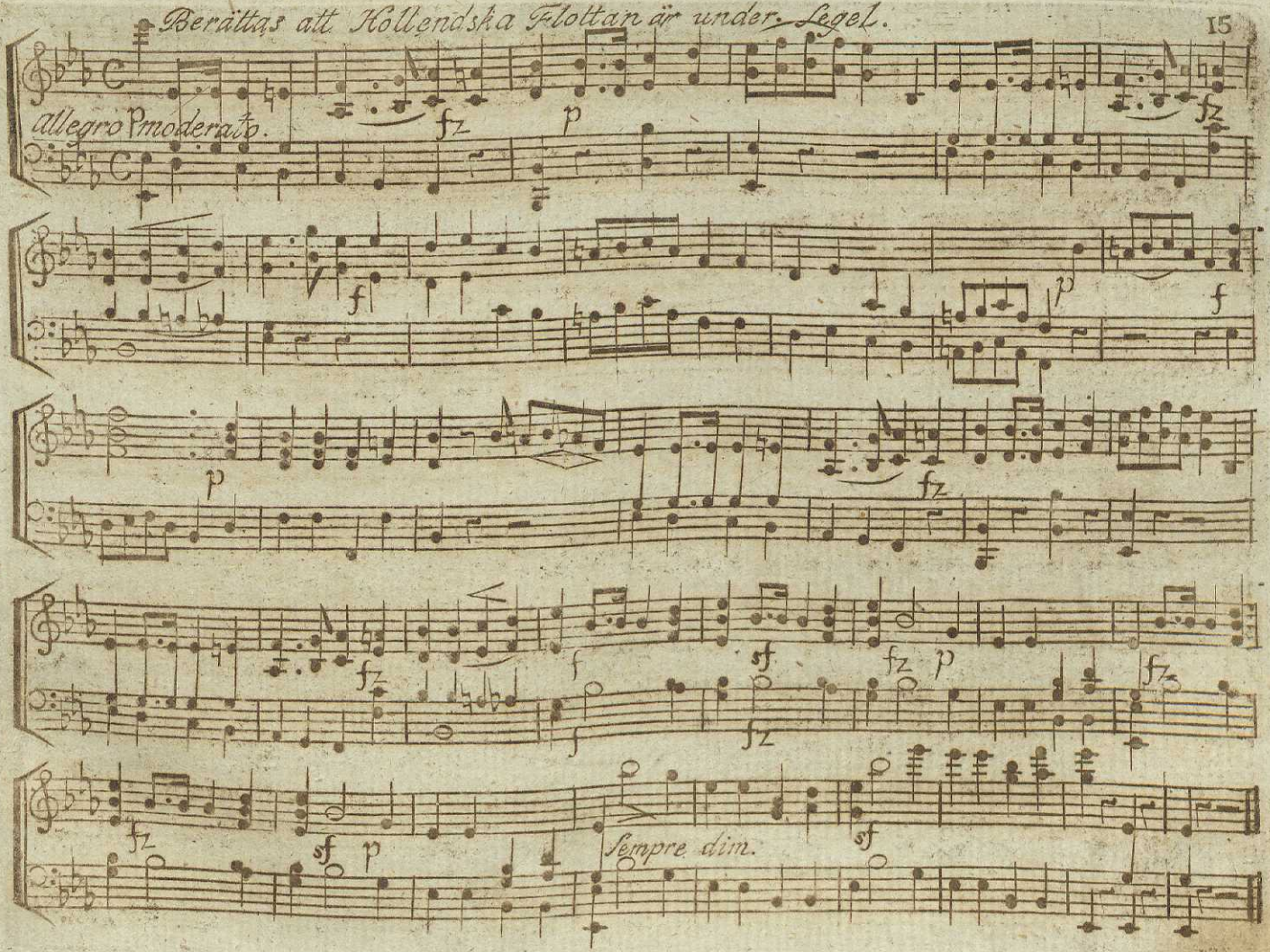

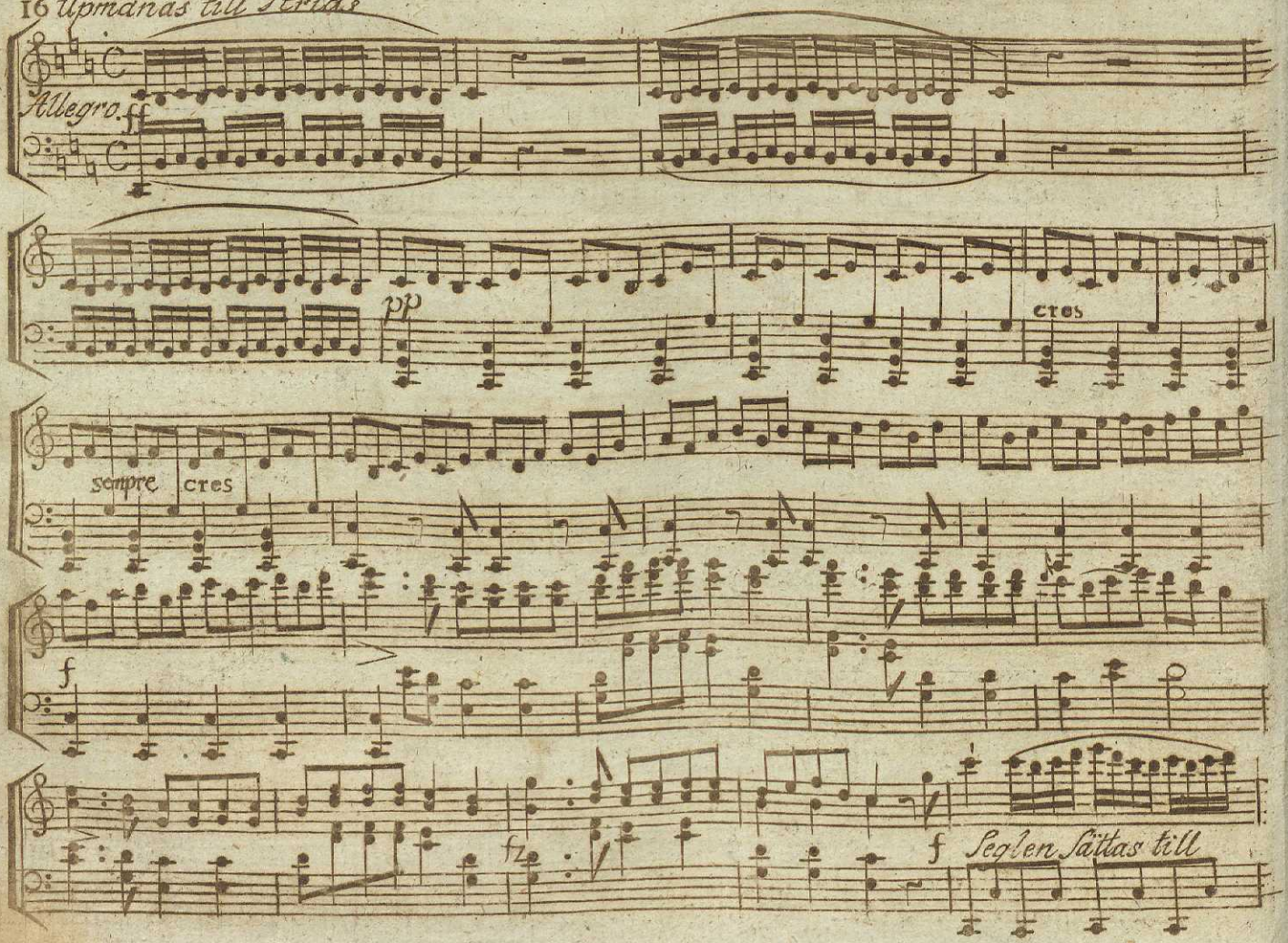
Allegro.
ff
pp
cres
sempre
cres
f
fz
f
Seglen Sättas till

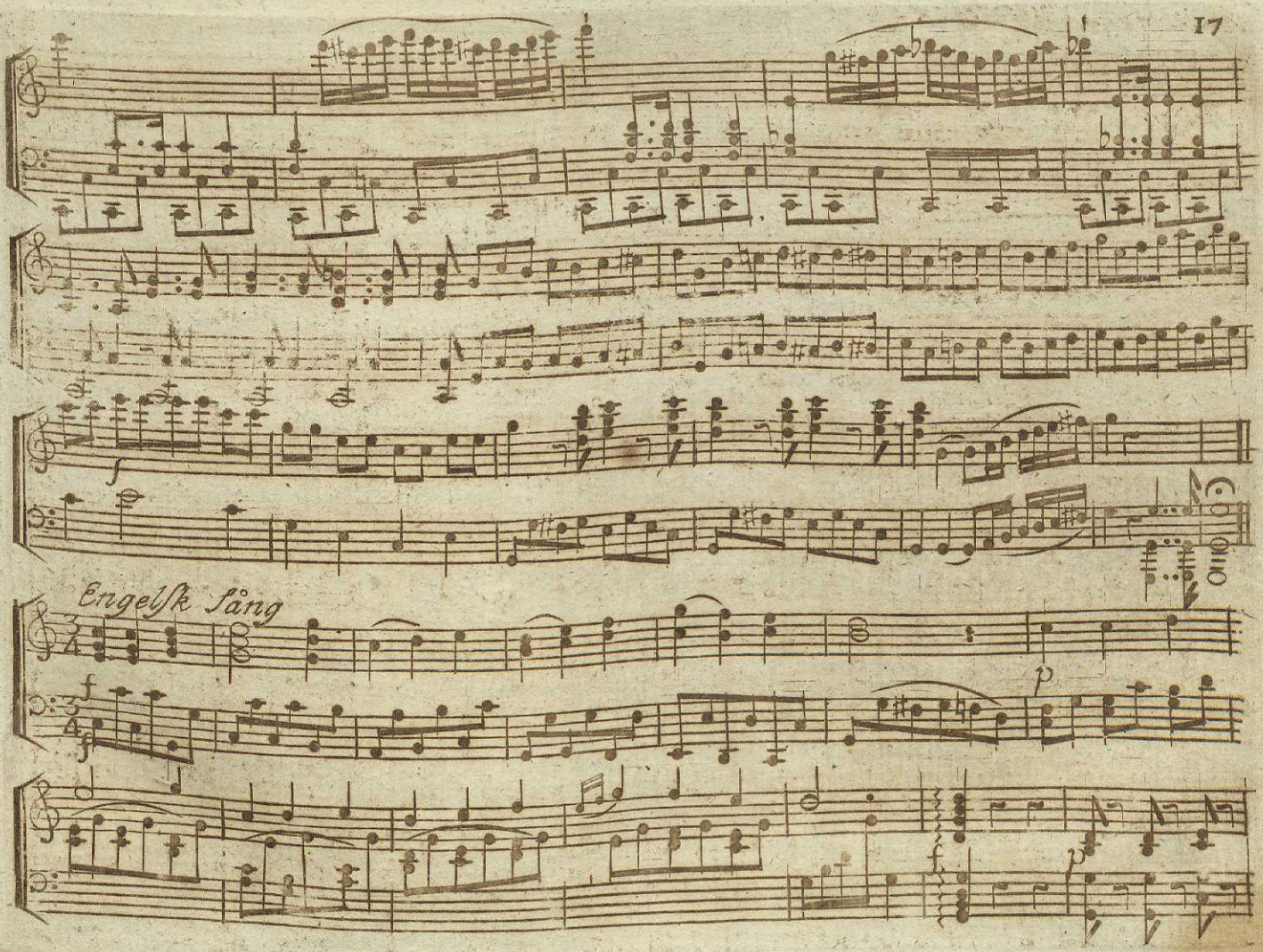
Engelsk Sång

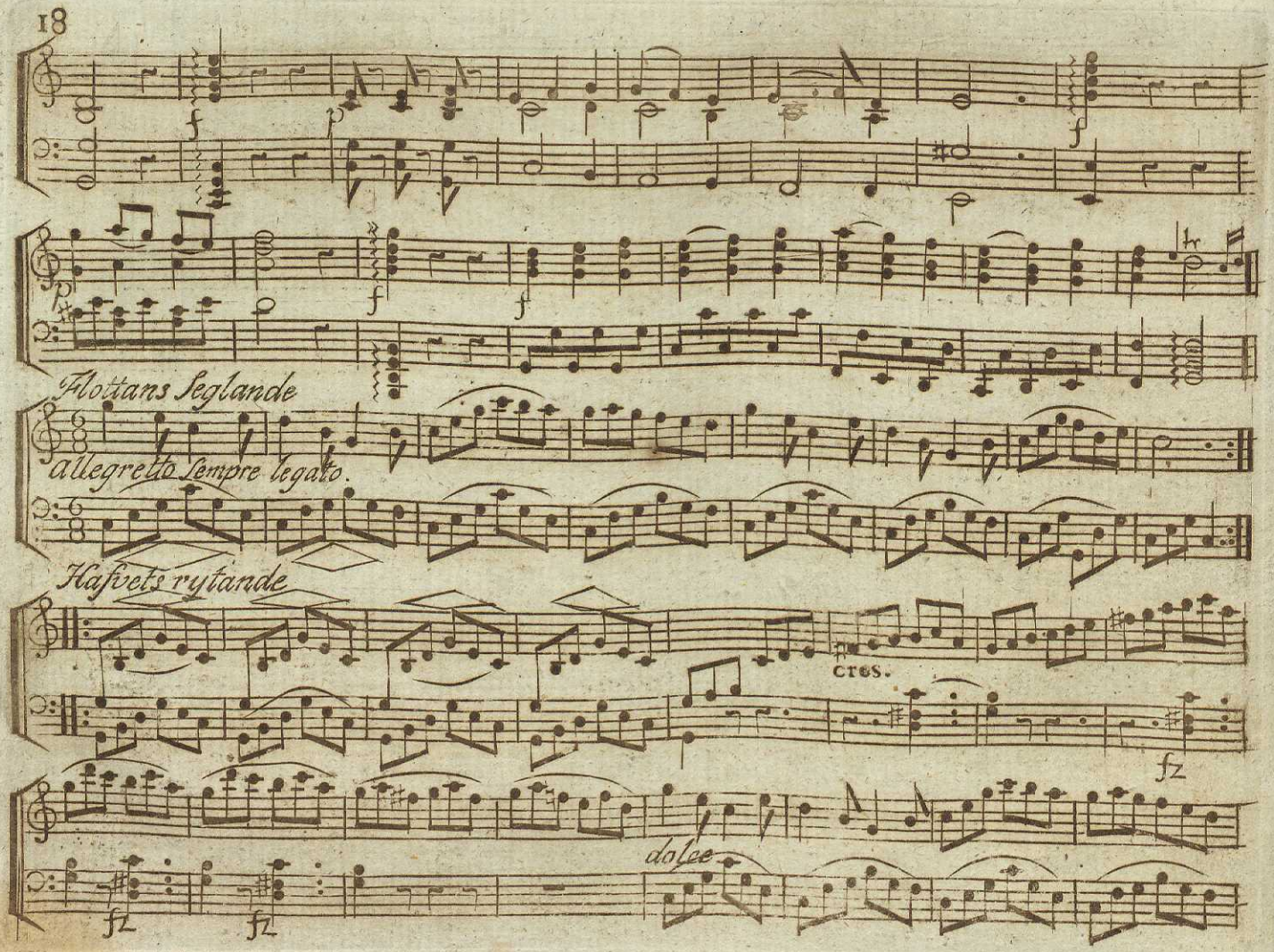
Flottans Seglande
allegretto sempre legato.
Hafvets rytande
cres.
fz
dolce
fz
fz

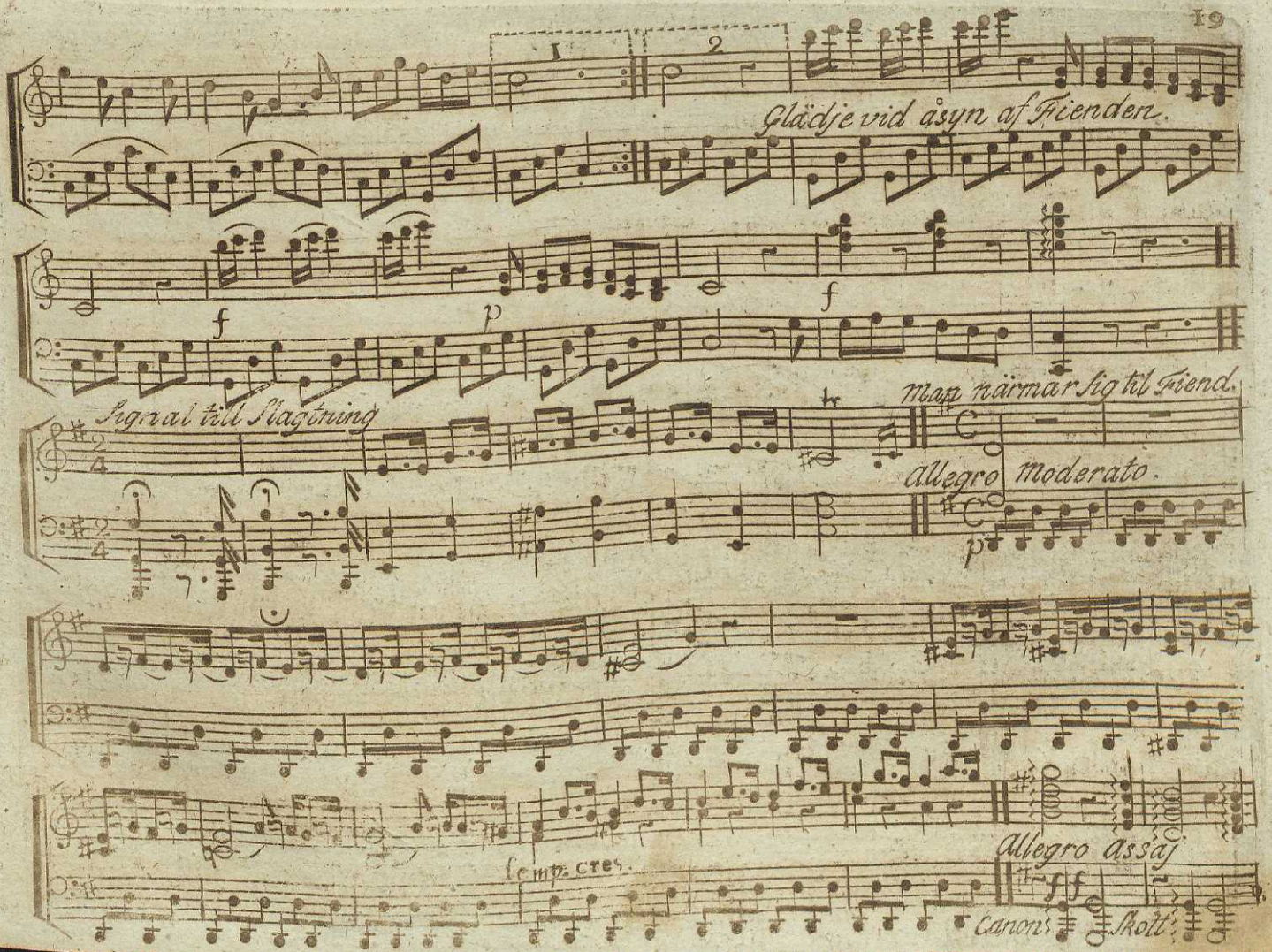
1
2
Glädje vid åsyn af Fienden.
f
p
f
Signal till Slagtning
Man närmar sig til Fiend.
Allegro
Moderato.
p
Allegro assaj
f comp. cres.
ff
Canon
Skott

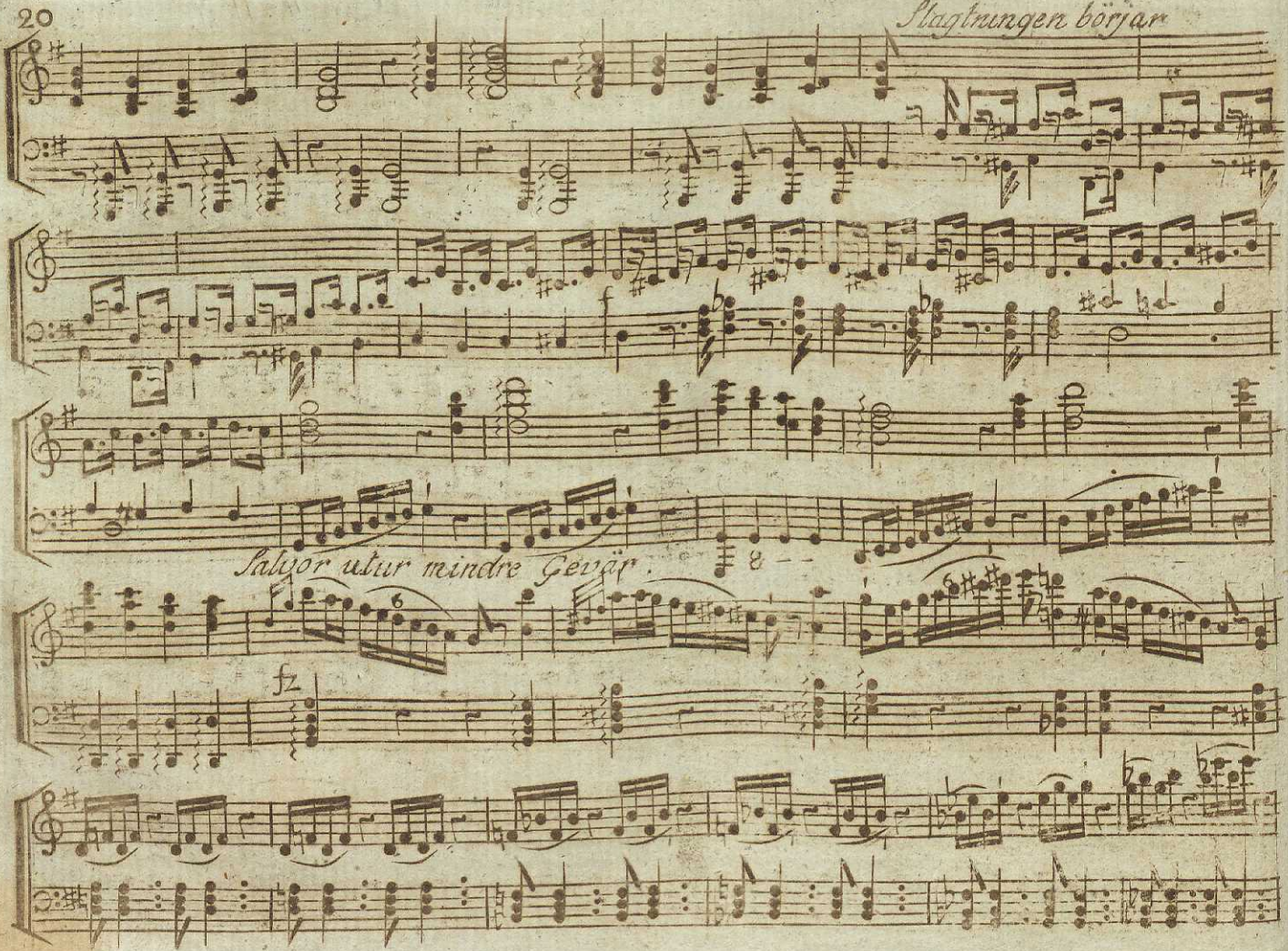
Slagtningen börjar
Salvor utur mindre Gevär.

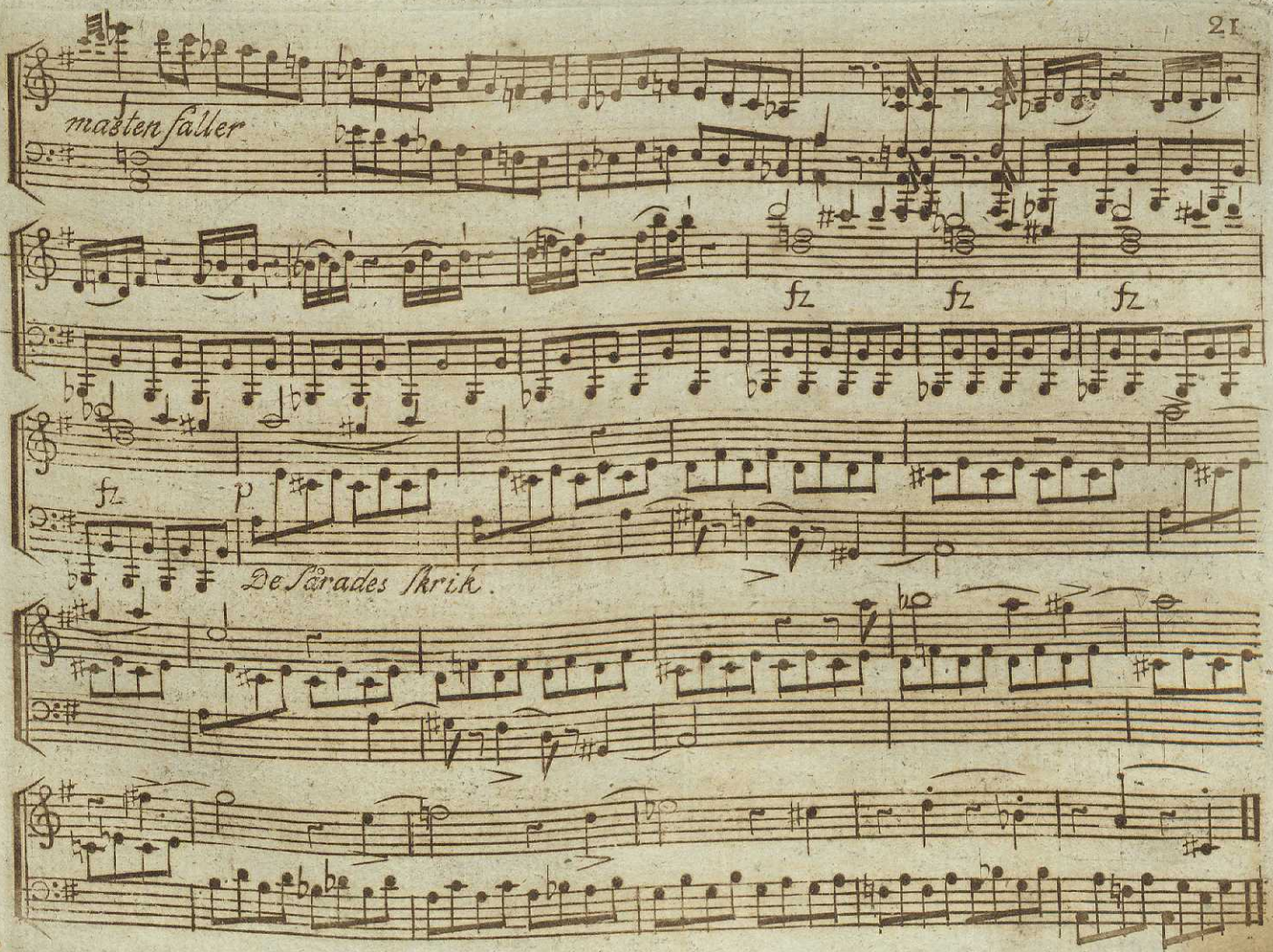
maßten faller
fz
fz
fz
fz
p
De Sårades skrik.

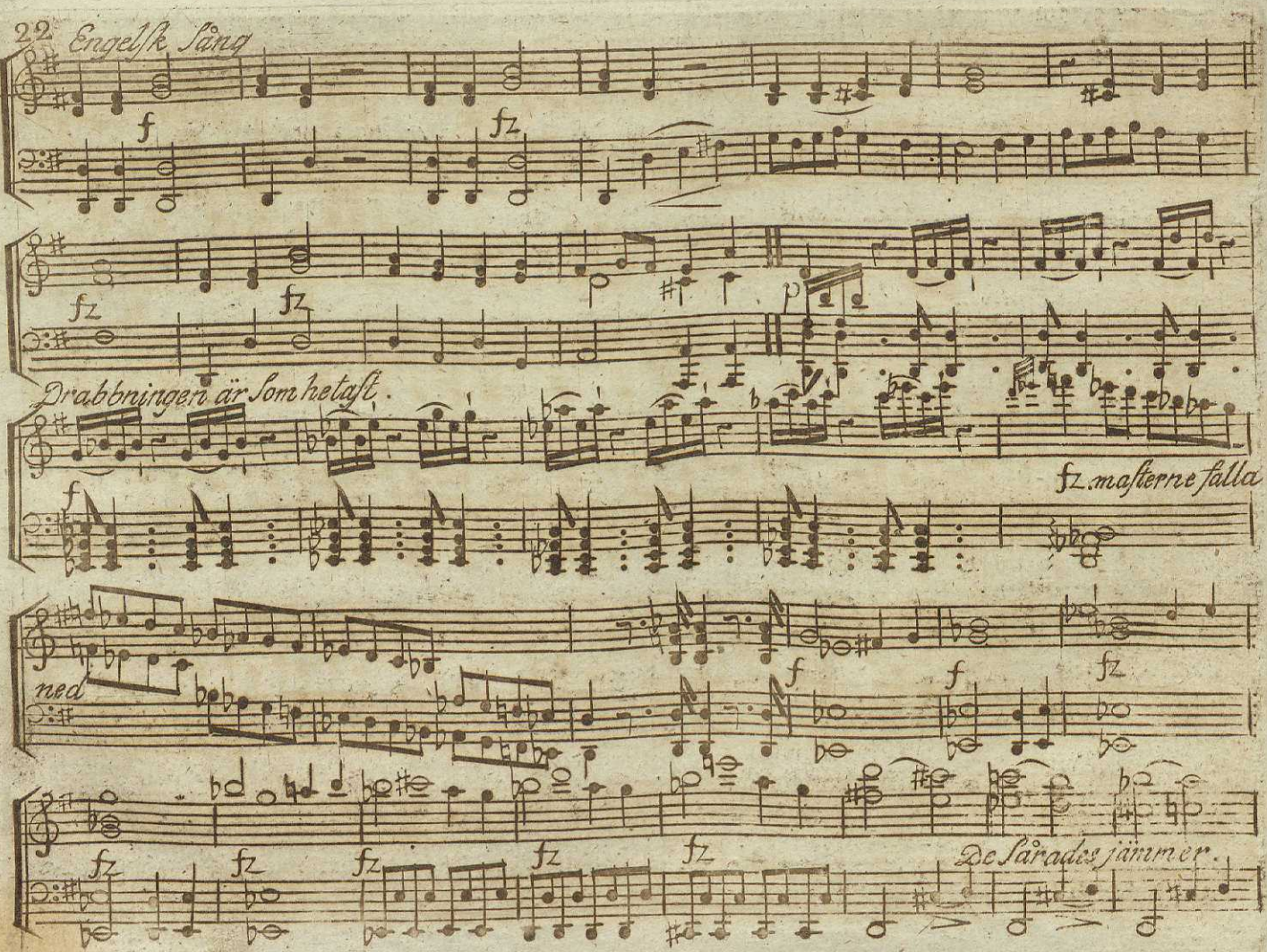
Engelsk Sång
Drabbningen är som hetast.
fz. masterne falla
ned
De sårades jämmer.

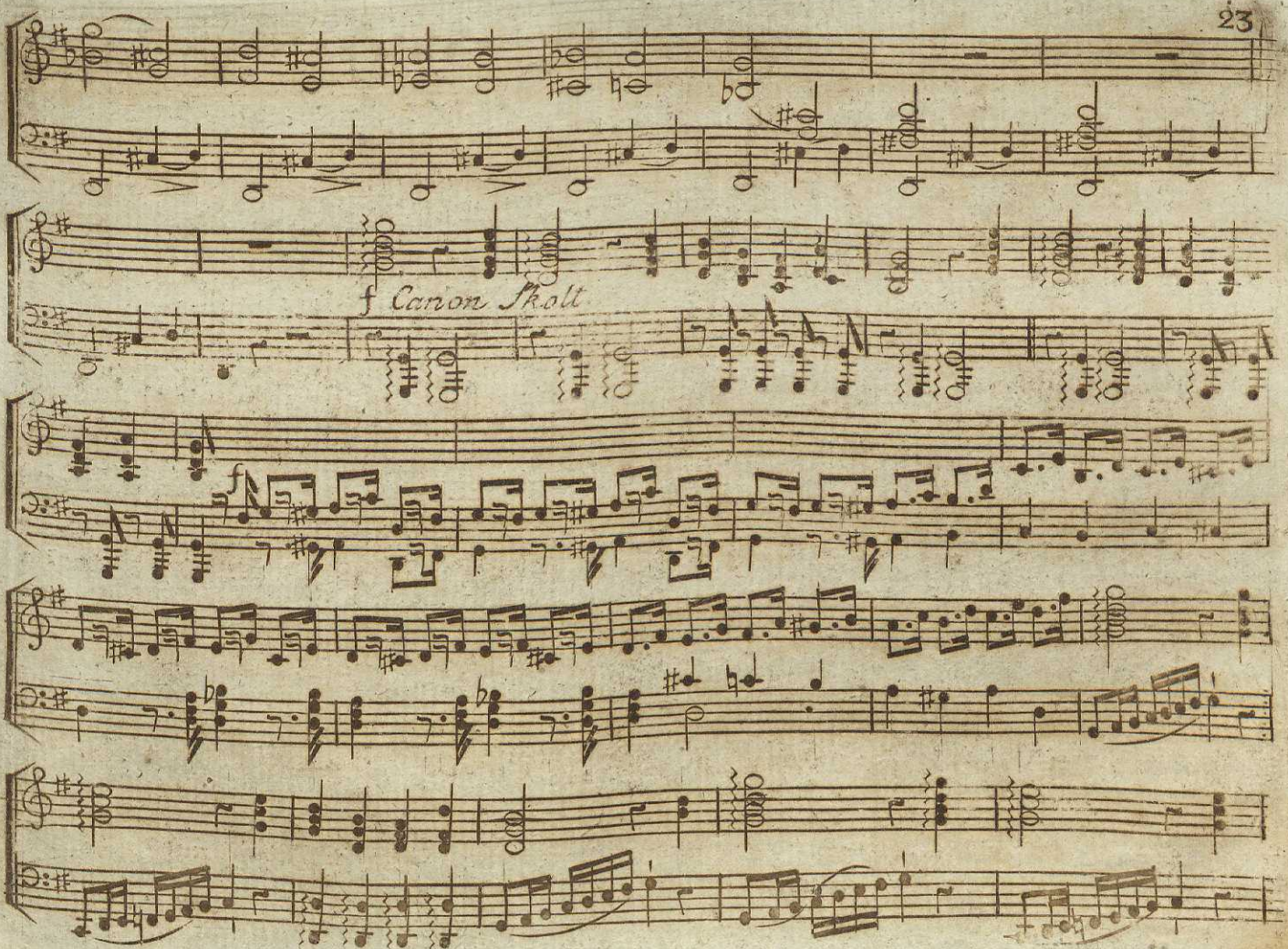
f Canon Skolt
f

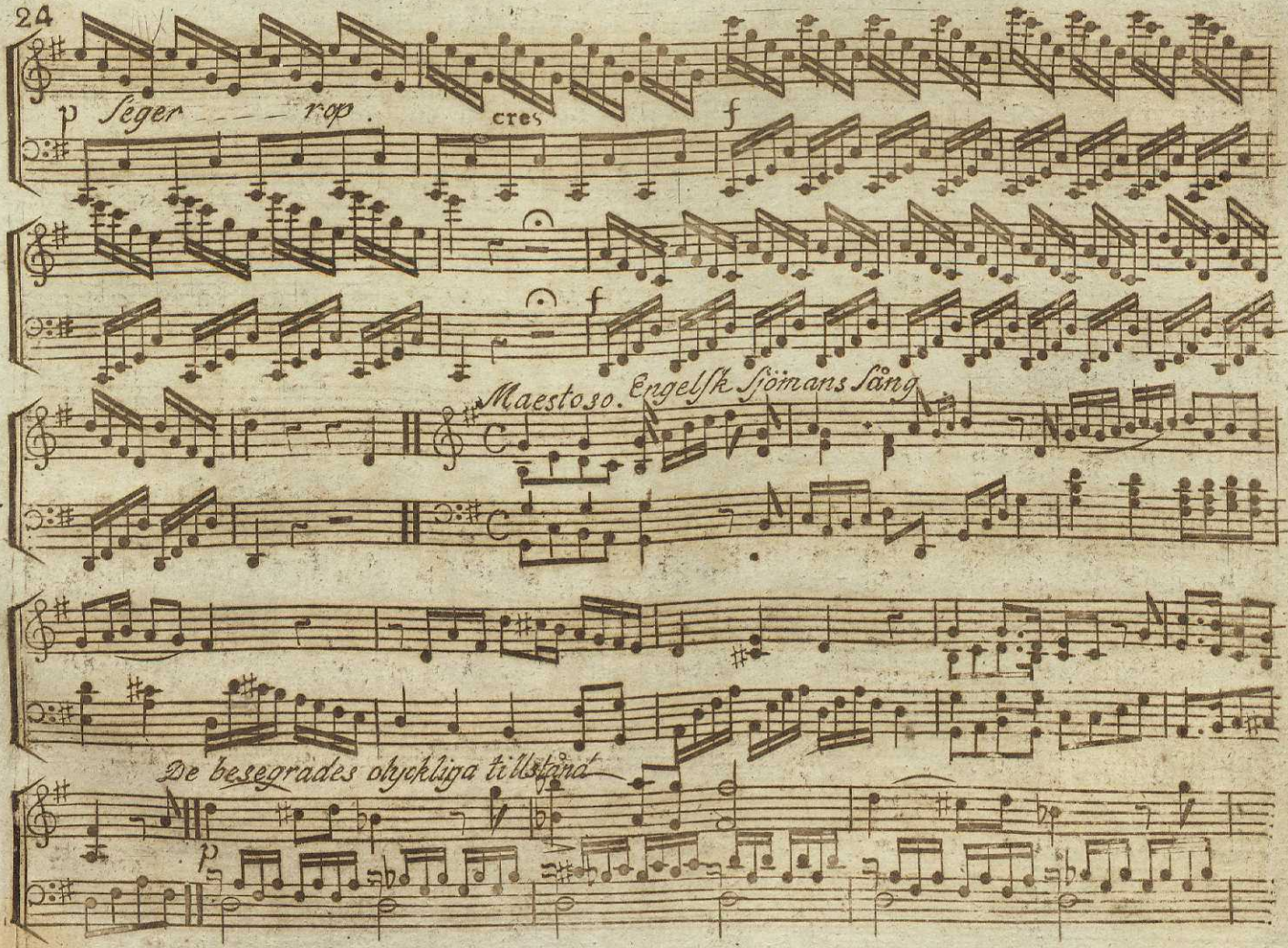
p Seger rop.
cres
f
f
Maestoso. Engelsk Sjömans Sång
De besegrades ohyckliga tillstånd
p

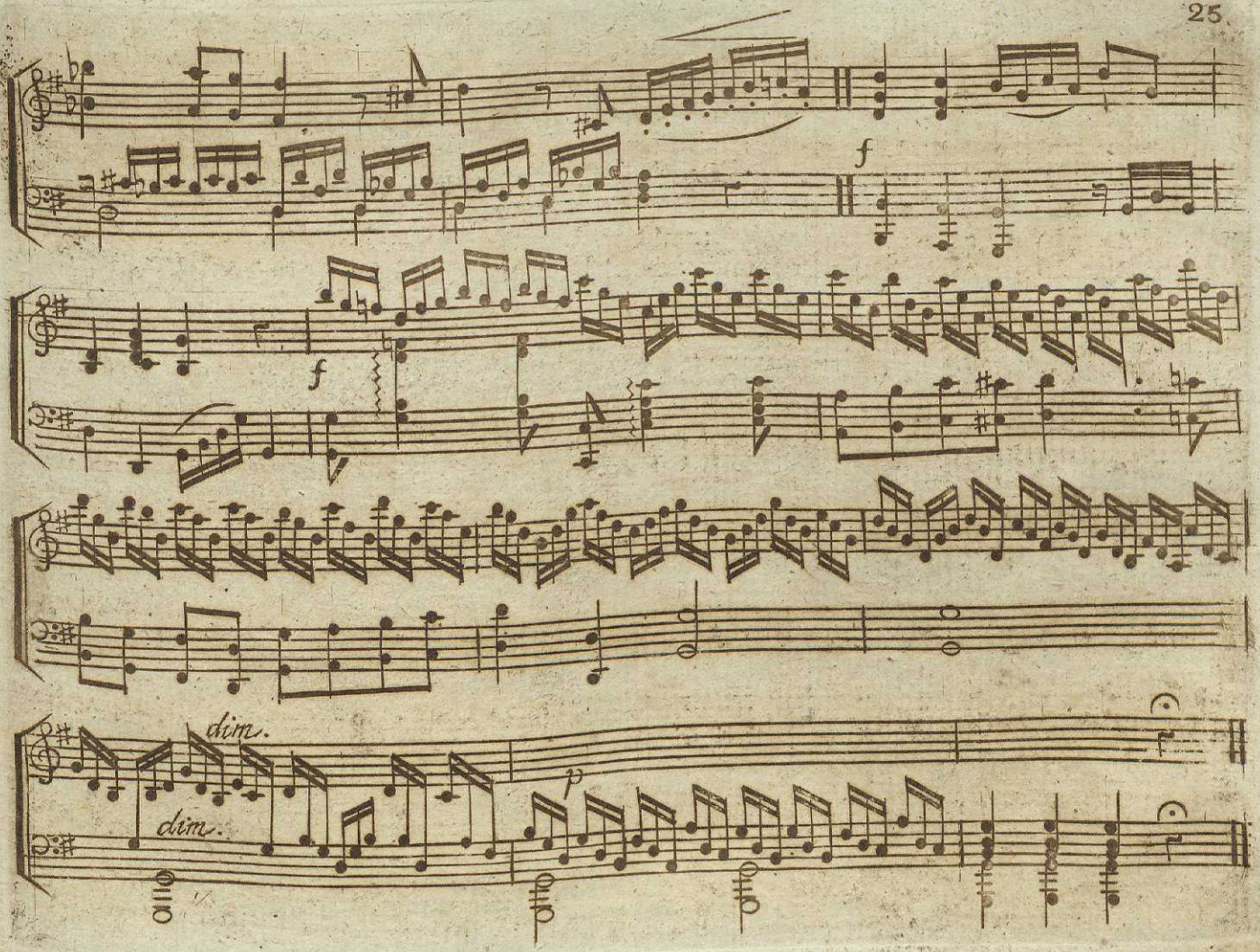
f
f
dim.
dim.
p

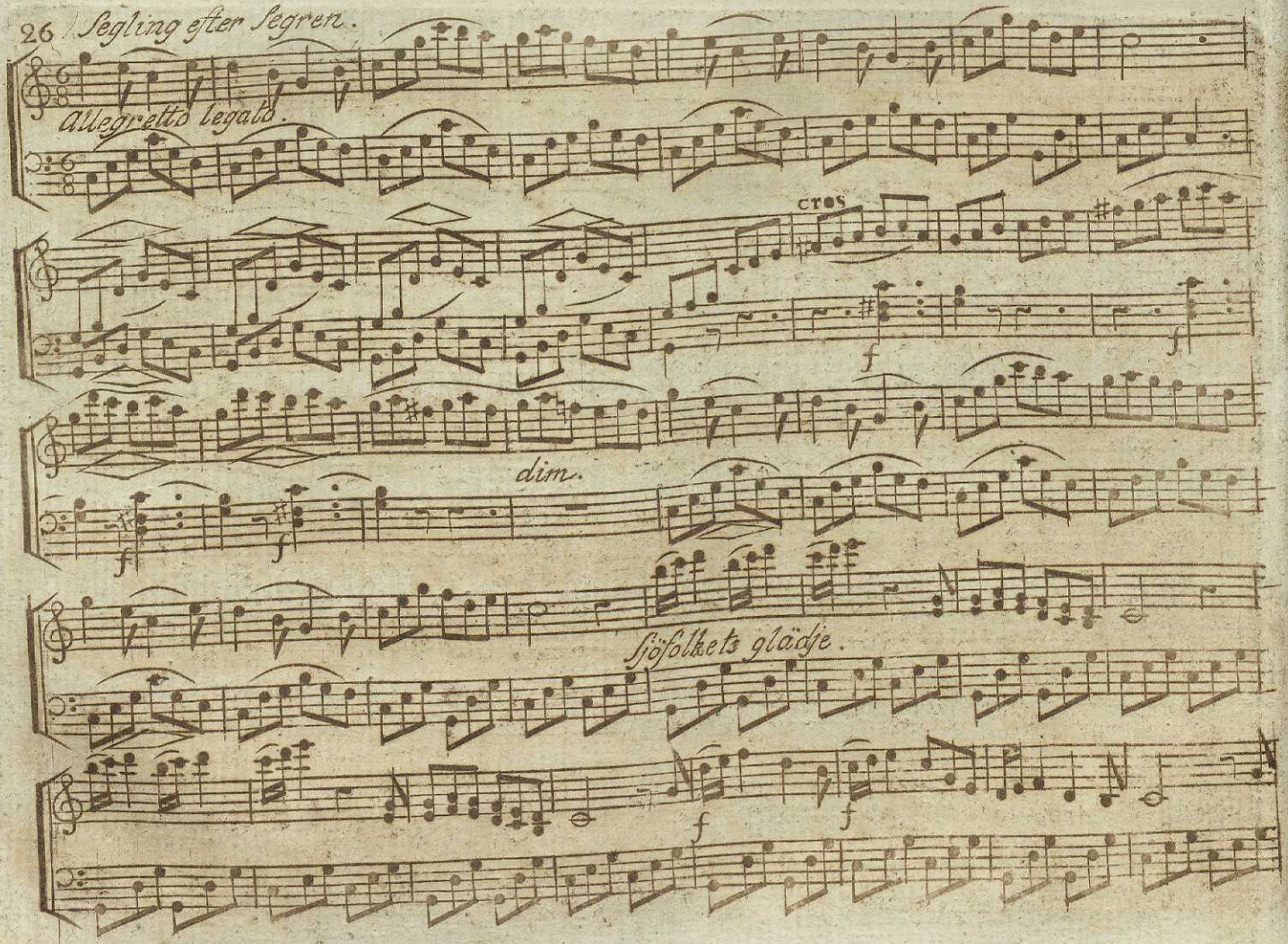
Segling efter Segren.
Allegretto legato.
cres
f
f
f
dim.
Sjöfolkets glädje.
f
f

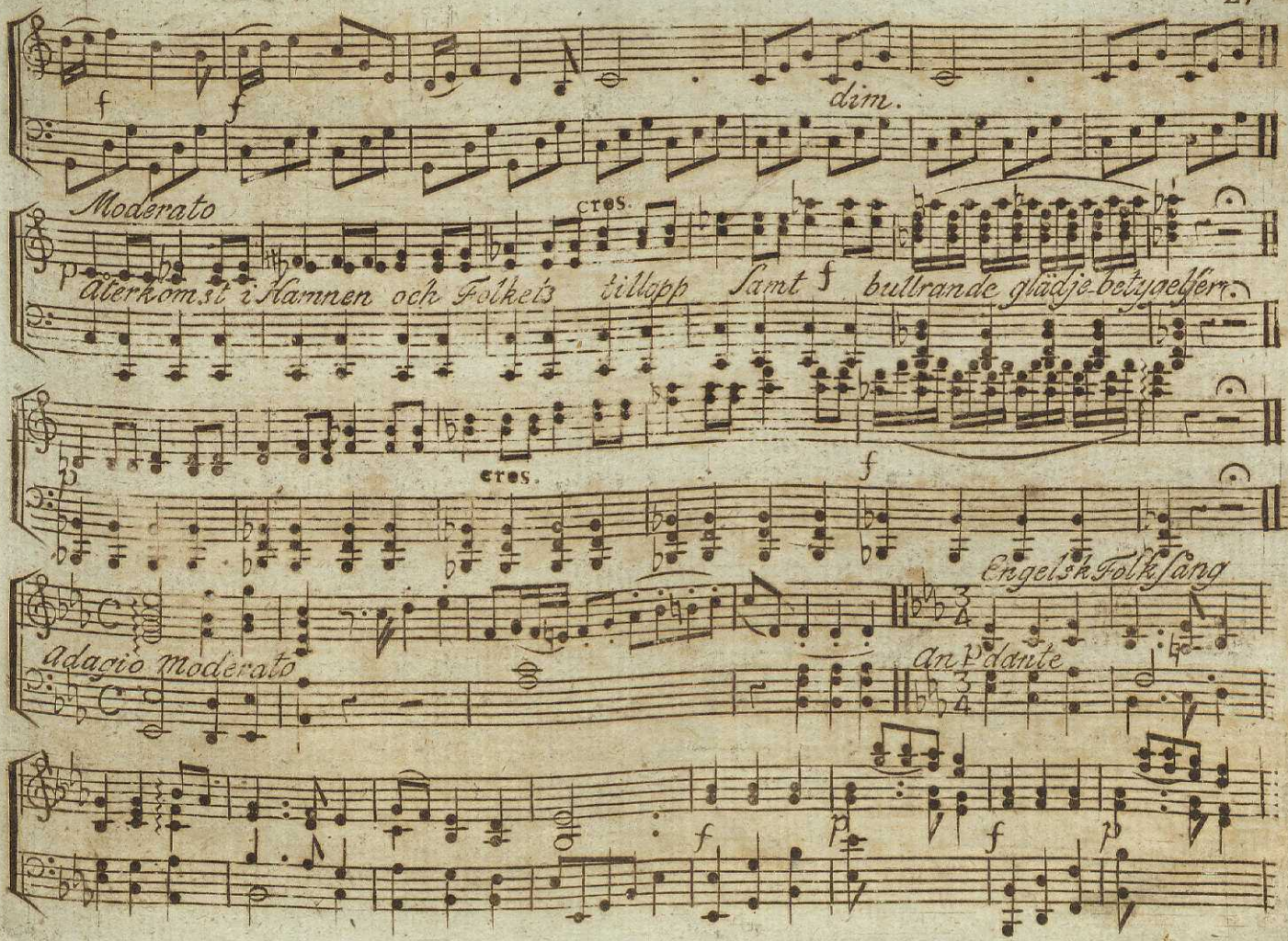
f
f
dim.
Moderato
cres.
återkomst i Hamnen och Folkets tillopp samt
f
bullrande glädje-betygelser.
cres.
f
Engelsk Folksång
Adagio moderato
p dante
f
p
f
p

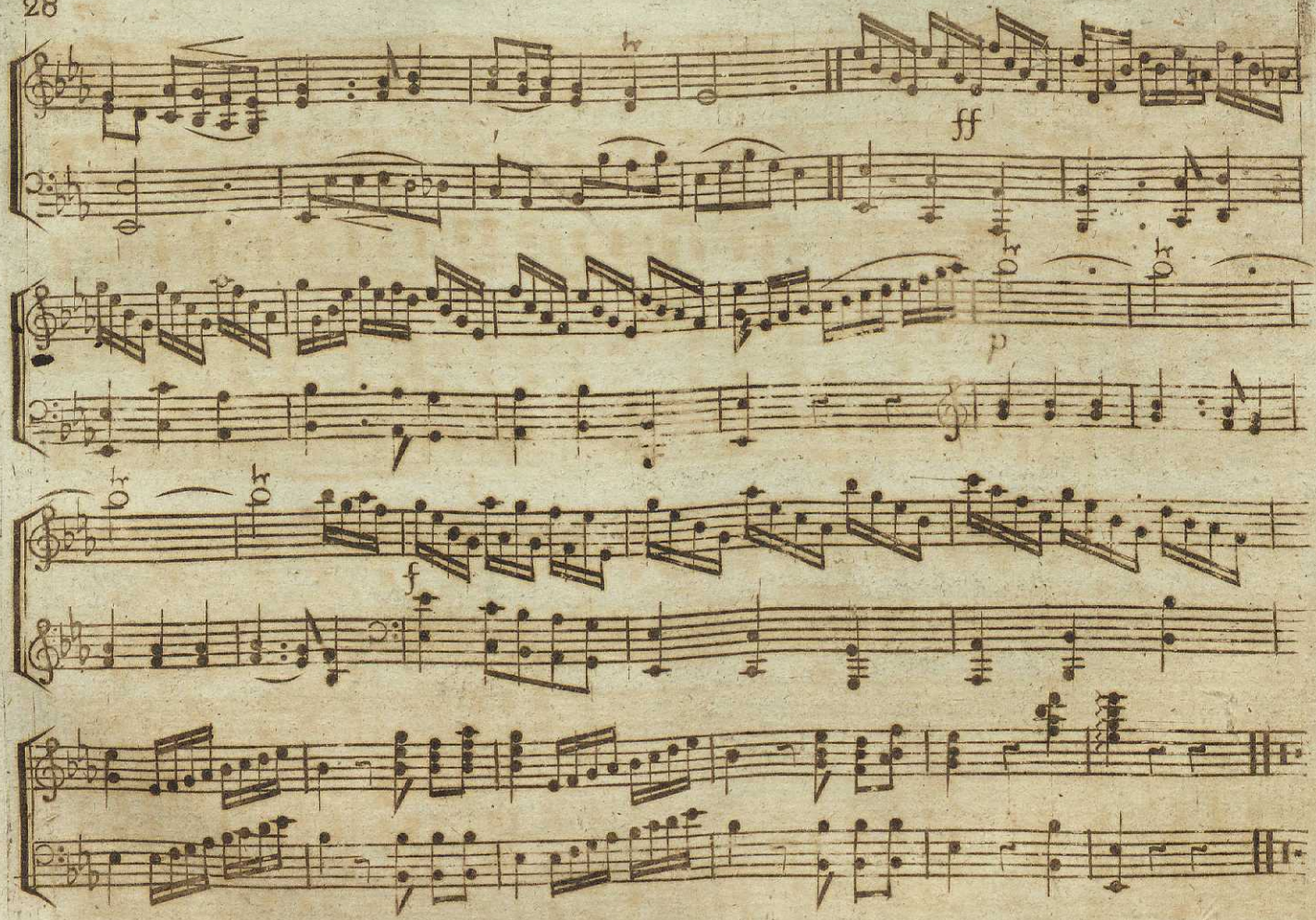
ff
p
f

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 8, 9 och 10.

DUO

ur

Cendrillon

af

Nicolo de Malte.

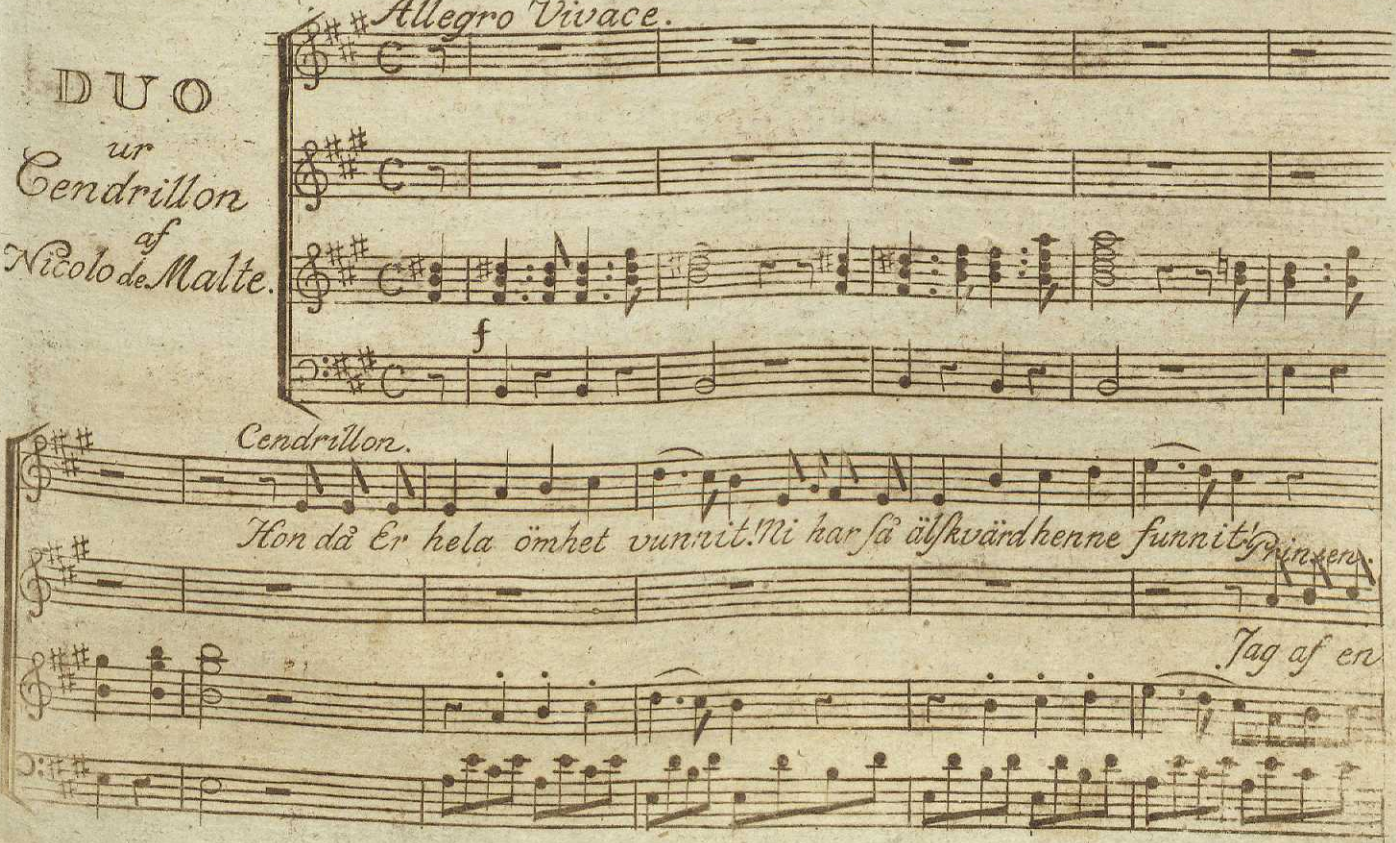

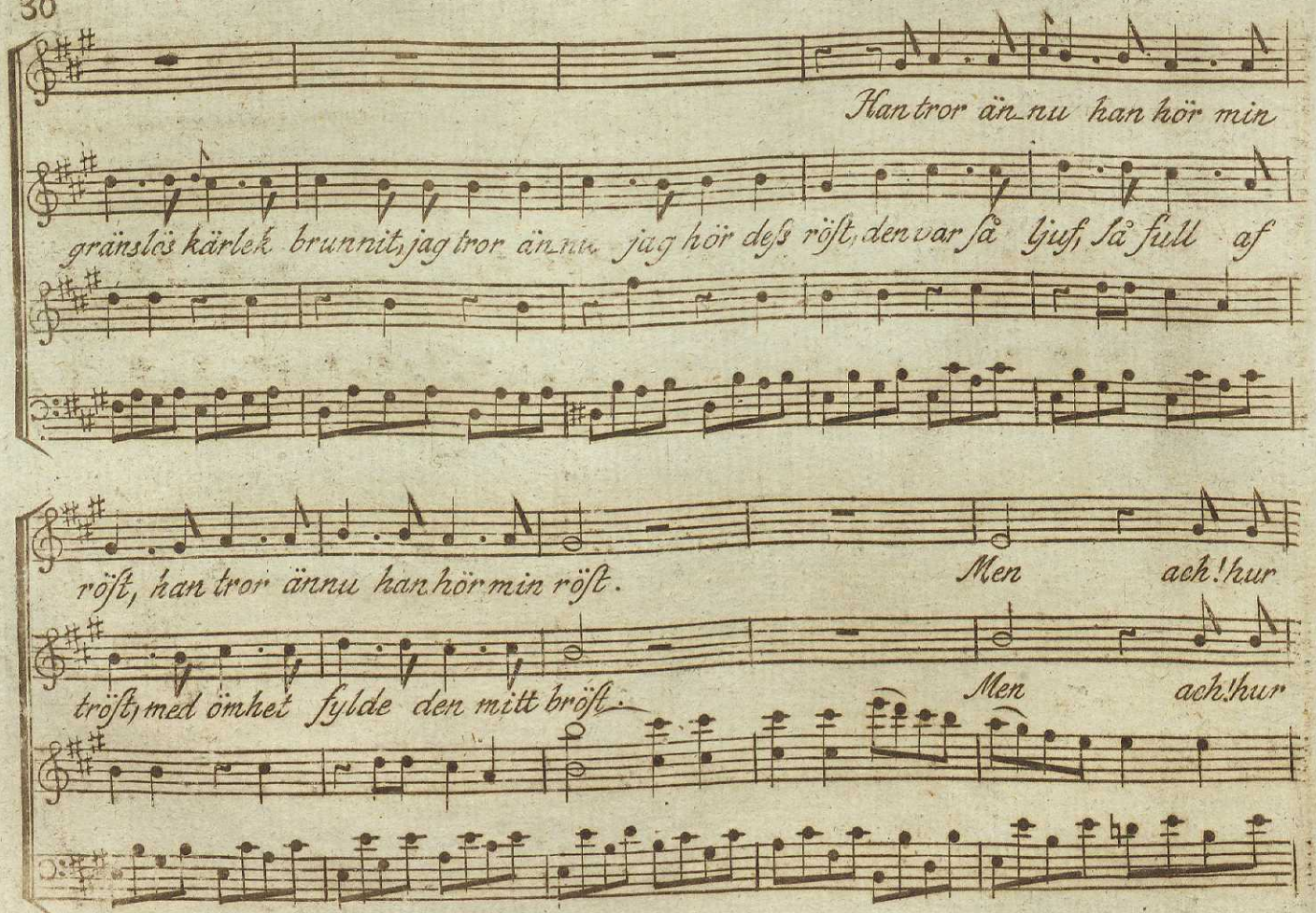
Han tror ännu han hör min
gränslös kärlek brunnit, jag tror ännu jag hör dess röst, den var så ljuf, så full af
röst, han tror ännu han hör min röst.
Men ach! hur
tröst, med ömhet fylde den mitt bröst.
Men ach! hur

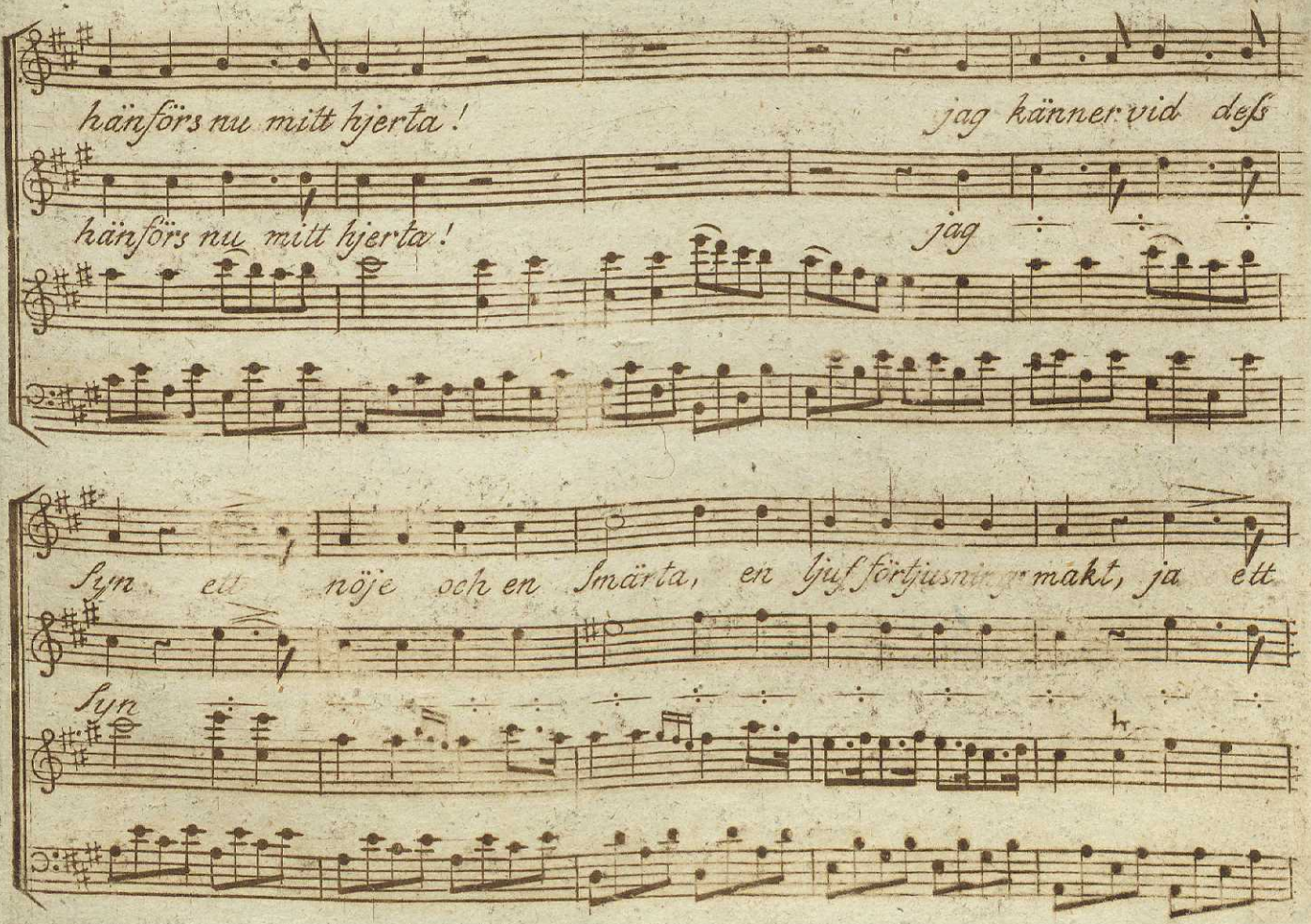
hänförs nu mitt hjerta!
jag känner vid dess
hänförs nu mitt hjerta!
jag
syn ett nöje och en smärta, en ljuf förtjusning makt, ja ett
syn

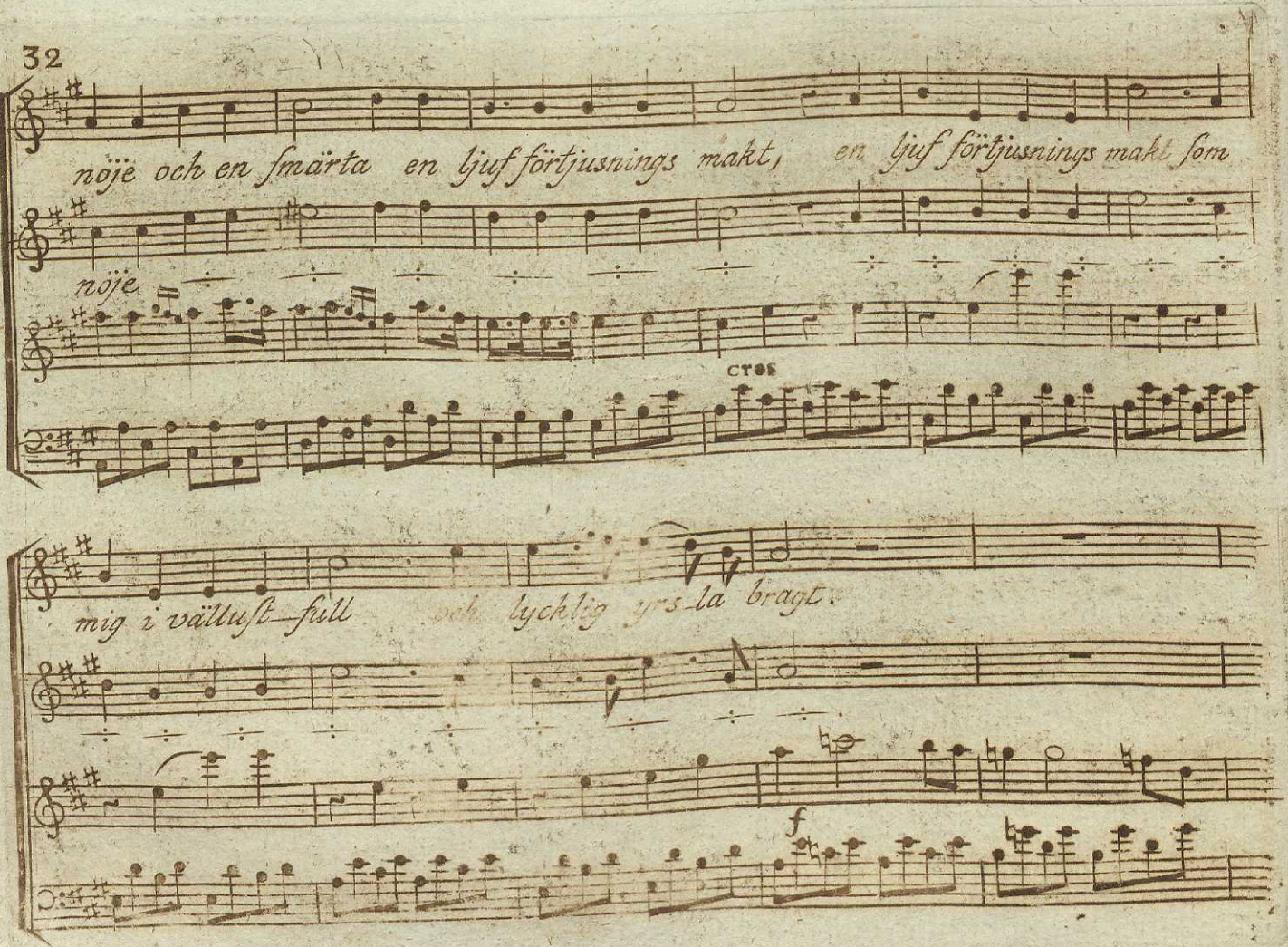
nöje och en smärta en ljuf förtjusnings makt, en ljuf förtjusnings makt som
nöje
CTOS
mig i välluft full och lycklig yrsla bragt.
f

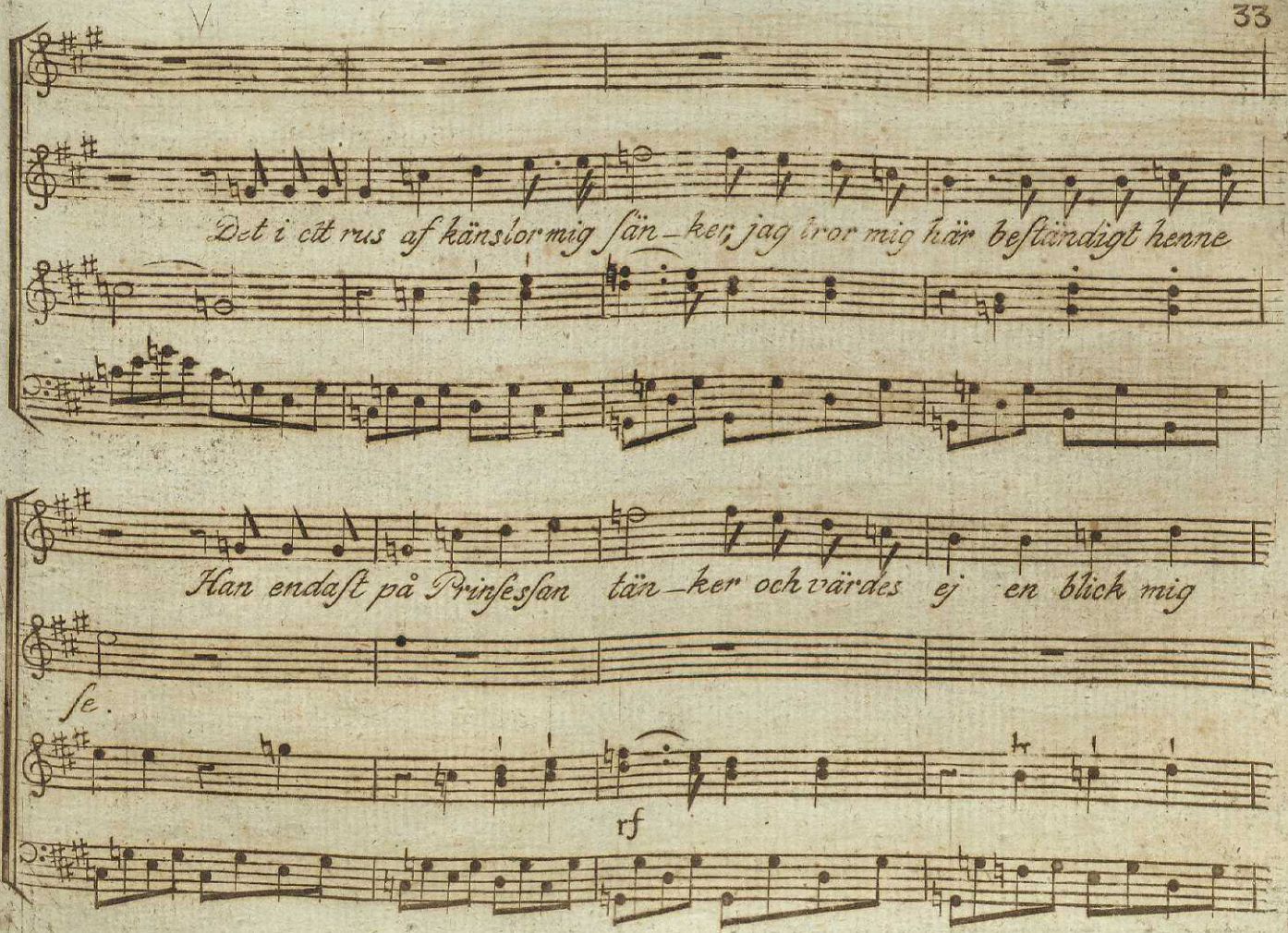
Det i ett rus af känslor mig sän-ker, jag tror mig här beständigt henne
Han endast på Prinsessan tän-ker och värdes ej en blick mig
se.
rf

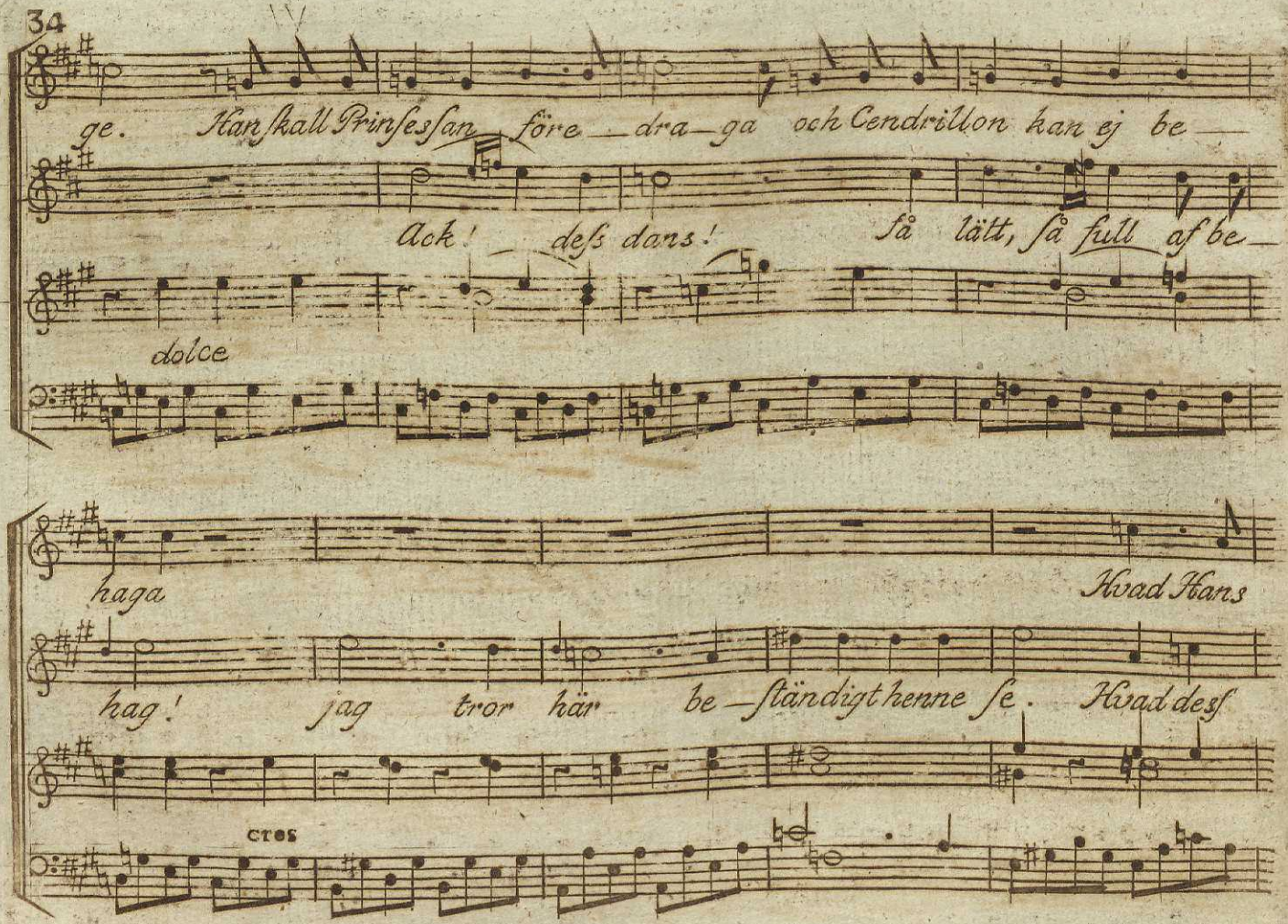
ge. Han skall Prinsessan före — dra — ga och Cendrillon kan ej be —
Ack! — dess dans! så lätt, så full af be —
dolce
haga
Hvad Hans
hag! jag tror här be — ständigt henne se. Hvad dess
cres

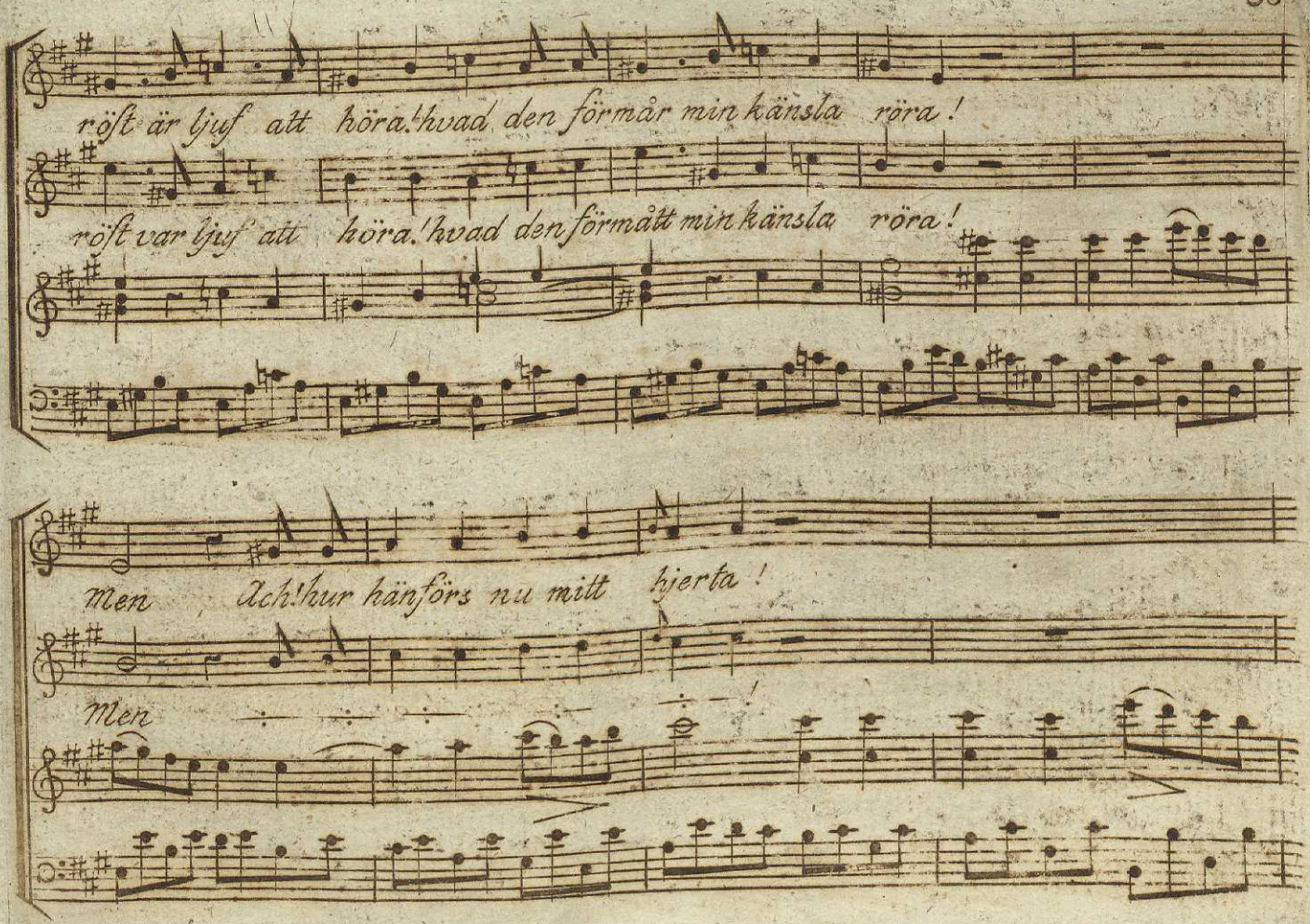
röst är ljuf att höra! hvad den förmår min känsla röra!
röst var ljuf att höra! hvad den förmått min känsla röra!
Men Ach! hur hänförs nu mitt hjerta!
Men

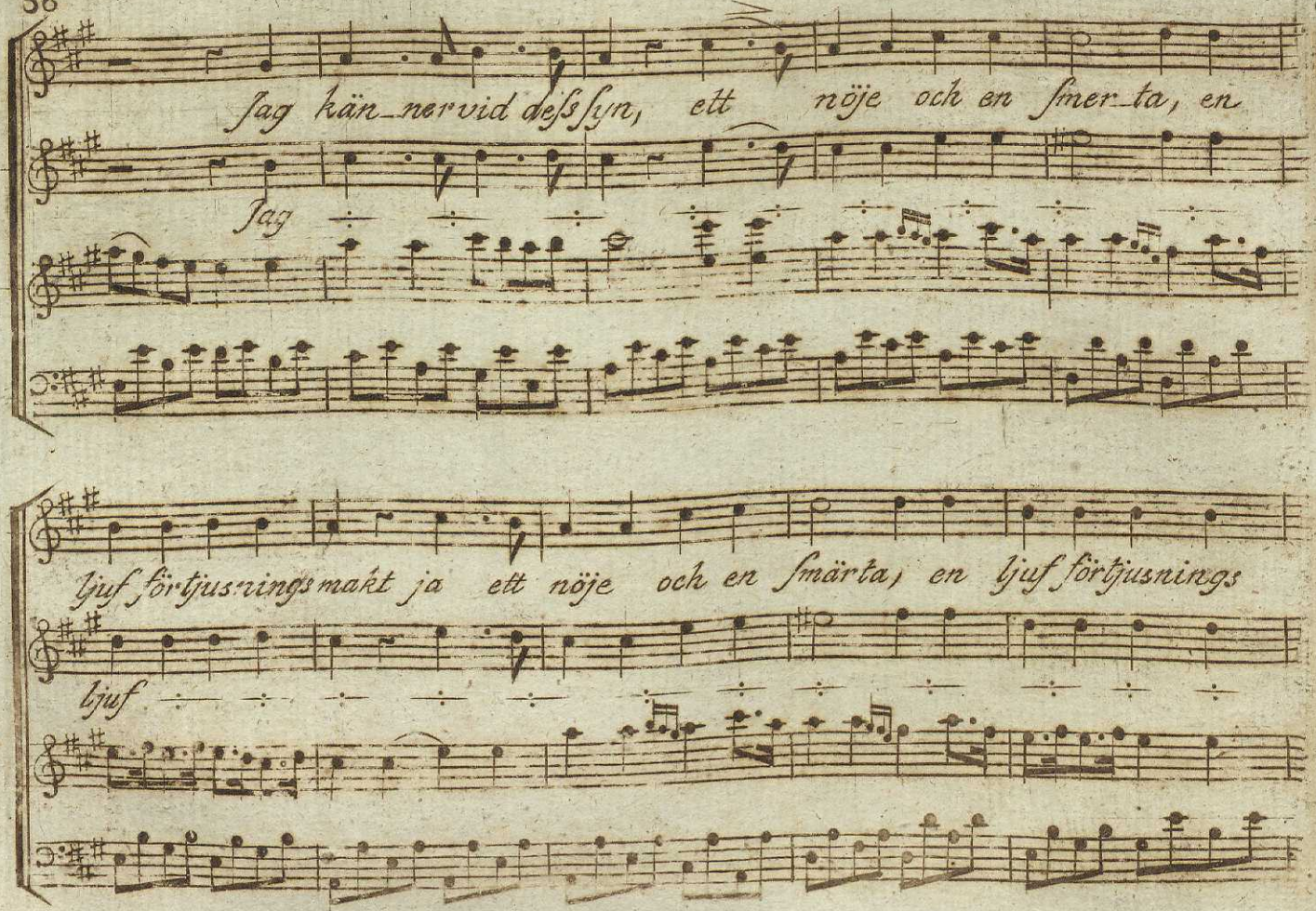
Jag kän_ner vid deſſ syn, ett nöje och en ſmer_ta, en
Jag
ljuf förtjus:nings makt ja ett nöje och en ſmärta, en ljuf förtjusnings
ljuf

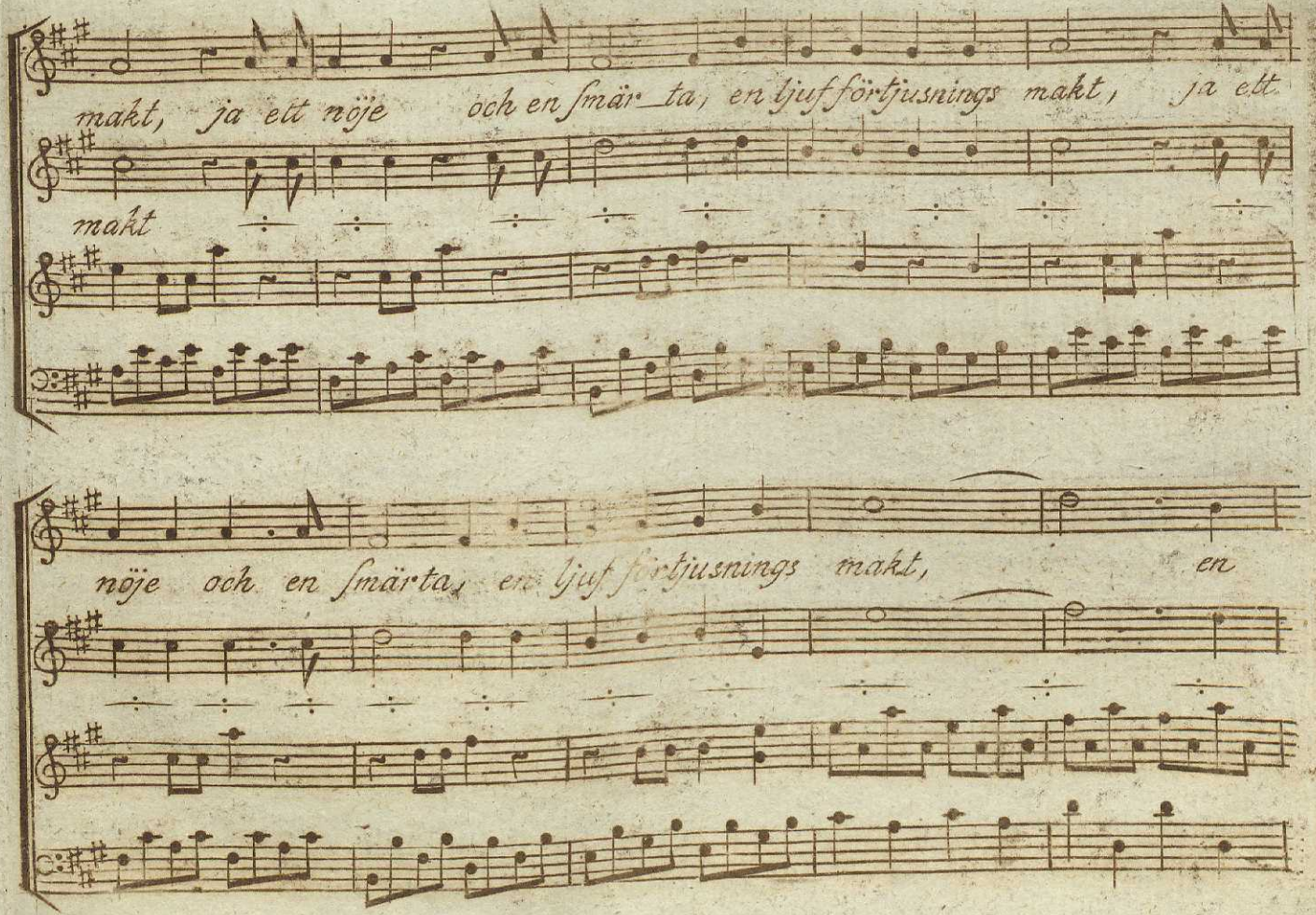
makt, ja ett nöje och en smär ta, en ljuf förtjusnings makt, ja ett
makt
nöje och en smärta, en ljuf förtjusnings makt, en

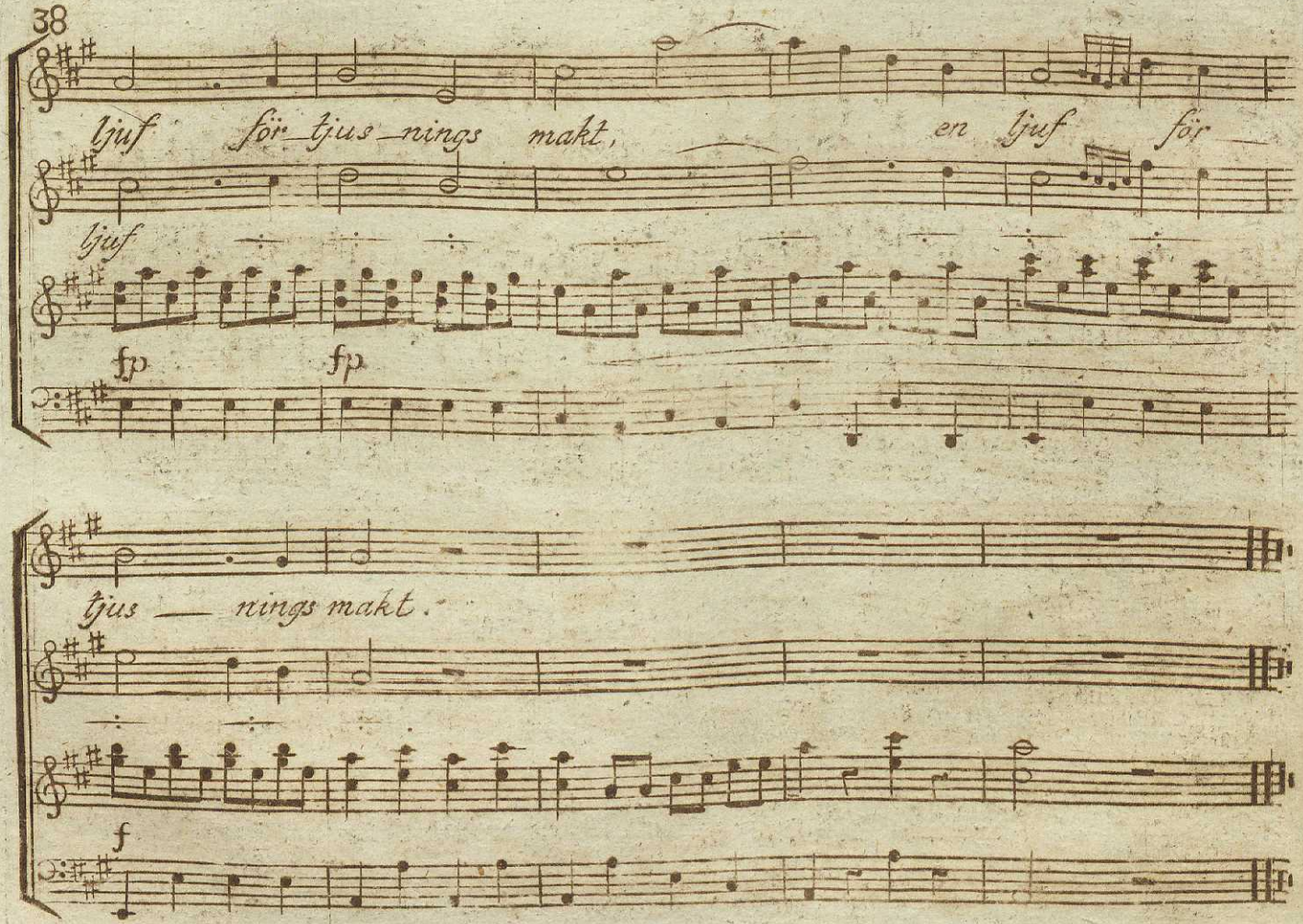
ljuf för ljus nings makt, en ljuf för
ljuf
fp fp
ljus nings makt.
f

Wals of Wyss

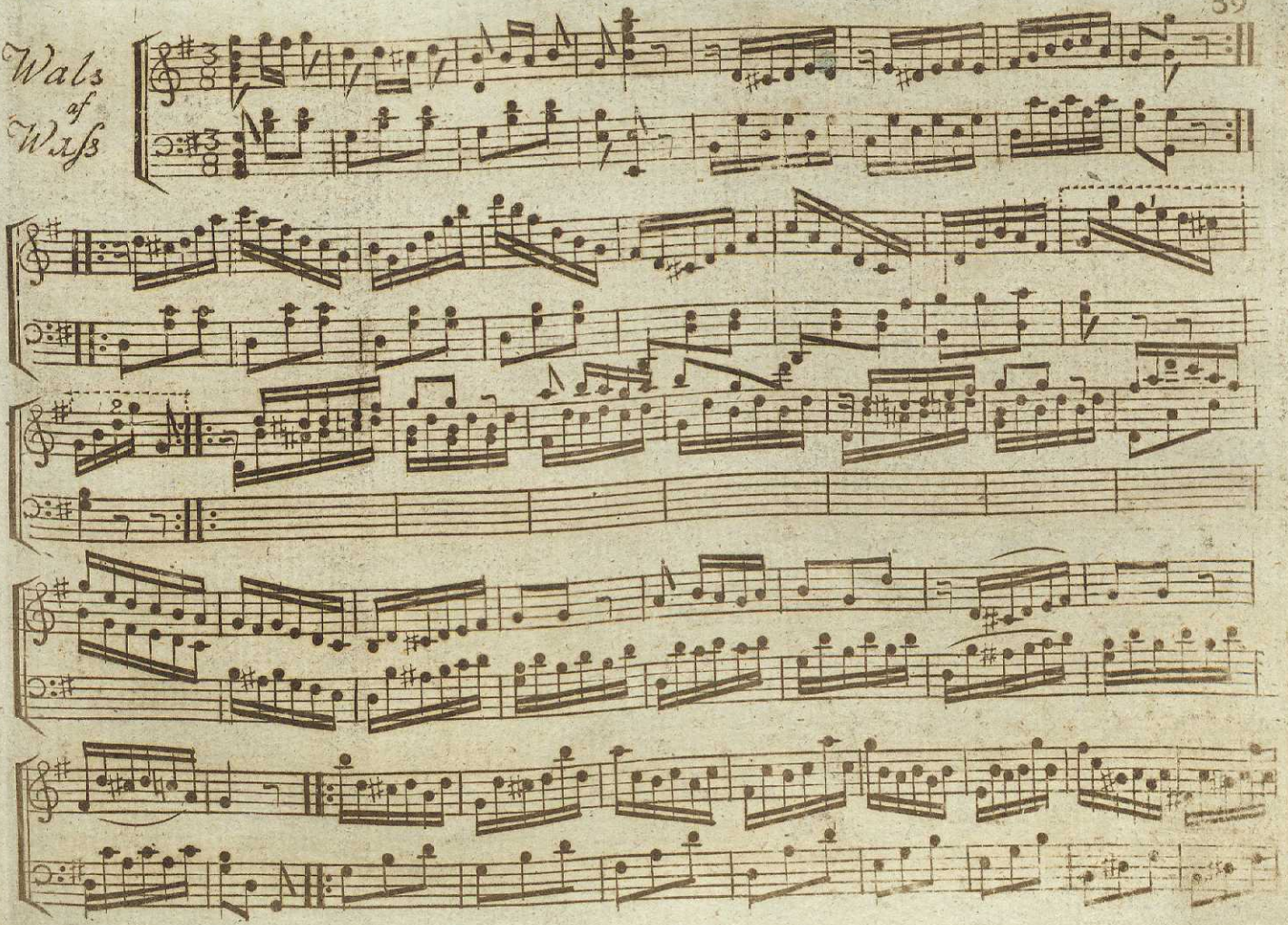

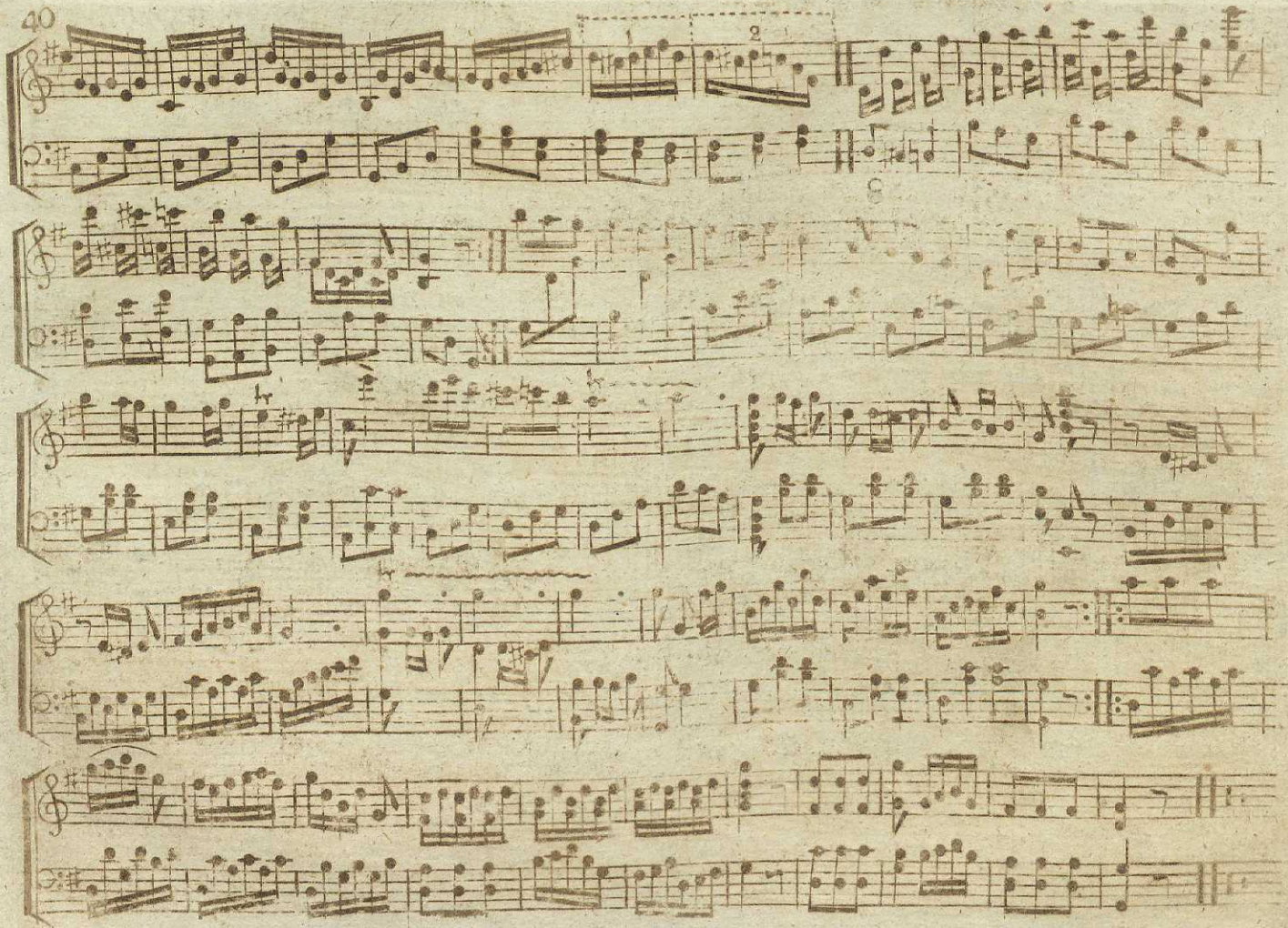

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 11 och 12

Aria ur Trollflöjten af Mozart.

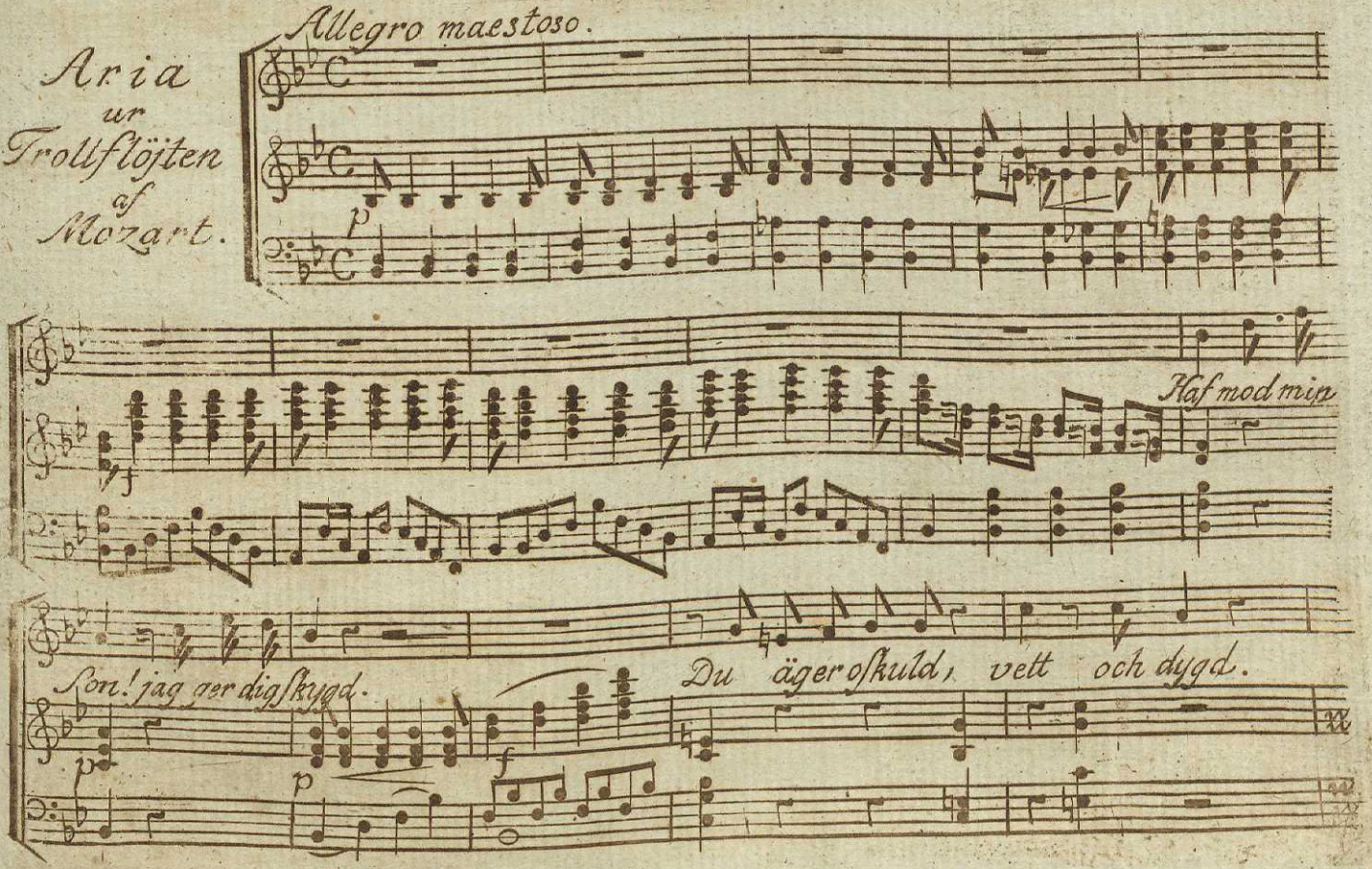

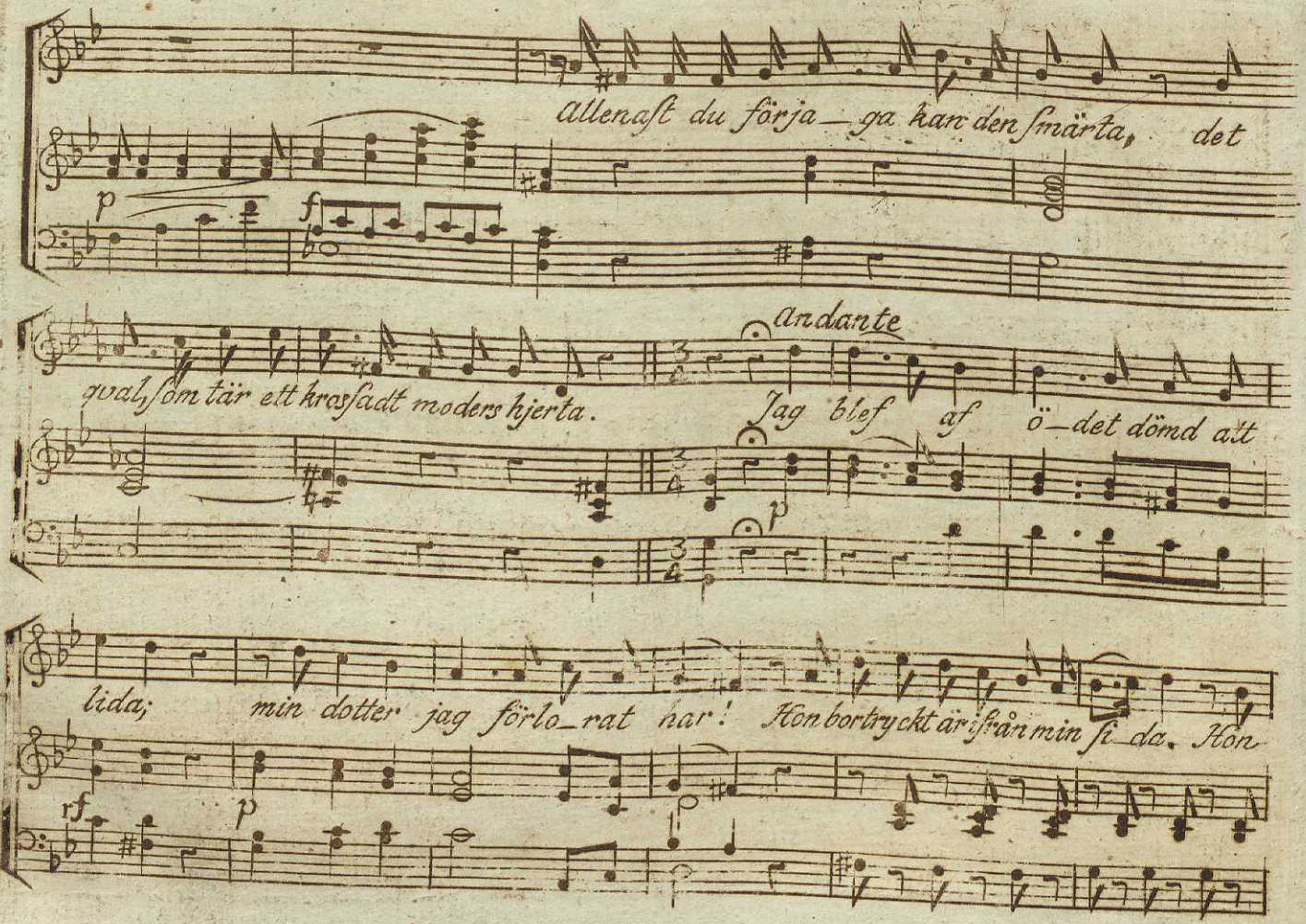
allenaſt du förja—ga kan den ſmärta, det
p
f
andante
qual ſom tär ett krasſadt moders hjerta.
Jag blef af ö—det dömd att
p
lida; min dotter jag förlo—rat har! Hon bortryckt är ifrån min ſi—da. Hon
rf
p

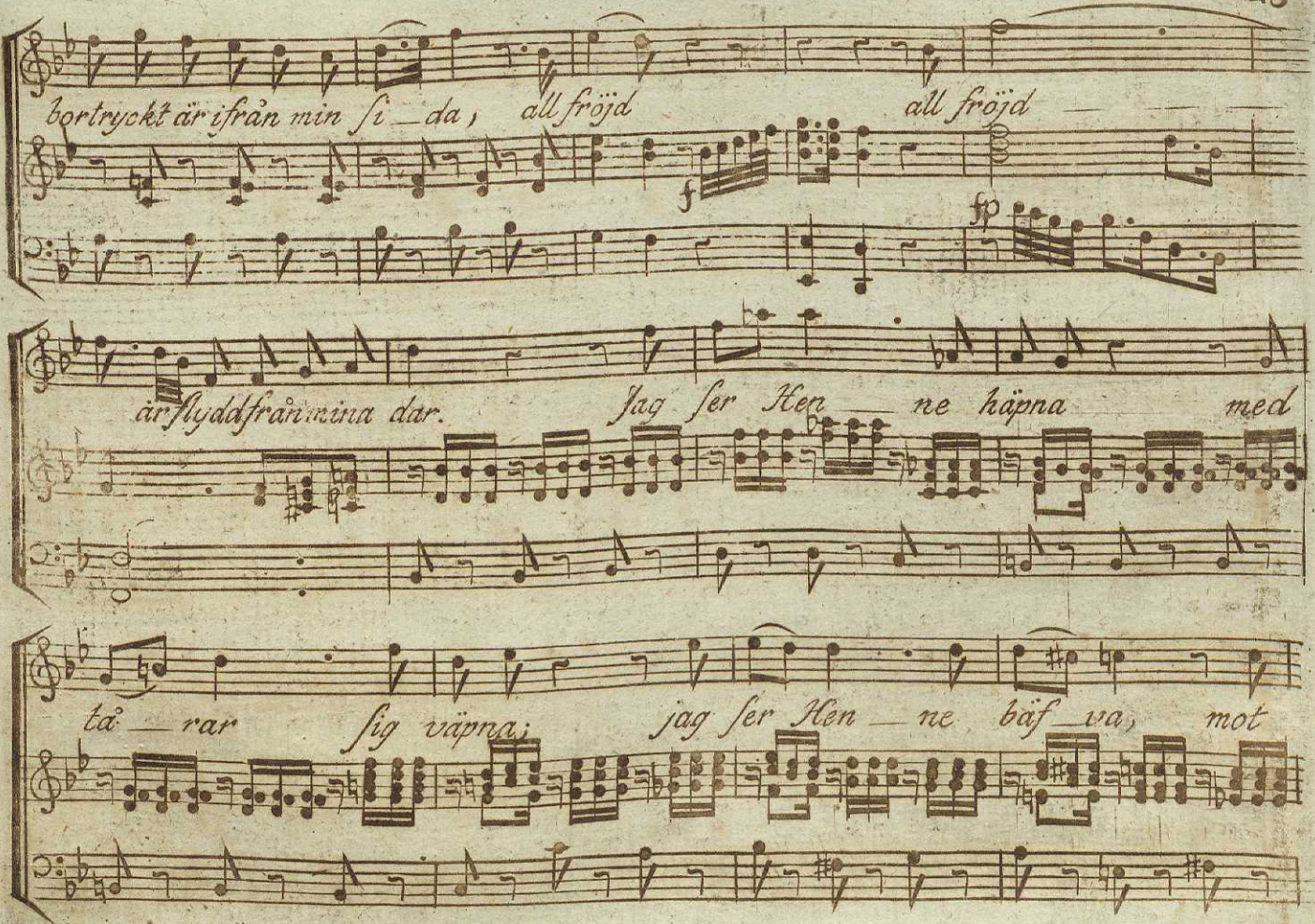
bortryckt är ifrån min si _ da, all fröjd all fröjd
f
fp
är flydd från mina dar. Jag ser Hen _ ne häpna med
tå _ rar sig väpna; jag ser Hen _ ne bäf _ va, mot

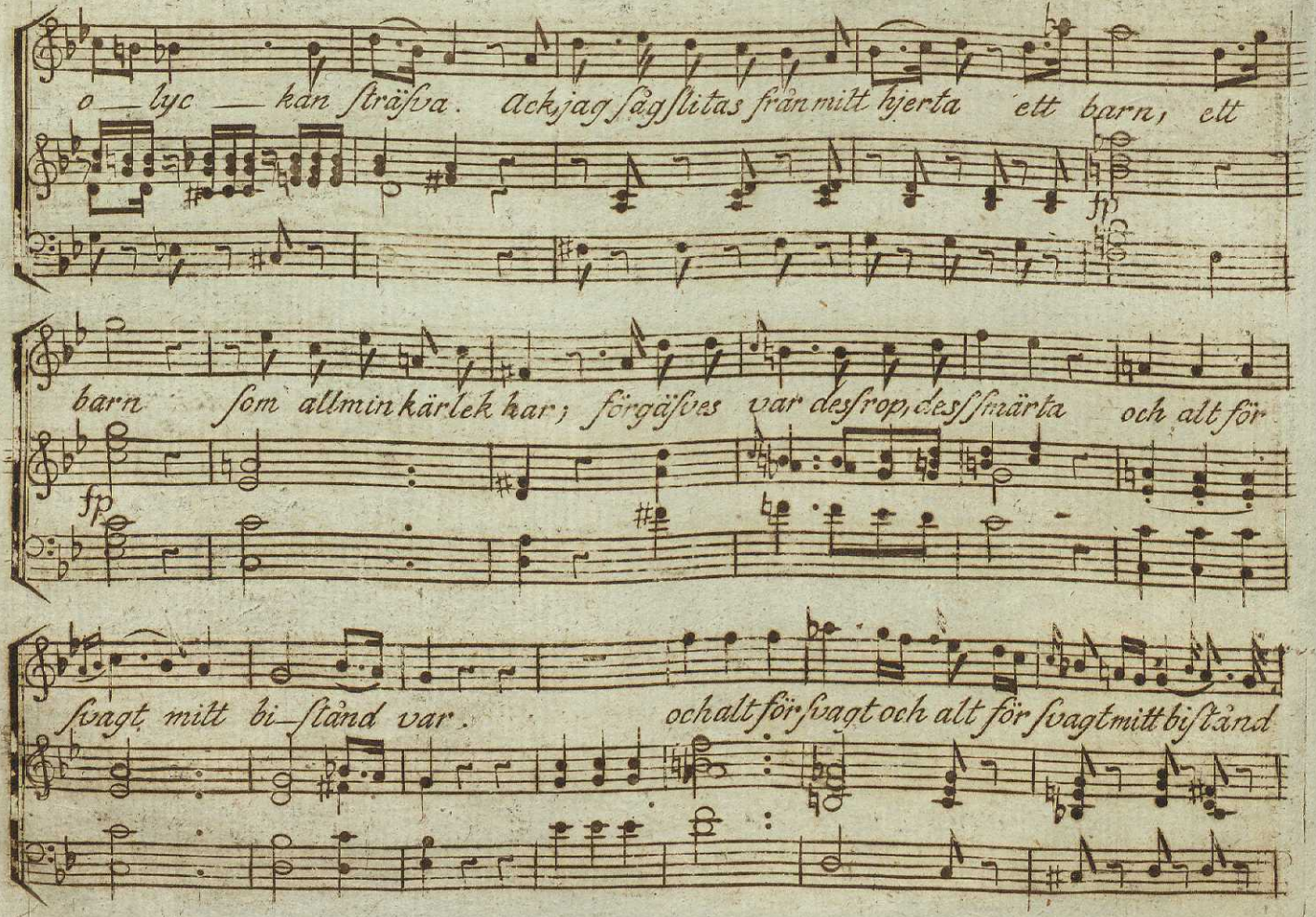
o — lyc — kan sträfva. ack jag såg slitas från mitt hjerta ett barn, ett
fp
barn som allmin kärlek har; förgäfves var dess rop, dess smärta och alt för
fp
svagt mitt bi — stånd var. och alt för svagt och alt för svagt mitt bistånd

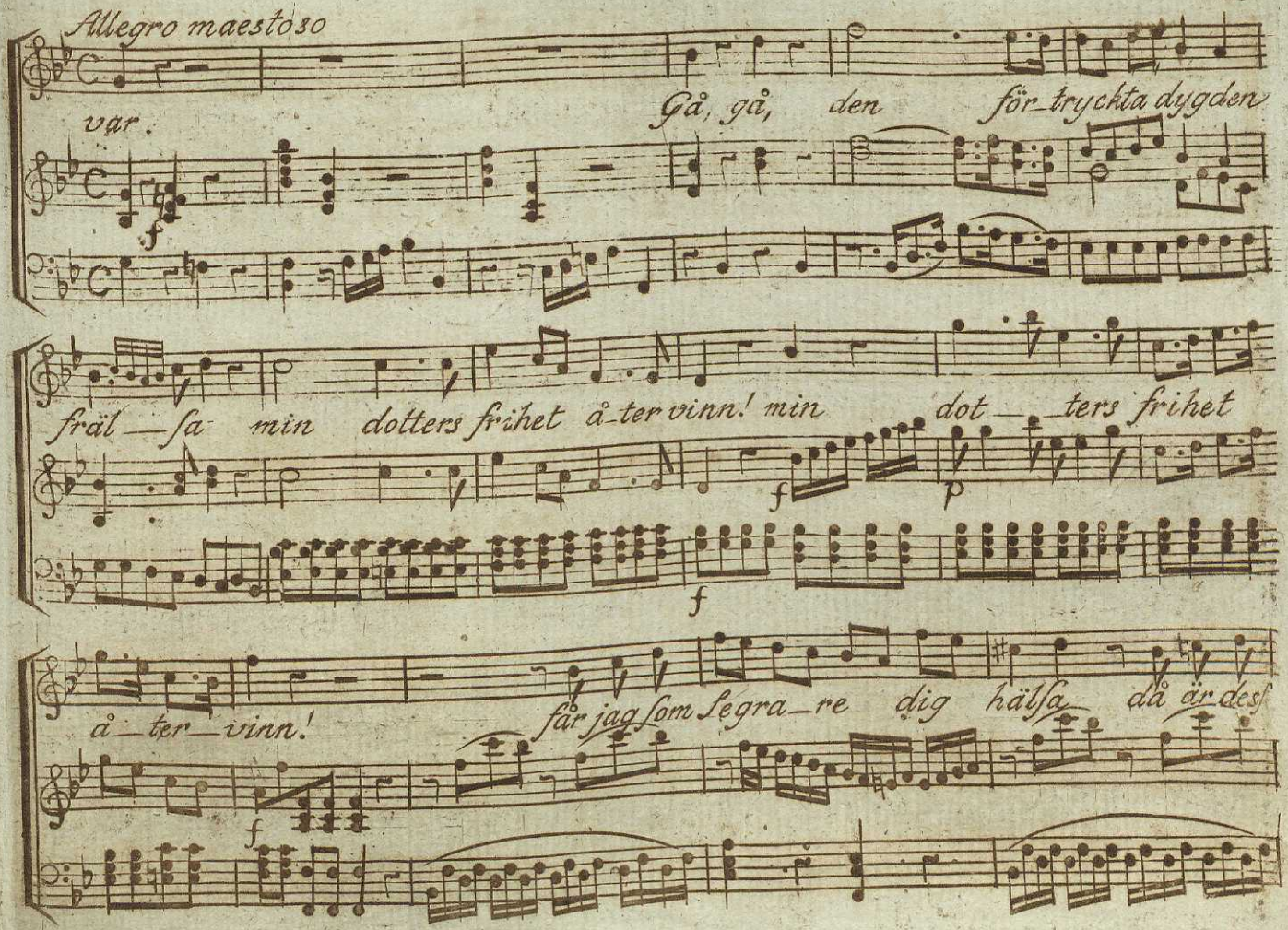
Allegro maestoso
Gå, gå, den för tryckta dygden
var.
f
frälsa min dotters frihet åter vinn! min dotters frihet
f
p
f
åter vinn!
får jag som segrare dig hälsa då är dess
f

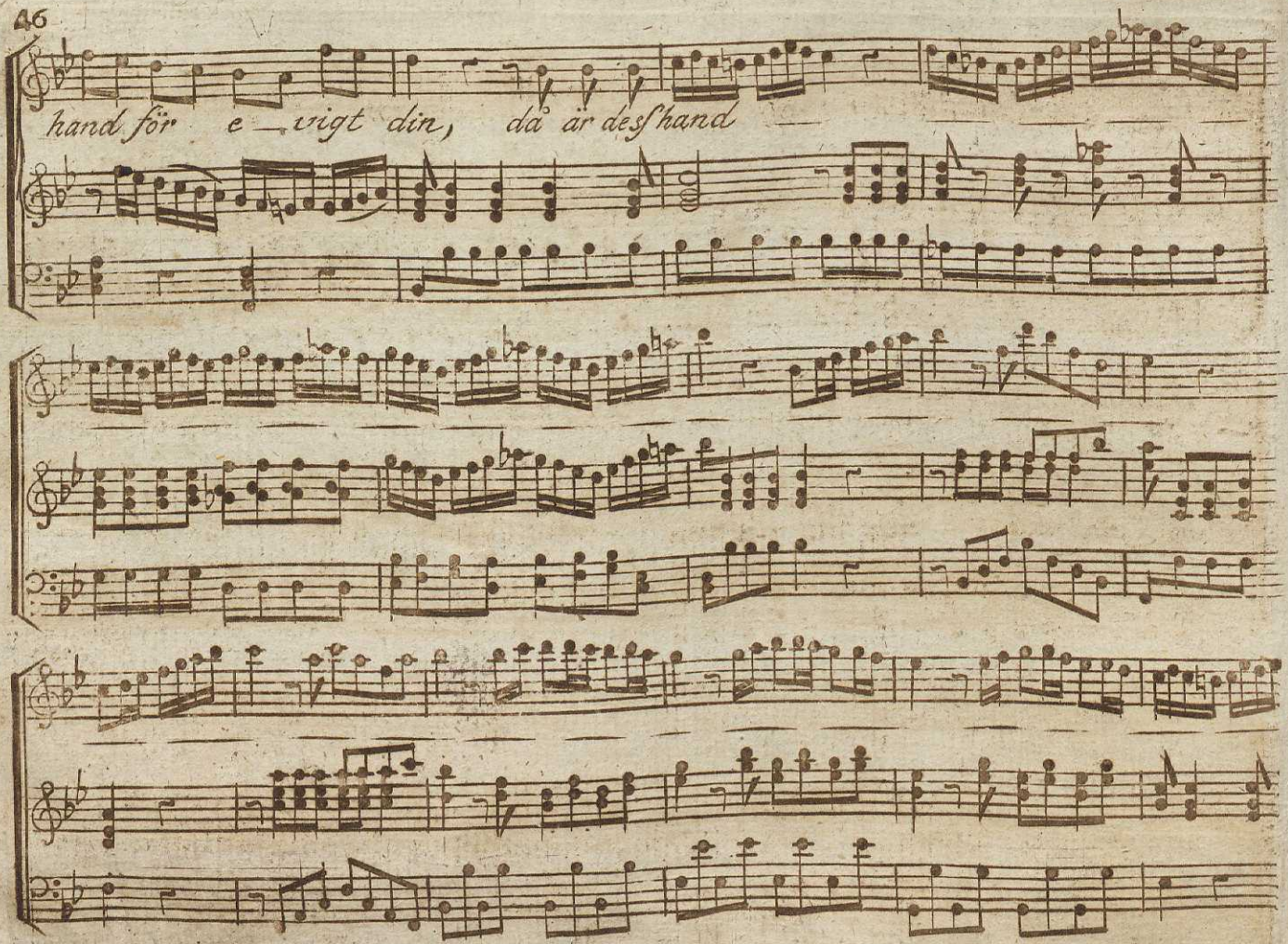
hand för e_vigt din, då är desshand

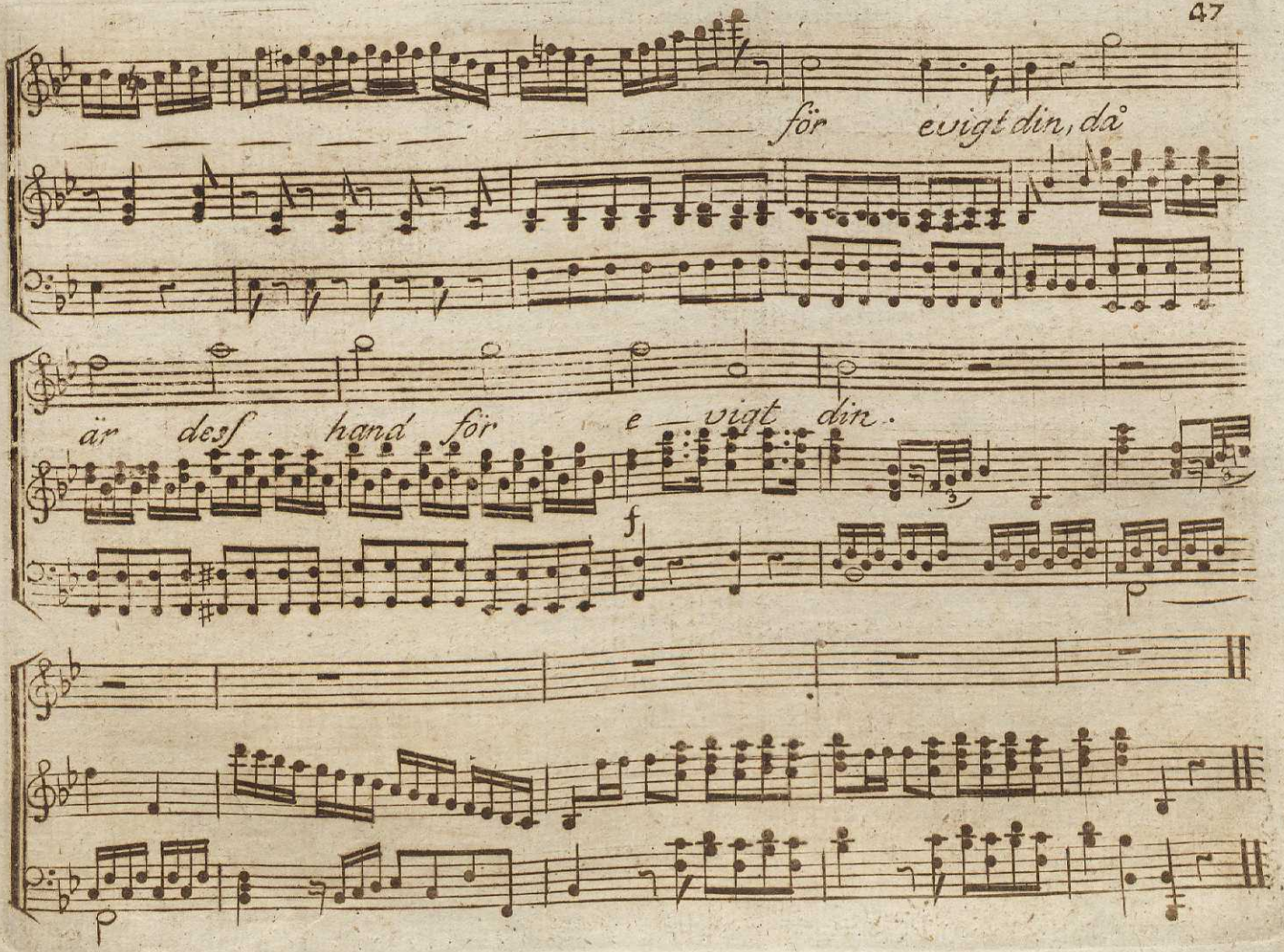
för evigt din, då
är dess hand för e — vigt din.
f

La Poste Angelaise de Passy.

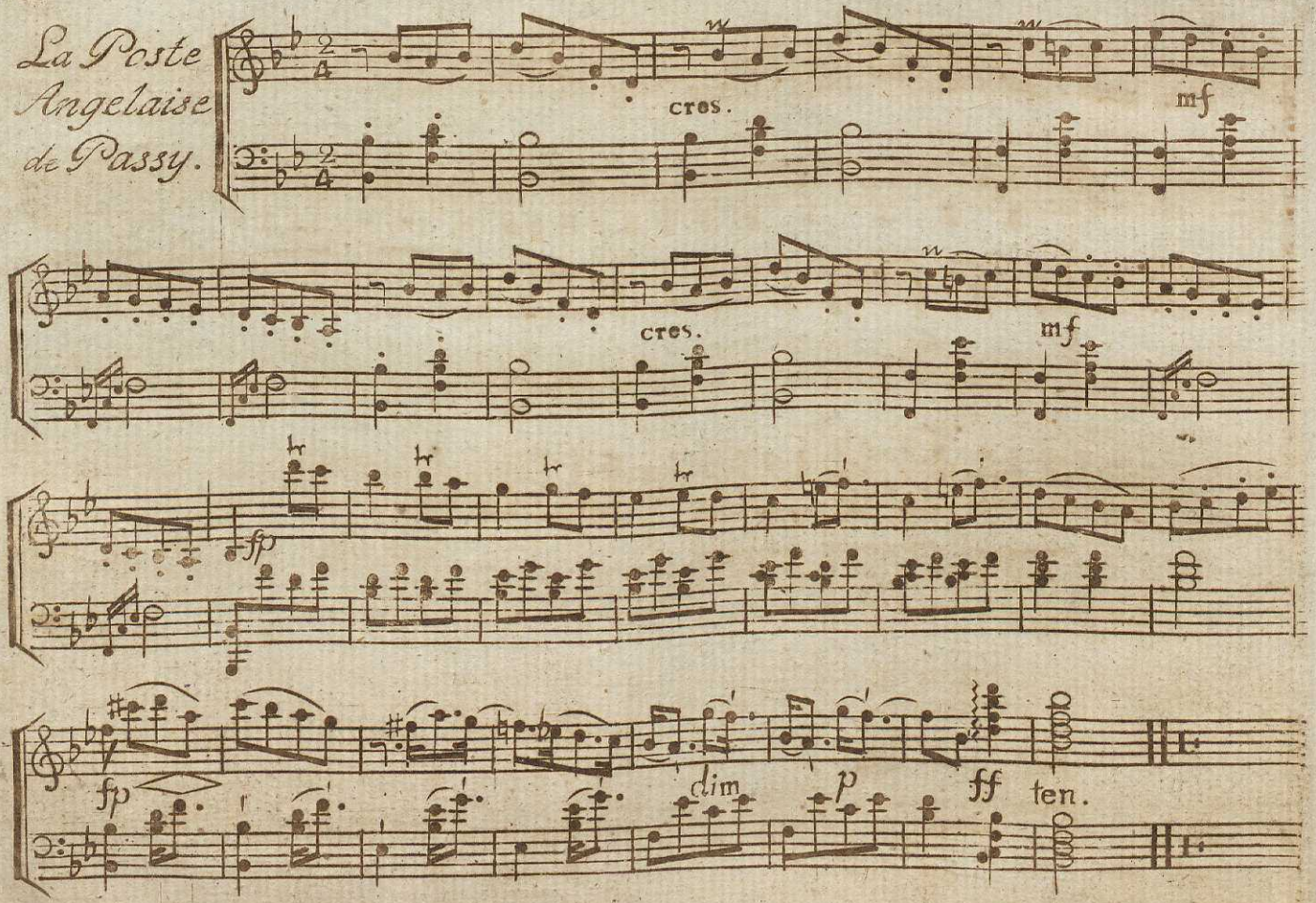

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 13.

Aria ur Trollflöjten af Mozart.

Andante. Pamina.

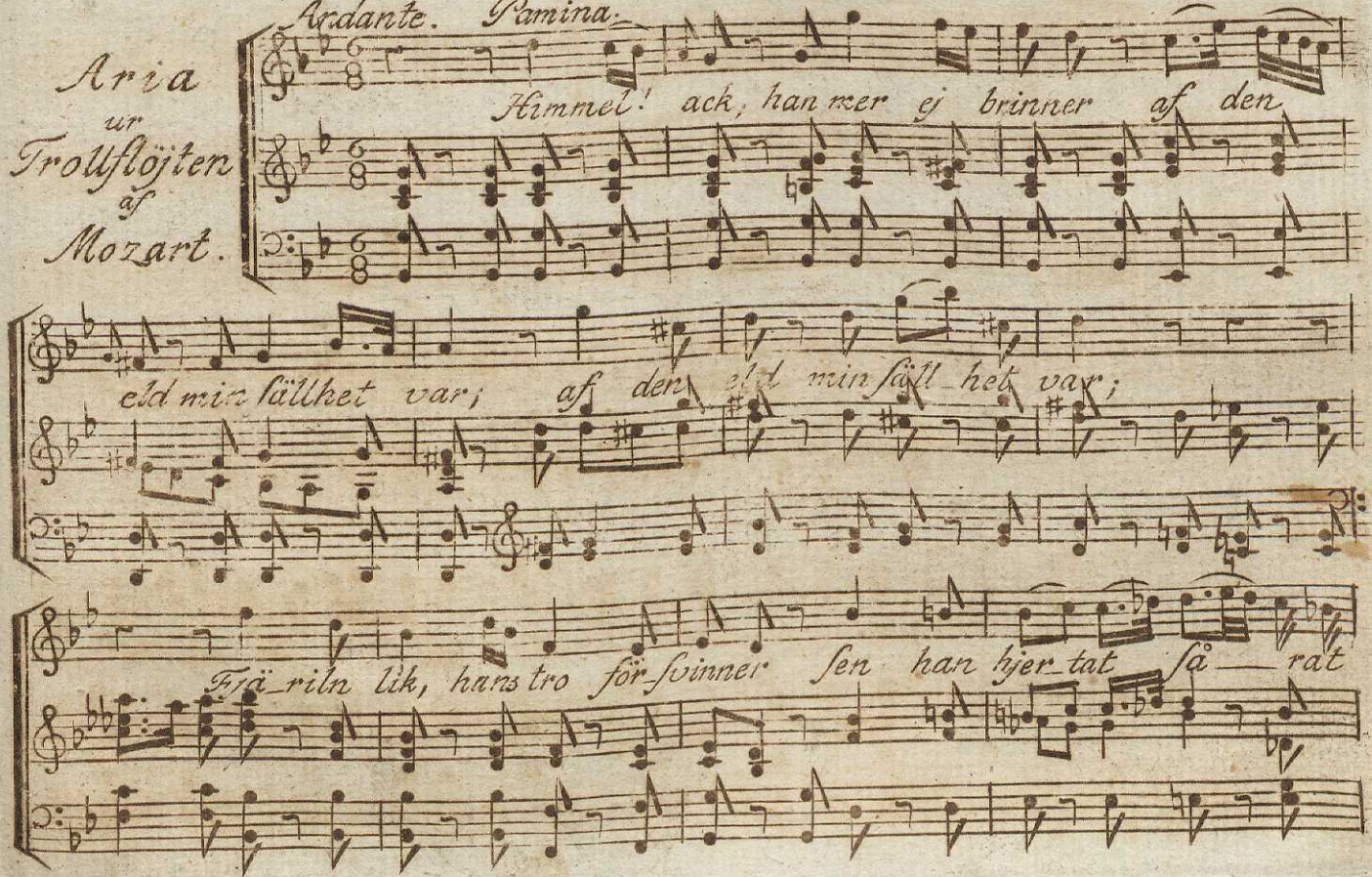

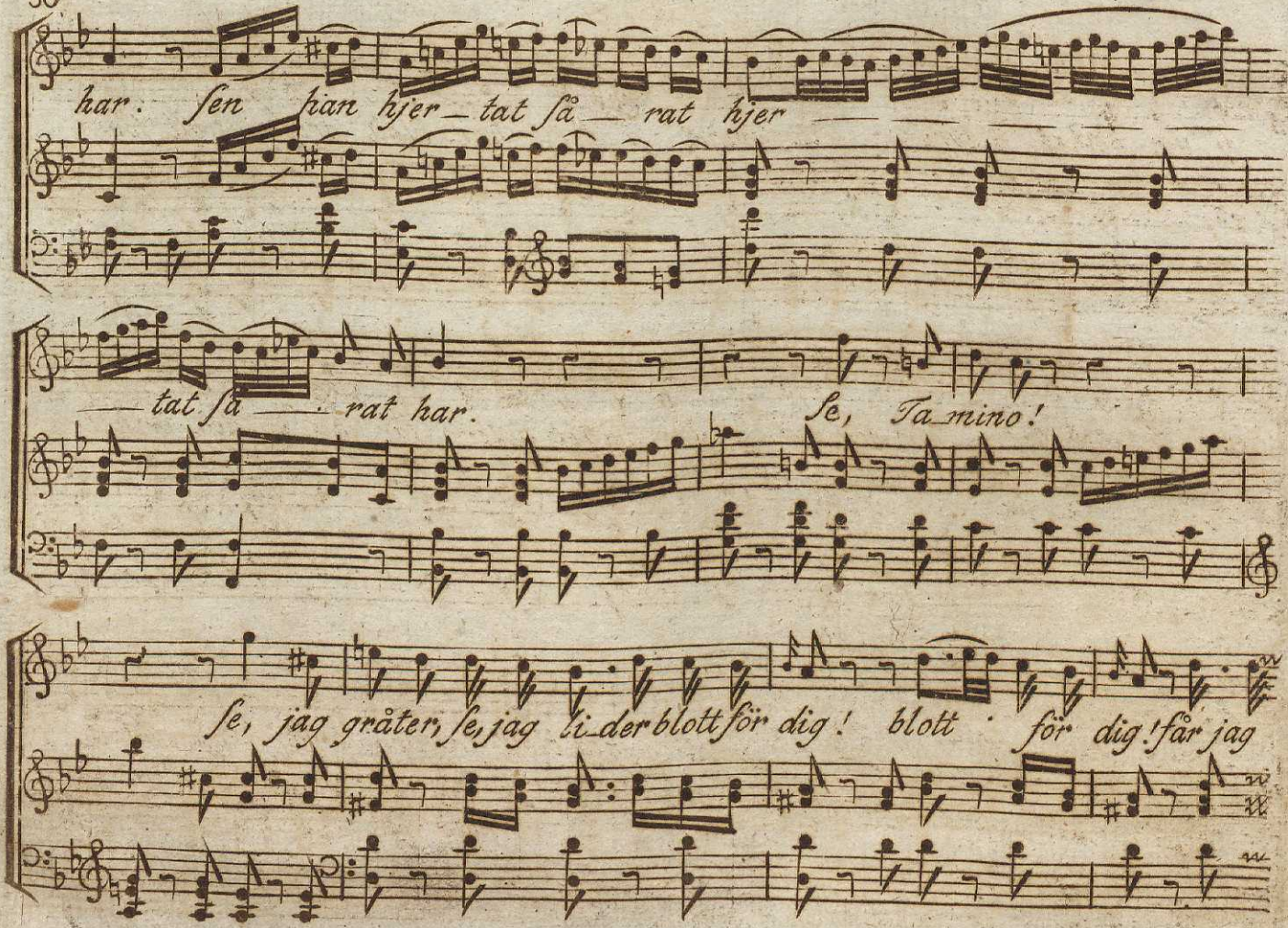
har. Sen kan hjer_tat så_rat hjer
tat så_rat har.
Se, Ta_mino!
se, jag gråter, se, jag li_der blott för dig! blott för dig! får jag

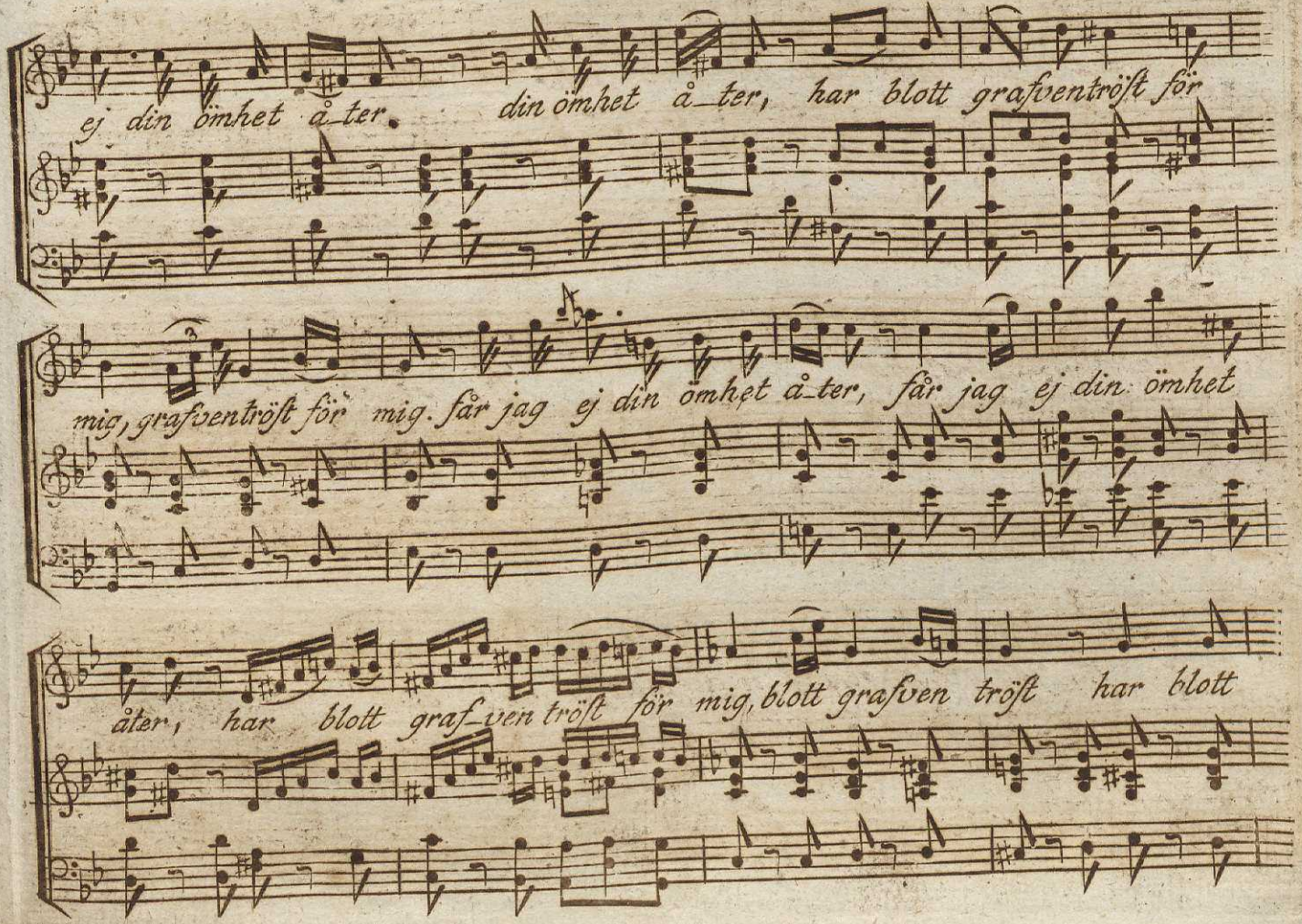
ej din ömhet å_ter. din ömhet å_ter, har blott grafven tröst för
mig, grafven tröst för mig. får jag ej din ömhet å_ter, får jag ej din ömhet
åter, har blott graf_ven tröst för mig, blott grafven tröst har blott

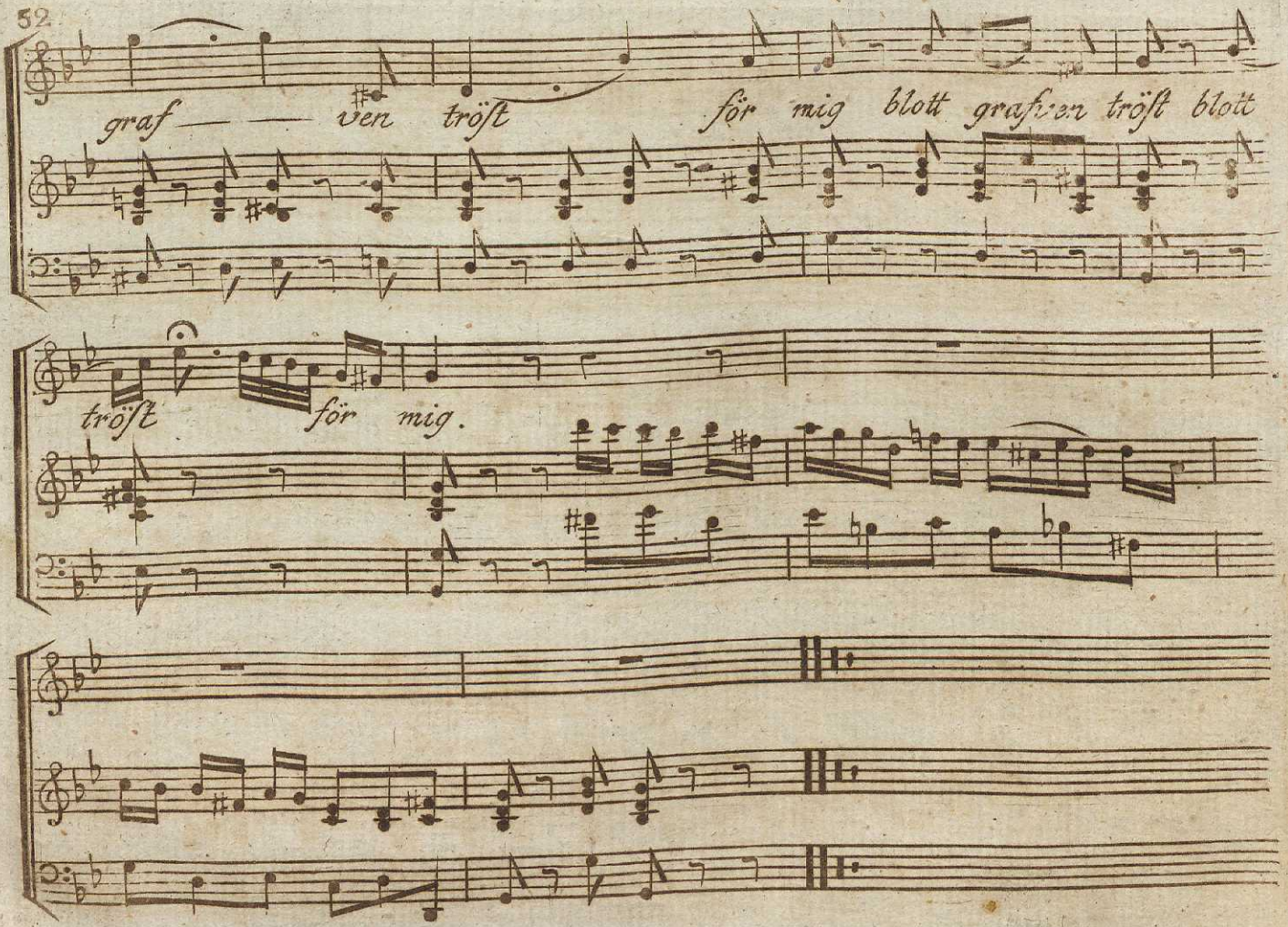
graf — — ven tröst för mig blott grafven tröst blott
tröst för mig.

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 14, 15 och 16.

Duo
ur
Trollflöjten
af
Mozart.

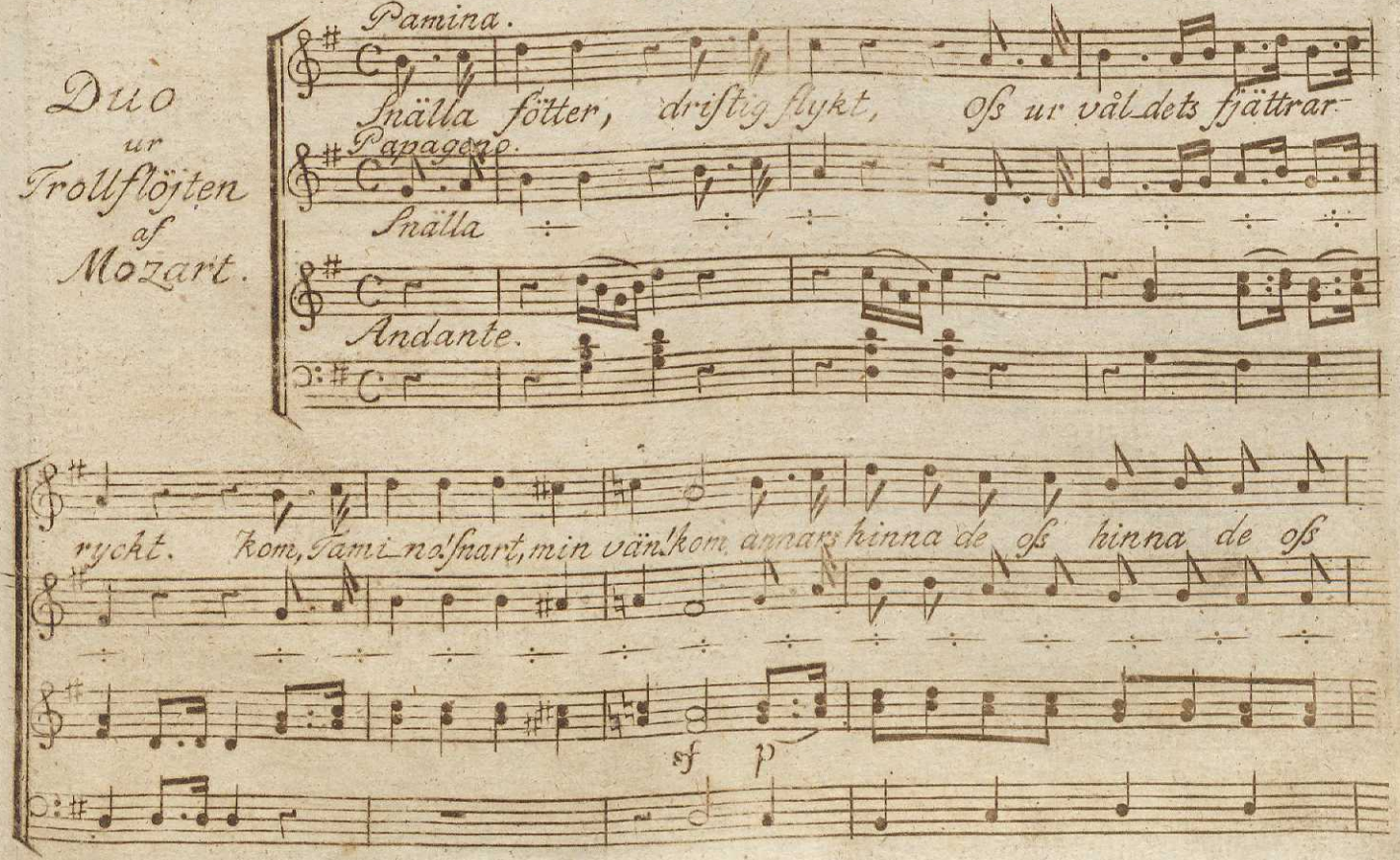

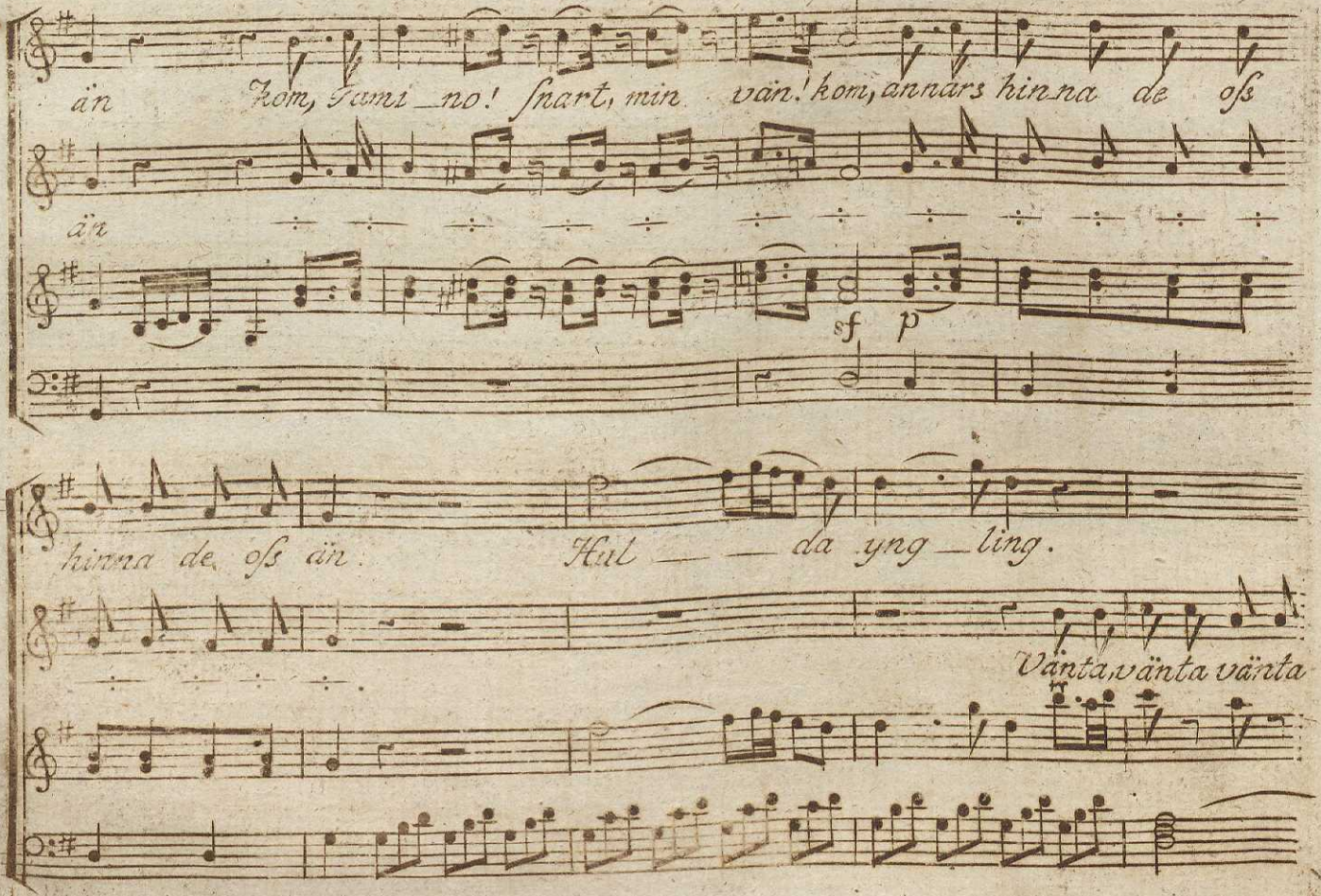
än
Kom, Jani no! snart, min vän! kom, annars hinna de oss
än
sf p
hinna de oss än.
Hul — — da yng — ling.
Vänta, vänta vänta

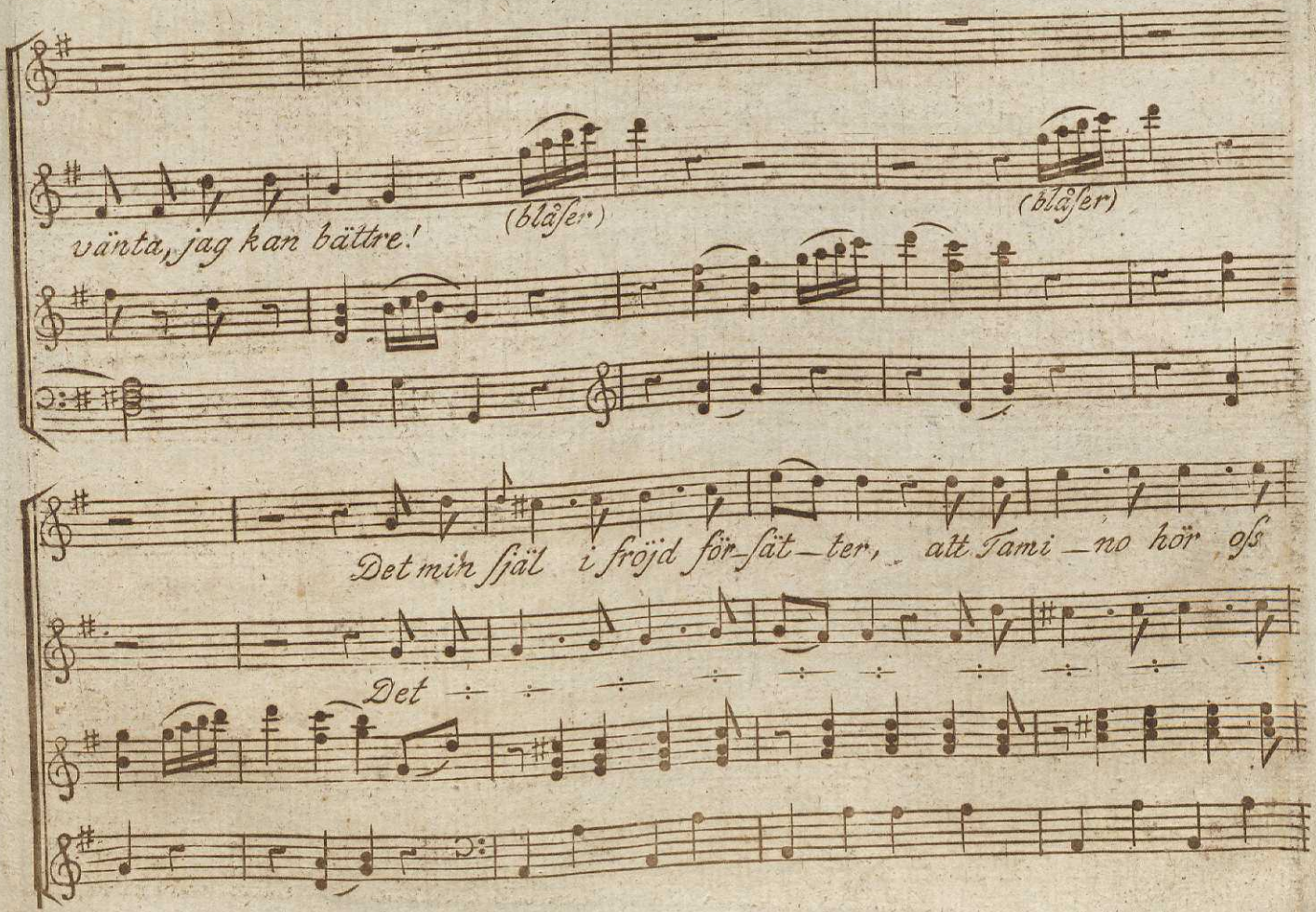
(bläser.)
(bläser)
vänta, jag kan bättre!
Det min själ i fröjd för-sät-ter, att Tami-no hör oss
Det

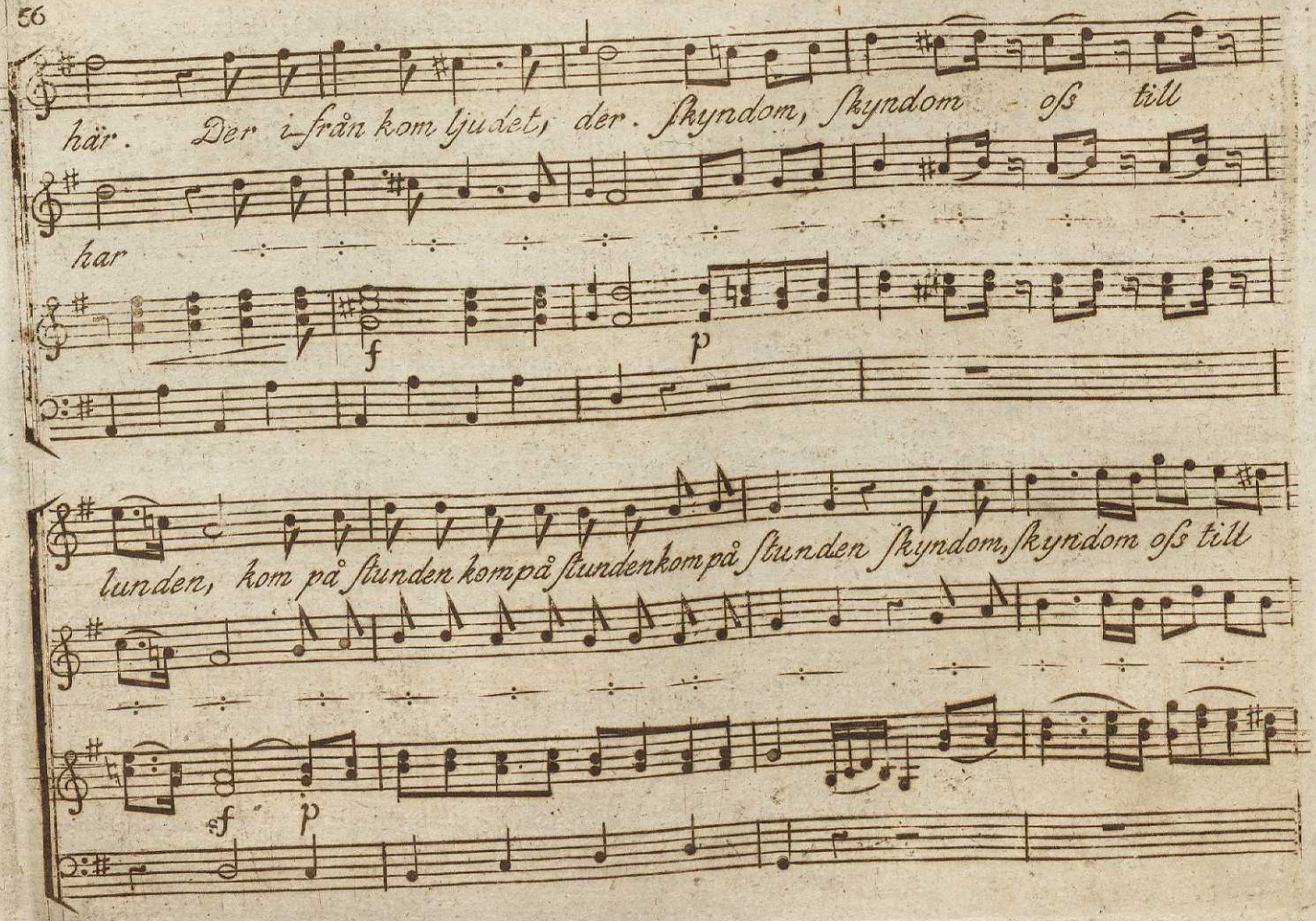
här. Der ifrån kom ljudet, der. Skyndom, skyndom oss till
har
f
p
lunden, kom på stunden kom på stunden kom på stunden skyndom, skyndom oss till
sf
p

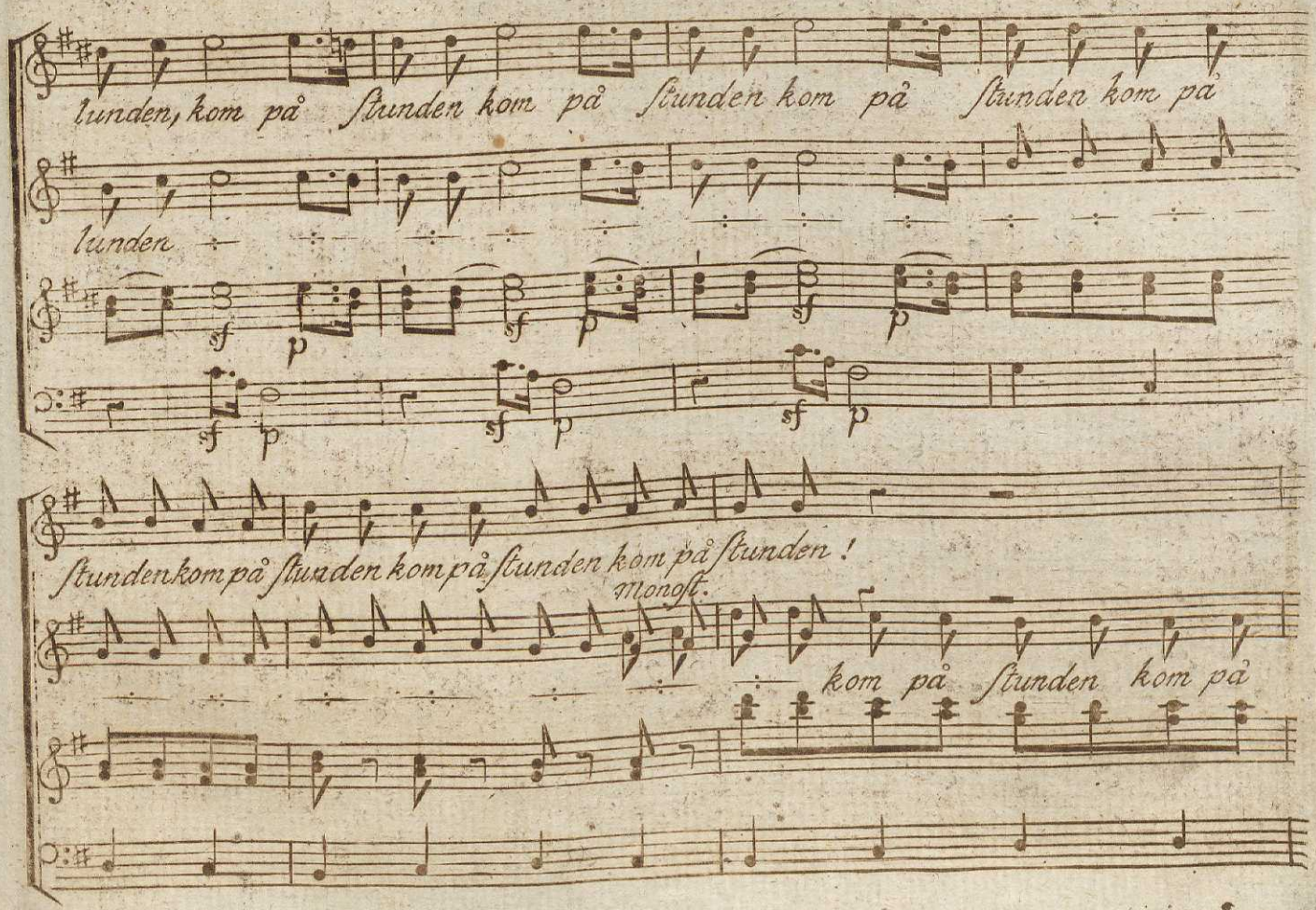
lunden, kom på Stunden kom på Stunden kom på Stunden kom på
lunden
sf p sf p sf p
sf p sf p sf p
Stundenkom på Stunden kom på Stunden kom på Stunden!
Monoft.
kom på Stunden kom på

Allegro.

Monostatos.

stunden. Ha! jag har er åter fast. jag skall

nu er mores lära, tunga bojor ska ni bära, tunga bojor ska ni

cres

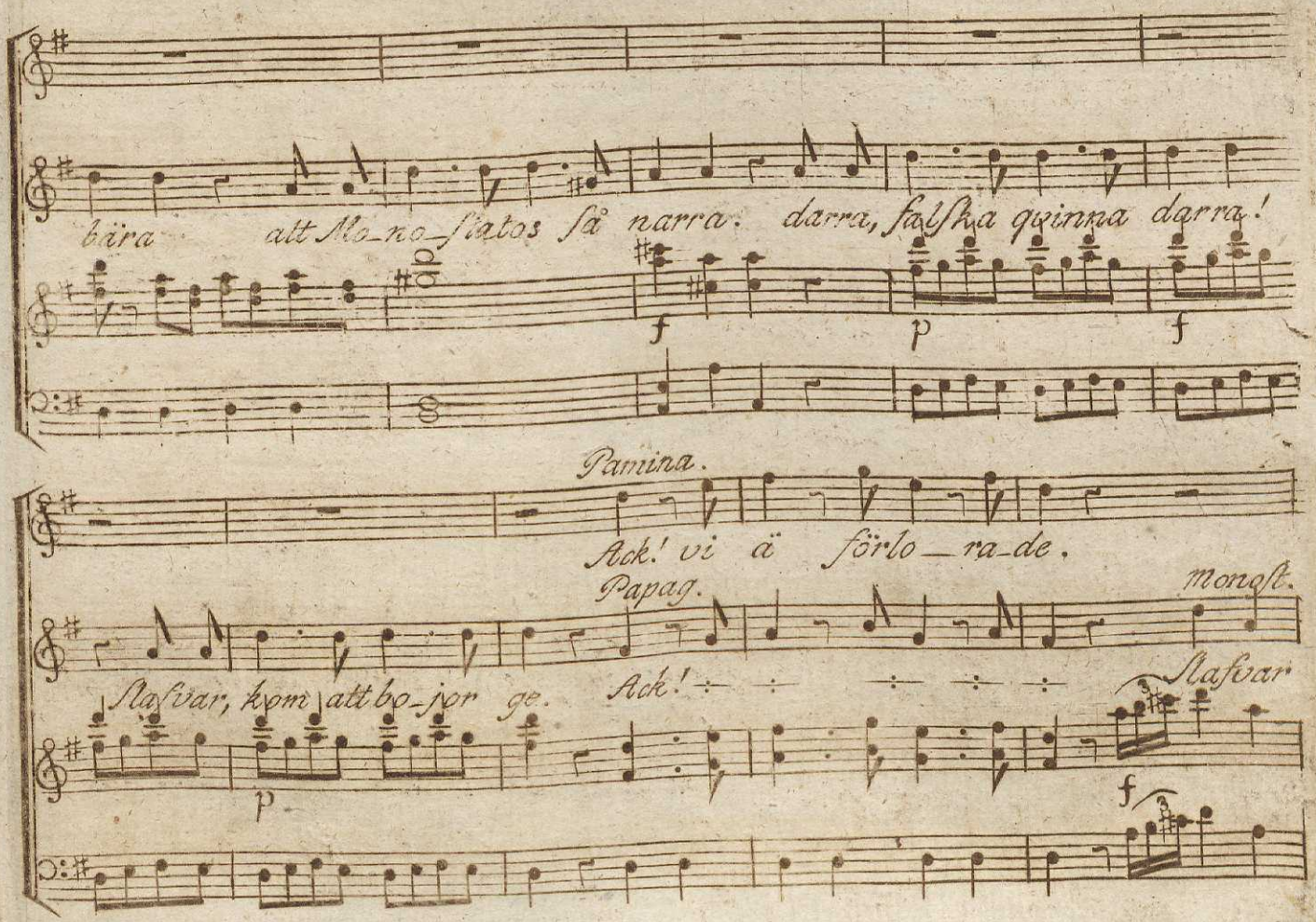
bära att Mo-no-ſtatos ſå narra. darra, falſka qvinna darra!
f
p
f
Pamina.
Ack! vi ä förlo-ra-de.
Papag.
monoſt.
Naſvar, kom att bo-jor ge.
Ack!
Naſvar
p
f

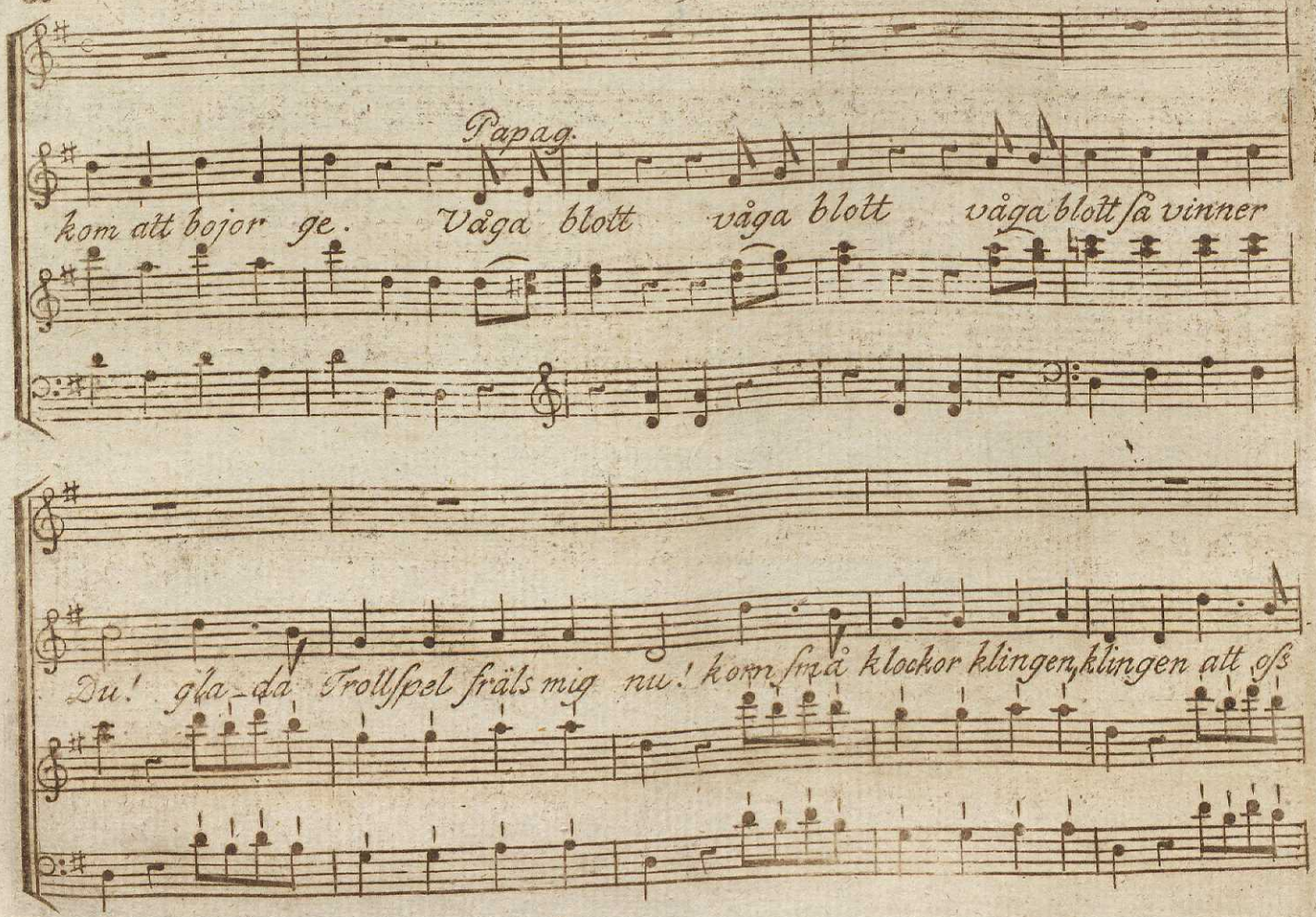
Papag.
kom att bojor ge. Våga blott våga blott våga blott så vinner
Du! gla-da Trollspel fräls mig nu! kom små klockor klingen, klingen att oss

nalkas våger ingen.

f

ARIA
ur
Trollflöjten
af
Mozart.

Andante.

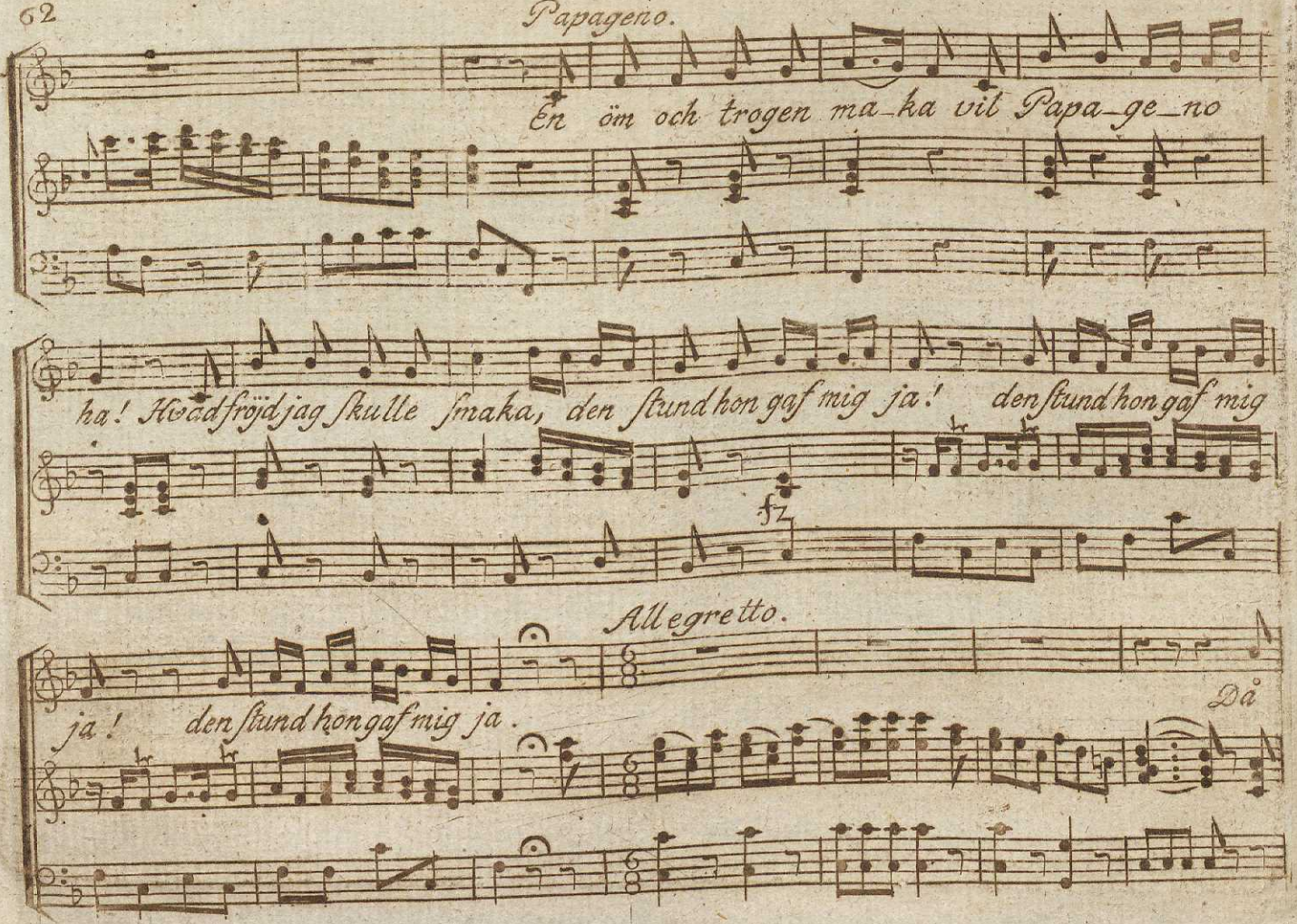
Papageno.
En öm och trogen ma-ka vil Papa-ge-no
ha! Hvadfröjd jag skulle smaka, den stund hon gaf mig ja! den stund hon gaf mig
fz
Allegretto.
ja! den stund hon gaf mig ja.
Då

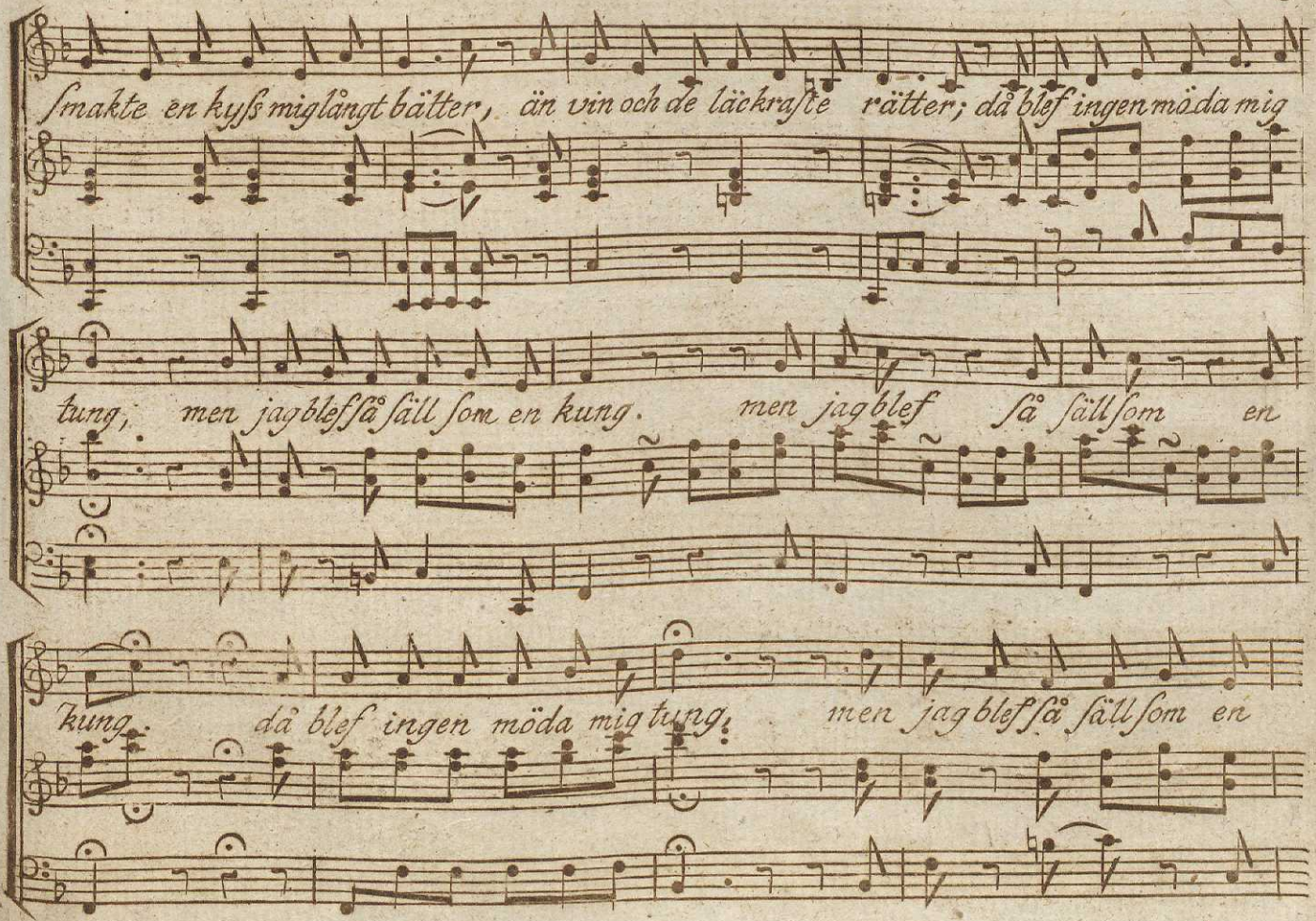
smakte en kyss mig längt bätter, än vin och de läckraste rätter; då blef ingen möda mig
tung, men jag blef så säll som en kung. men jag blef så säll som en
kung, då blef ingen möda mig tung, men jag blef så säll som en

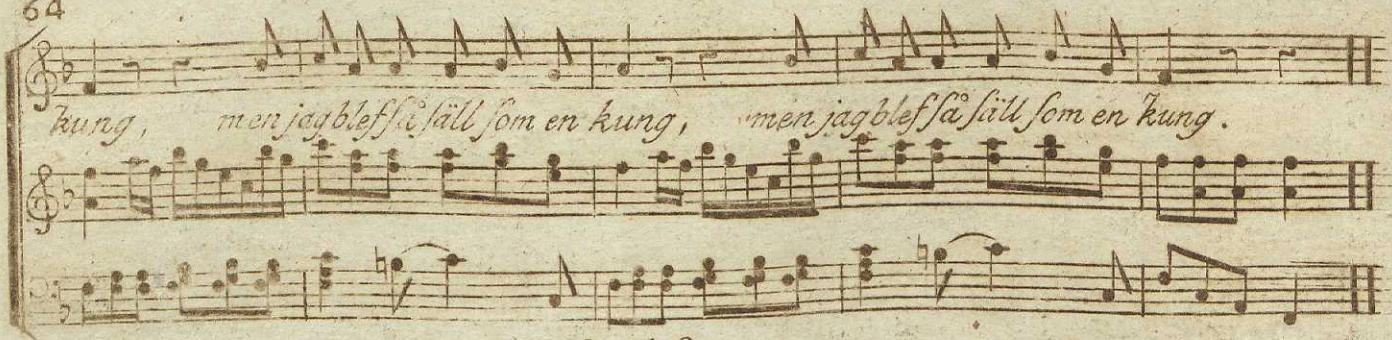

Coupl. 2.

En öm och trogen maka etc. ——

Men tänk om mitt öde väl blifver,
Att korgen hvar flicka mig gifver,
Jag grämer ihäl mig en dag,
O Flickor för Edra behag. ||:

Coupl. 3.

En öm och trogen maka etc. ——

Nu känner mitt hjerta blott p[illegible]gor
Jag dör, jag förtärs utaf lågor,
Men räcks mig en säcker[illegible]öt mun,
Så qvicknar jag åter på stund. ||:

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 17, 18 och 19.

Aria ur Trollflöjten af Mozart.

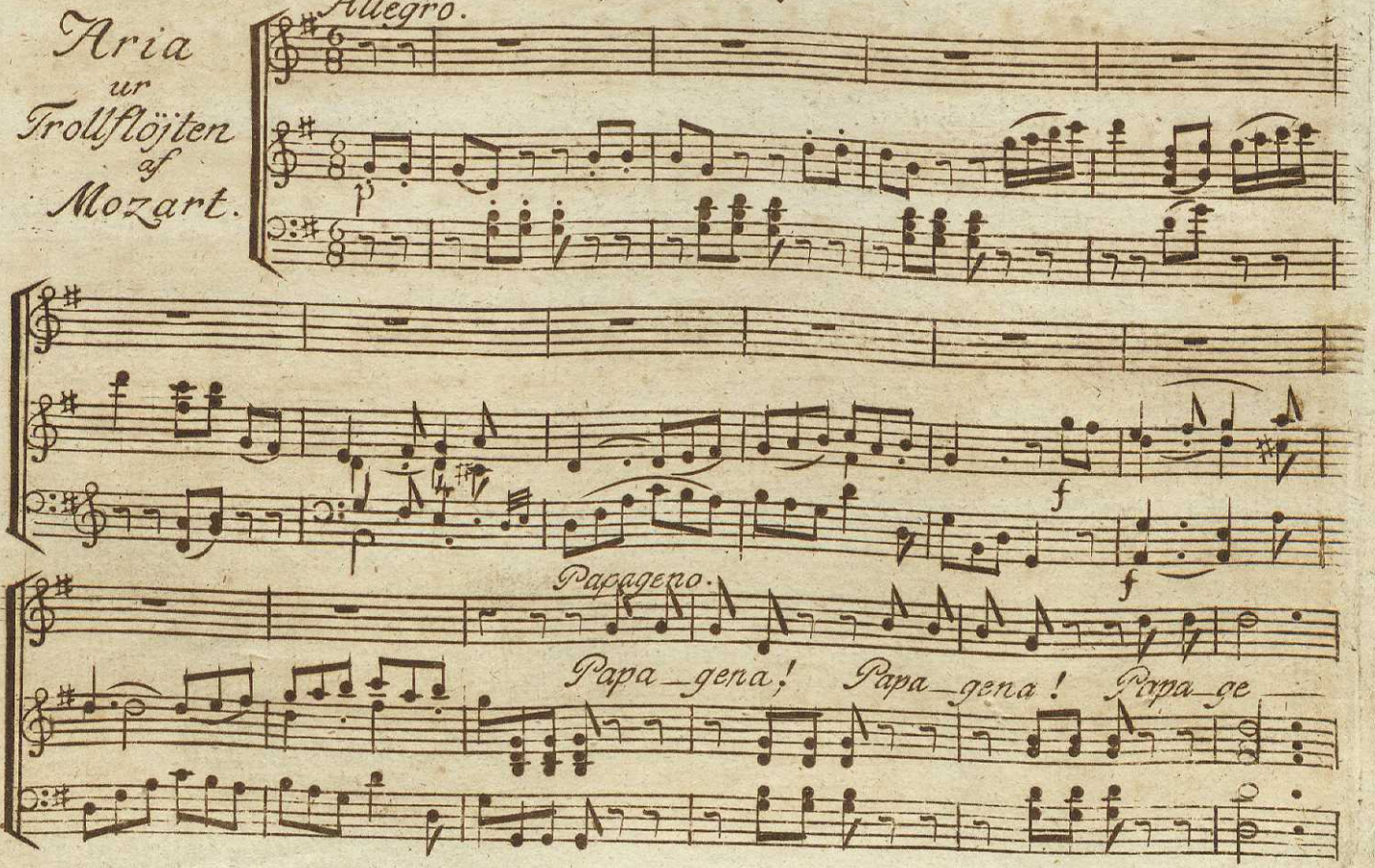

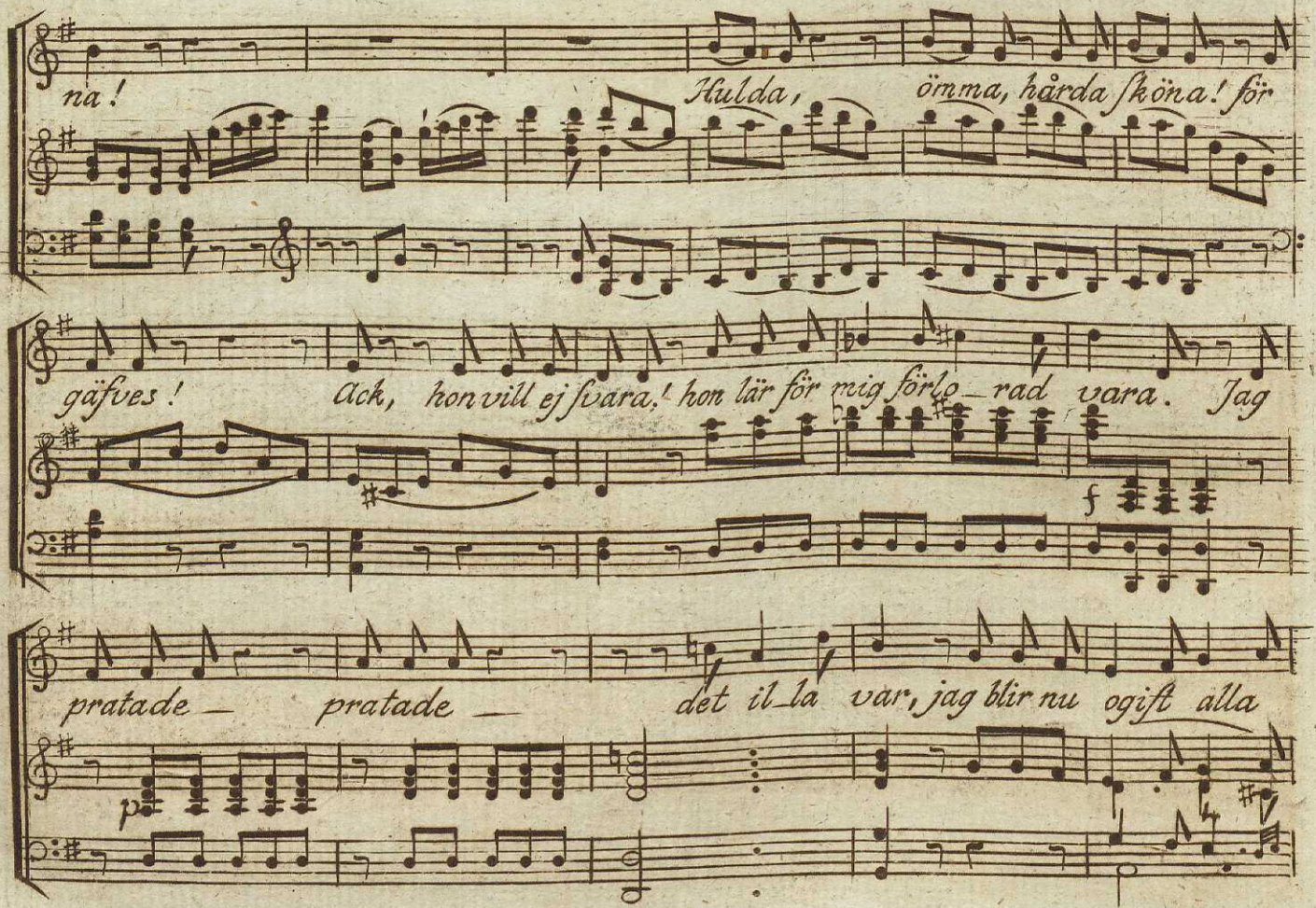
na!
Hulda, ömma, hårda skö na! för
gäfves! Ack, hon vill ej svara,! hon lär för mig förlo_rad vara. Jag
f
pratade_ pratade_ det il_la var, jag blir nu ogift alla
p

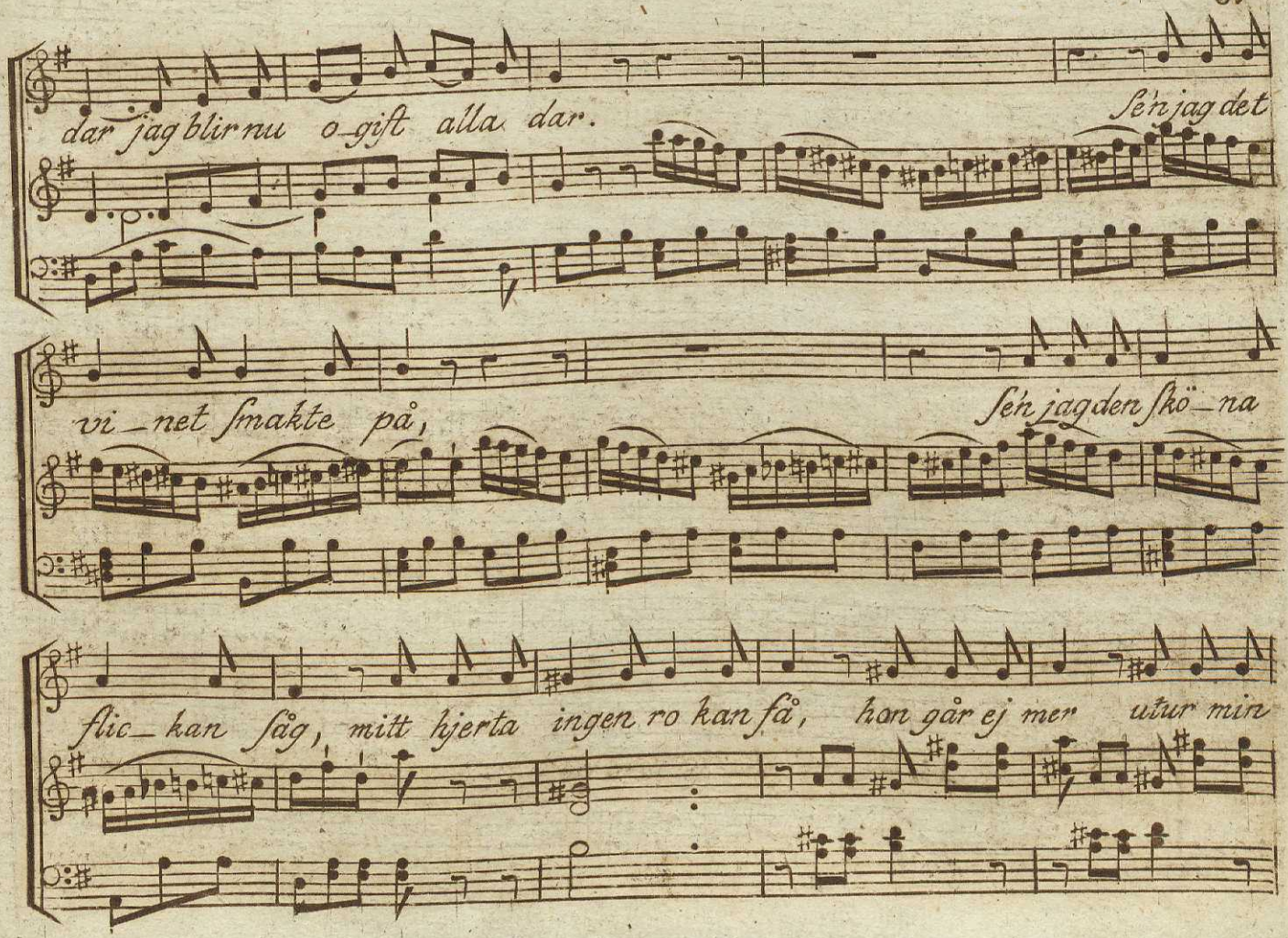
dar jag blir nu o gift alla dar.
Se'n jag det
vi net smakte på,
Se'n jag den skö na
flic kan såg, mitt hjerta ingen ro kan få, hon går ej mer utur min

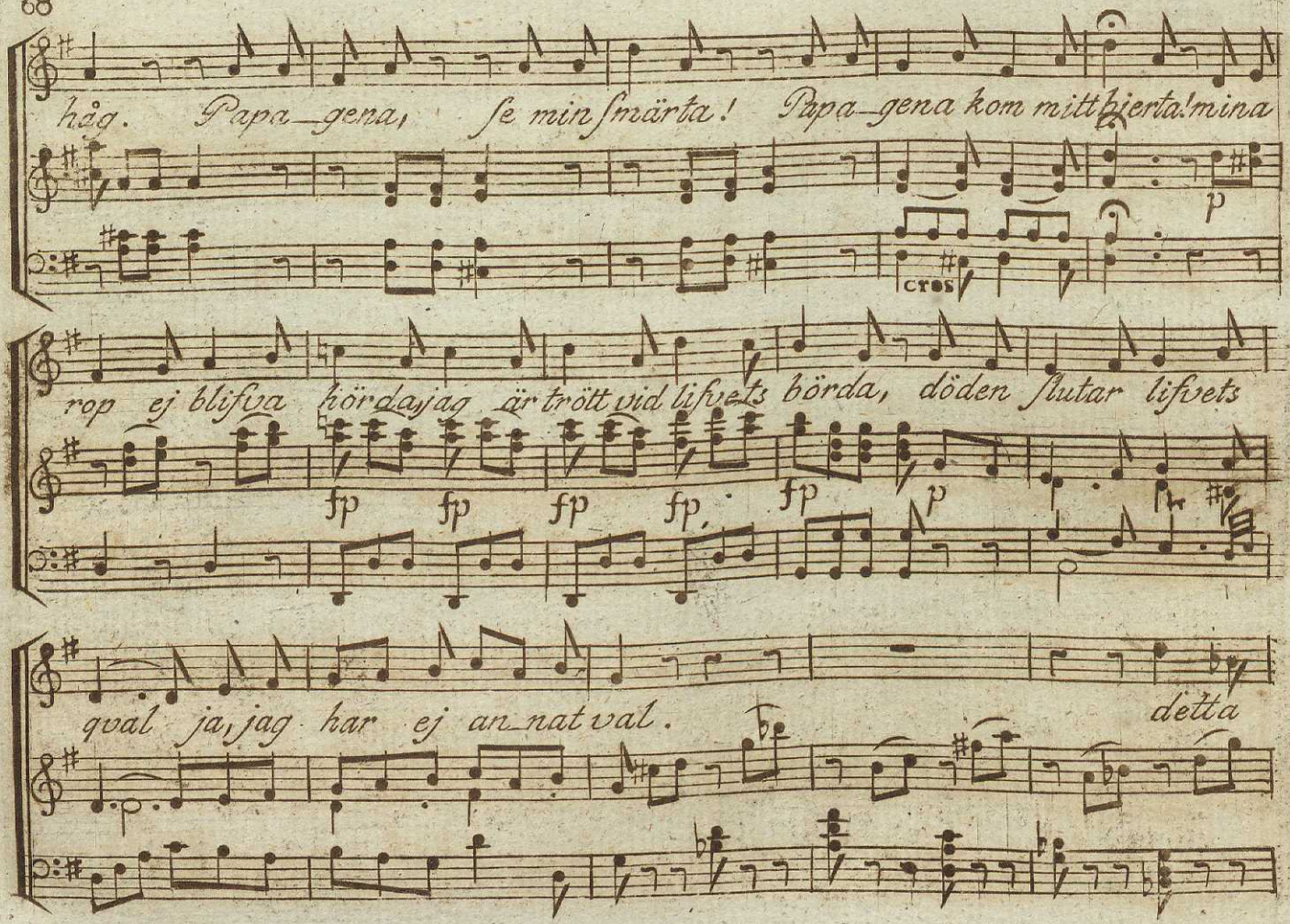
håg. Papa-gena, se min smärta! Papa-gena kom mitt hjerta! mina
cres
rop ej bliſva hörda, jag är trött vid lifvets börda, döden ſlutar lifvets
fp fp fp fp fp
qval ja, jag har ej an-nat val.
detta

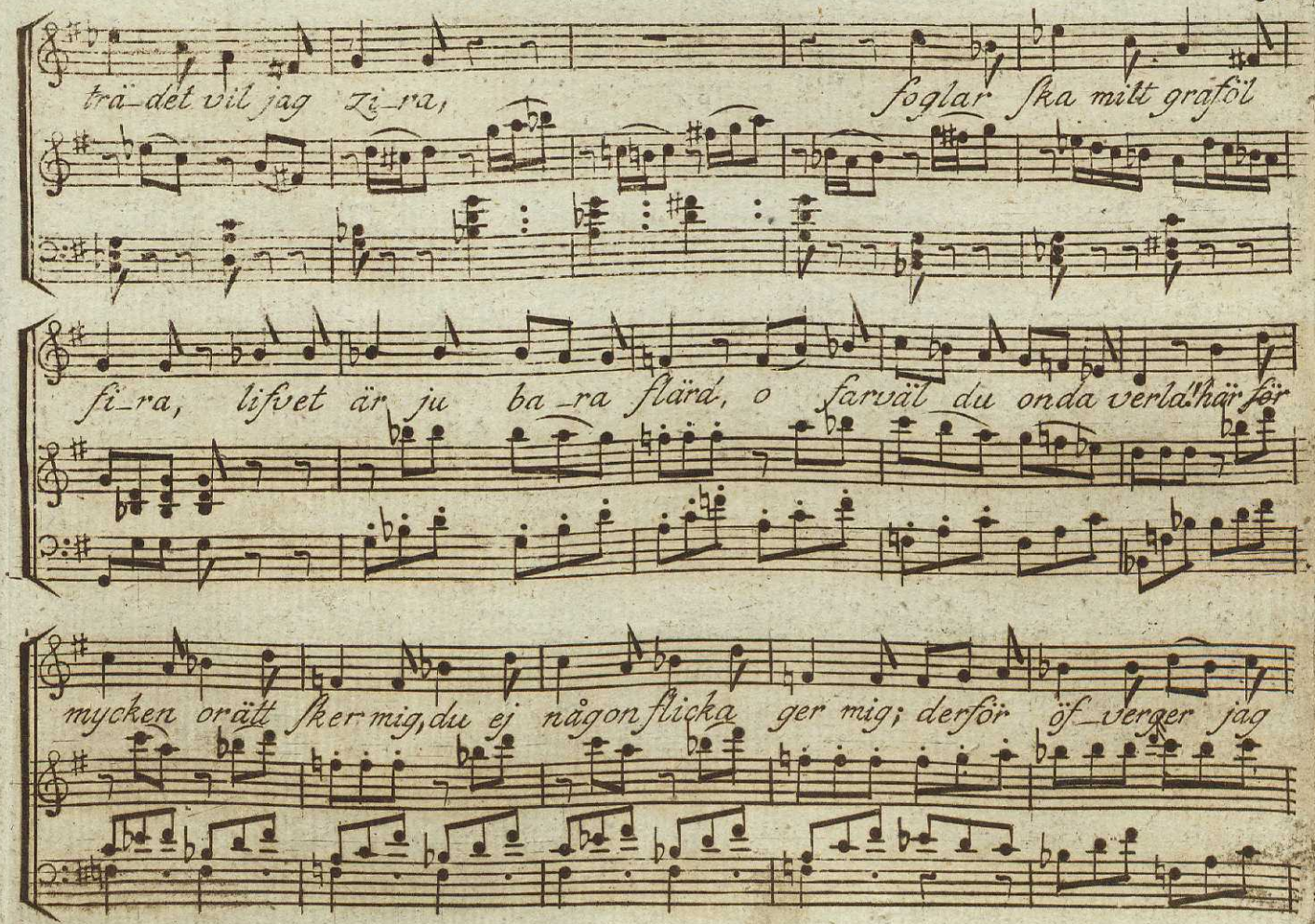
trä_det vil jag Zi_ra, foglar ska milt gräföl
fi_ra, lifvet är ju ba_ra flärd, o farväl du onda verld här för
mycken orätt sker mig, du ej någon flicka ger mig; derför öf_verger jag

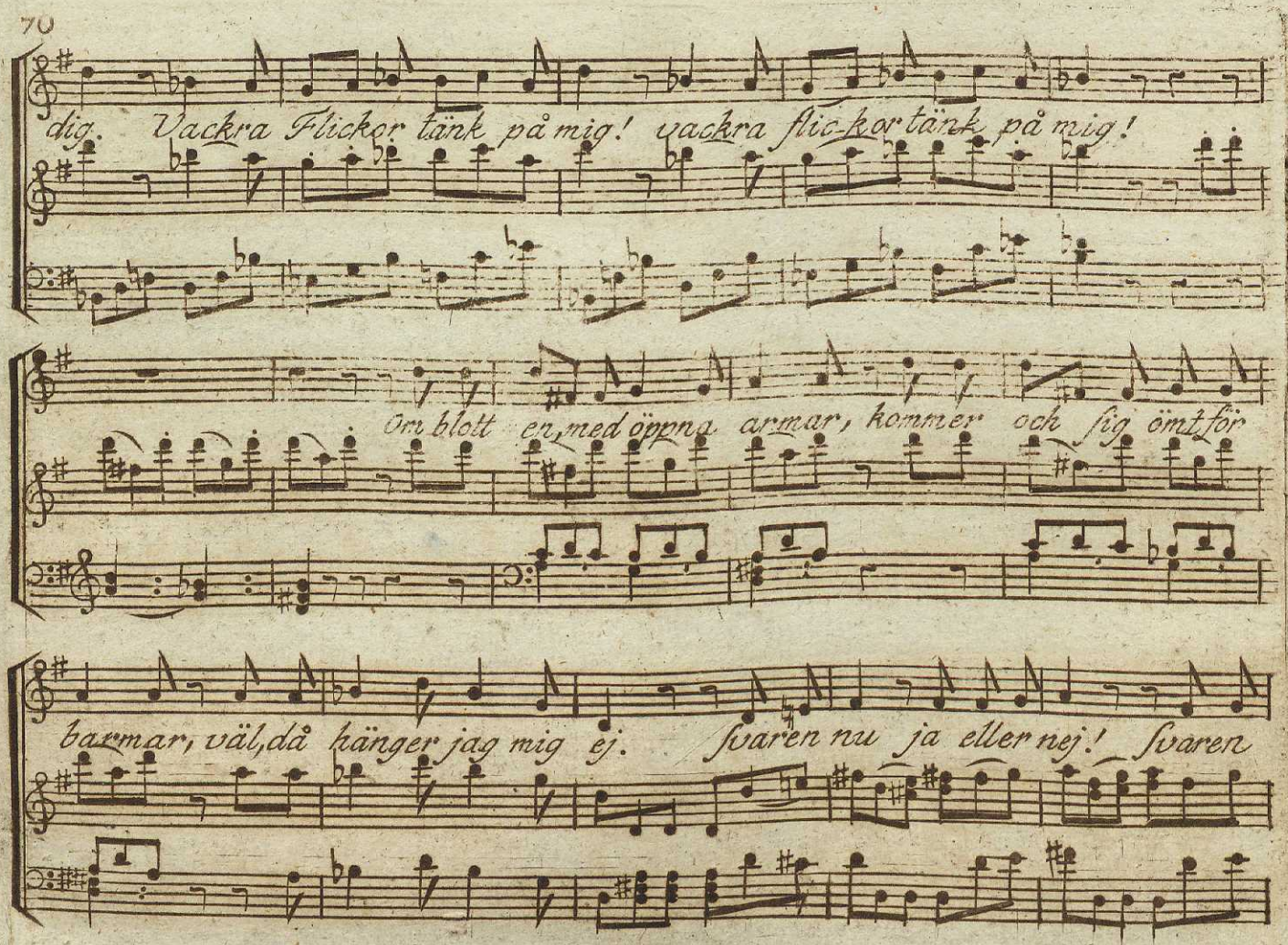
dig. Vackra Flickor tänk på mig! vackra flic-kor tänk på mig!
om blott en med öppna armar, kommer och sig ömt för
barmar, väl, då hänger jag mig ej. Svaren nu ja eller nej! Svaren

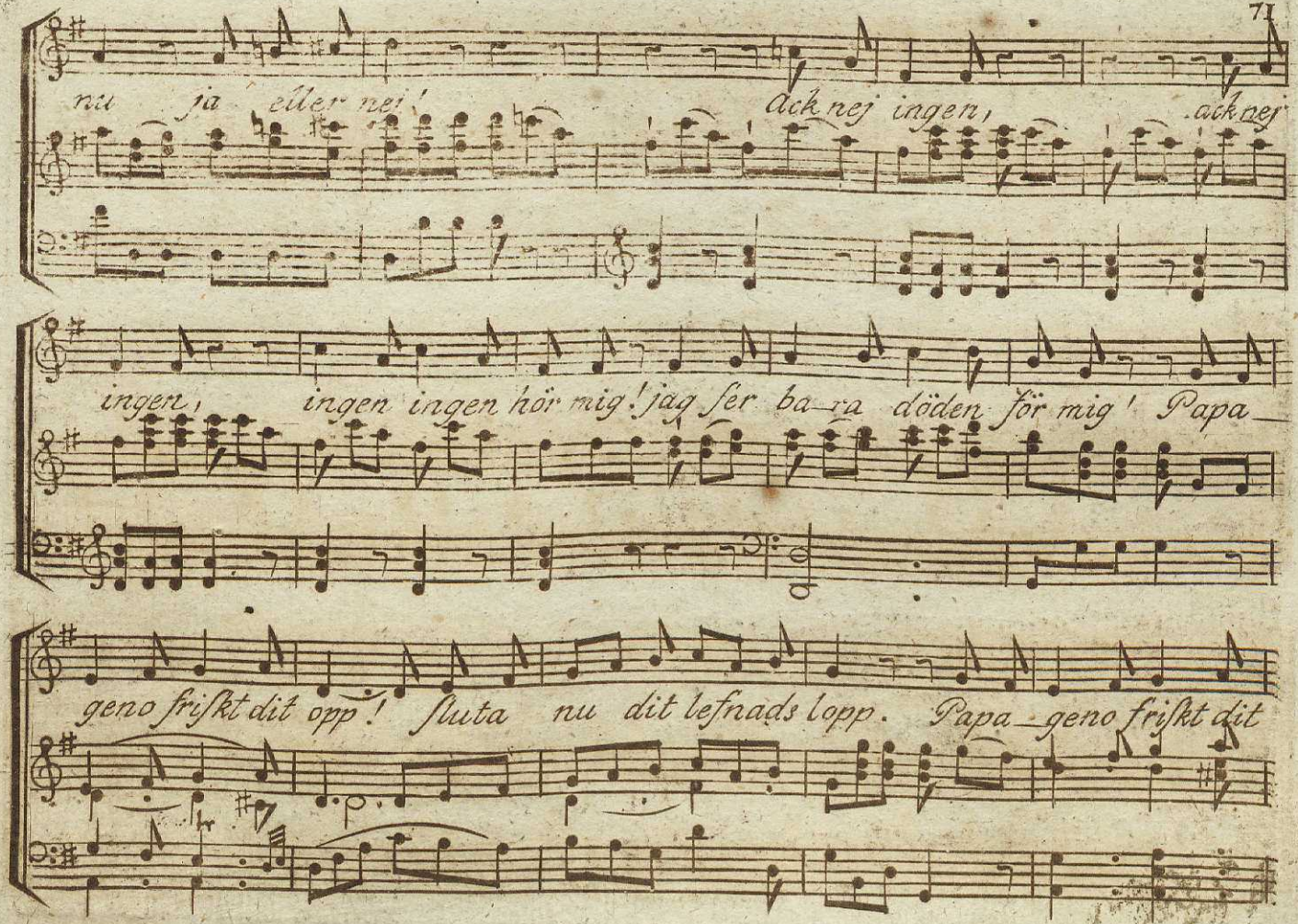
nu ja eller nej!
ack nej ingen, ack nej
ingen, ingen ingen hör mig! jag ser ba-ra döden för mig! Papa-
geno friſkt dit opp! ſluta nu dit lefnads lopp. Papa-geno friſkt dit

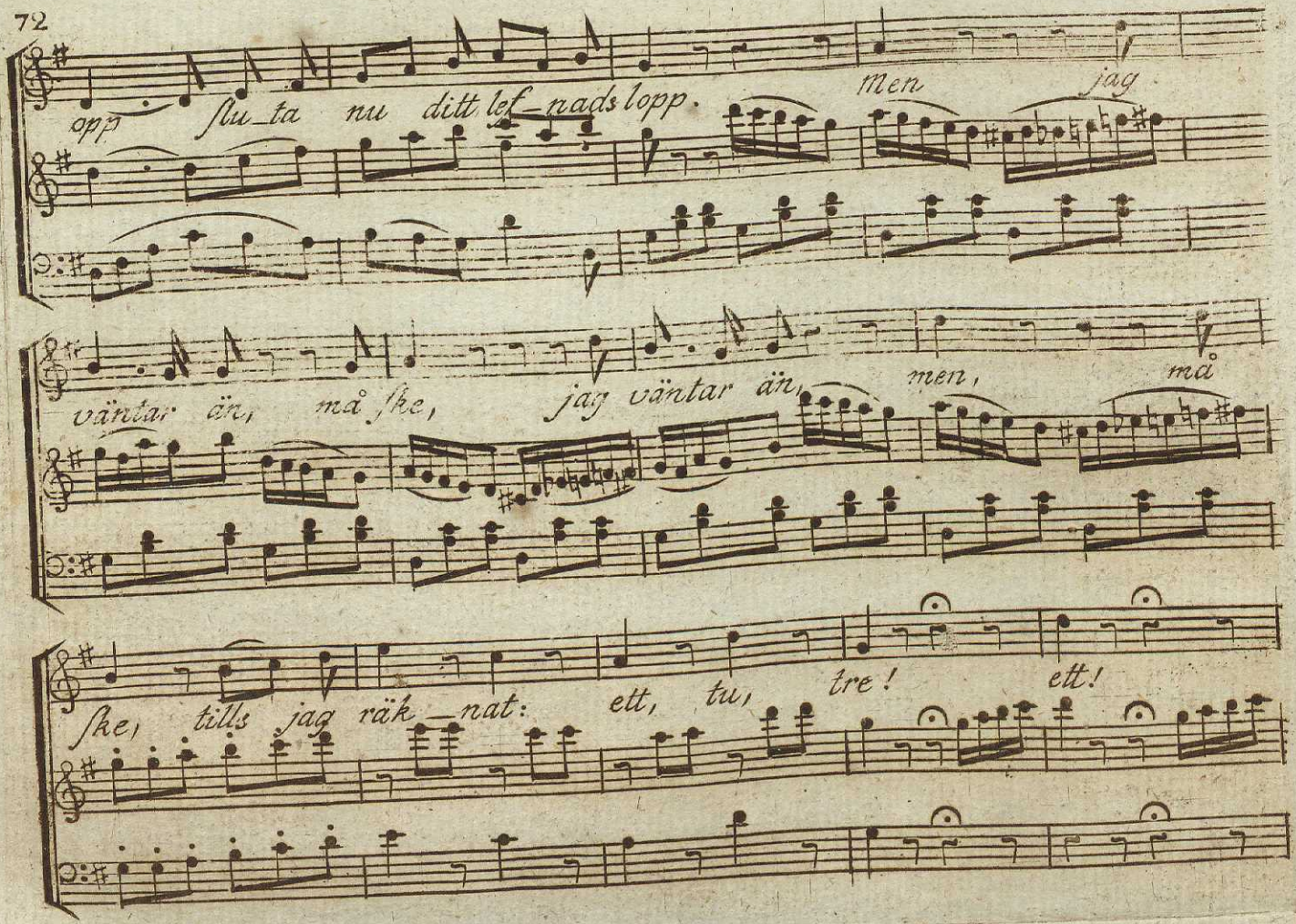
opp slu_ta nu ditt lef_nads lopp.
men
jag
väntar än, må ske, jag väntar än,
men,
må
ske, tills jag räk_nat: ett, tu, tre!
ett!

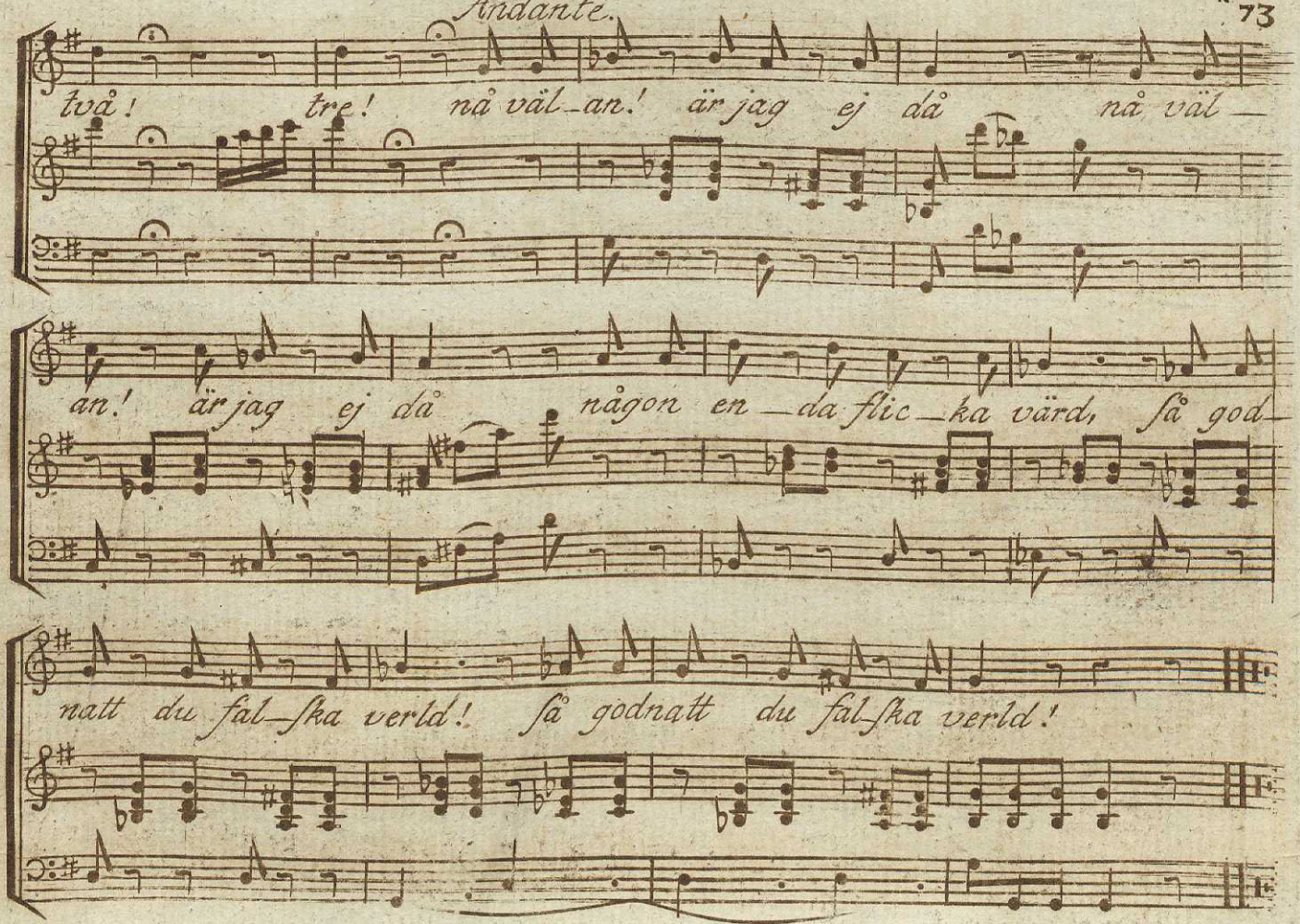
Andante.
två! tre! nå väl-an! är jag ej då nå väl-
an! är jag ej då någon en-da flic-ka värd, så god-
natt du fal-ska verld! så godnatt du fal-ska verld!

Romance uti Aline af Berton.

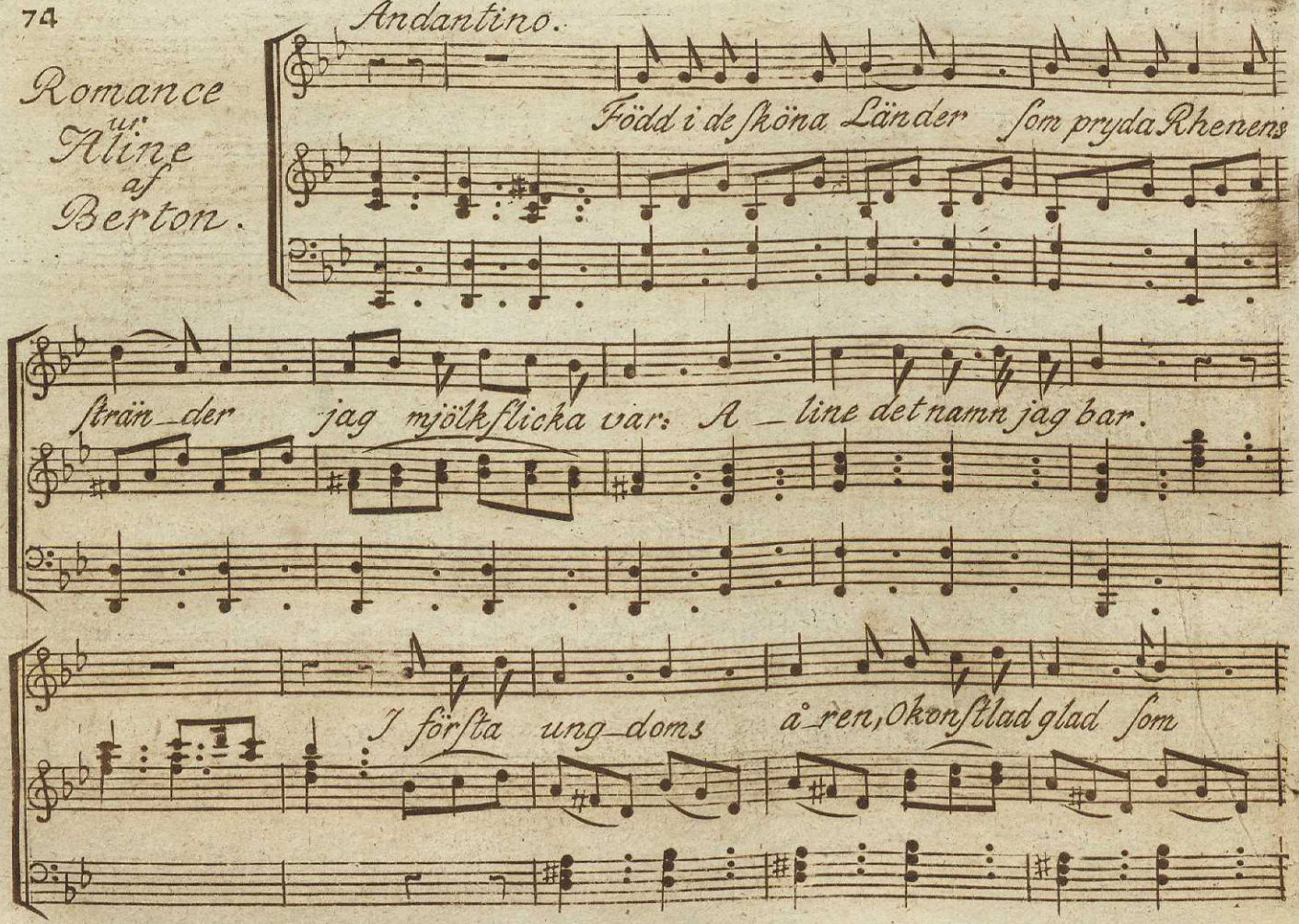

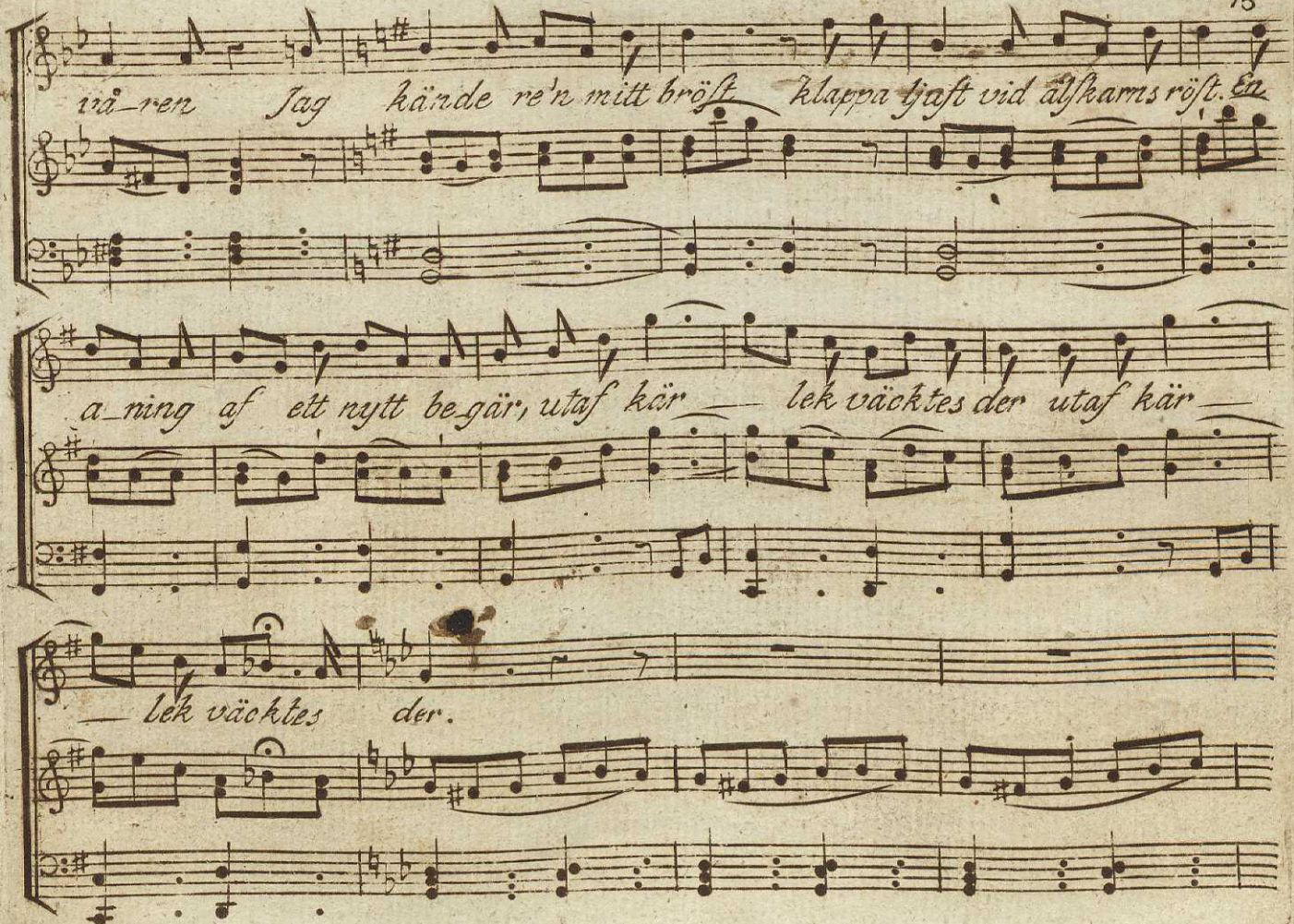
iå-ren Jag kände re'n mitt bröst klappa tyst vid älskarns röst. En
a-ning af ett nytt be-gär, utaf kär — lek väcktes der utaf kär —
— lek väcktes der.

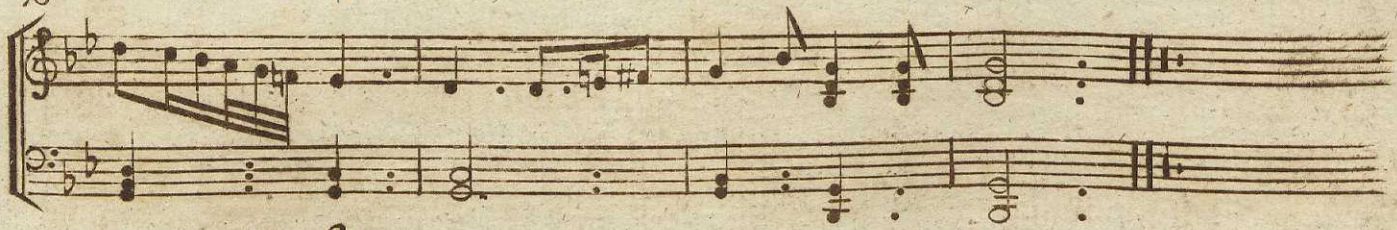

V. 2.

Utmärkt af bördens ära
En Yngling bodde nära,
Han kallad blef Saint-Phar.!
Min Gud! hur skön han var.
Han tjuge år då nådde;
Fast hos mig oskuld rådde;
Jag lyssna till hans röst.
Ach, hur brann då ej mitt bröst!
Ej mer ett oviss svagt begär,
Största kärlek tändes där. ll.

V. 3.

Han långt från våra stränder
Sändes till andra länder.
att återse Saint-Phar;
Jag Hafven trotsat har.
Hit genom skeppsbrott drifven
Jag här är Drottning blifven;
men åt ett såradt bröst,
kan en Spira väl ge tröst?
Att mig hans Maka se,
Jag min krono skulle ge. ll.

År 1812

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 20, 21 och 22

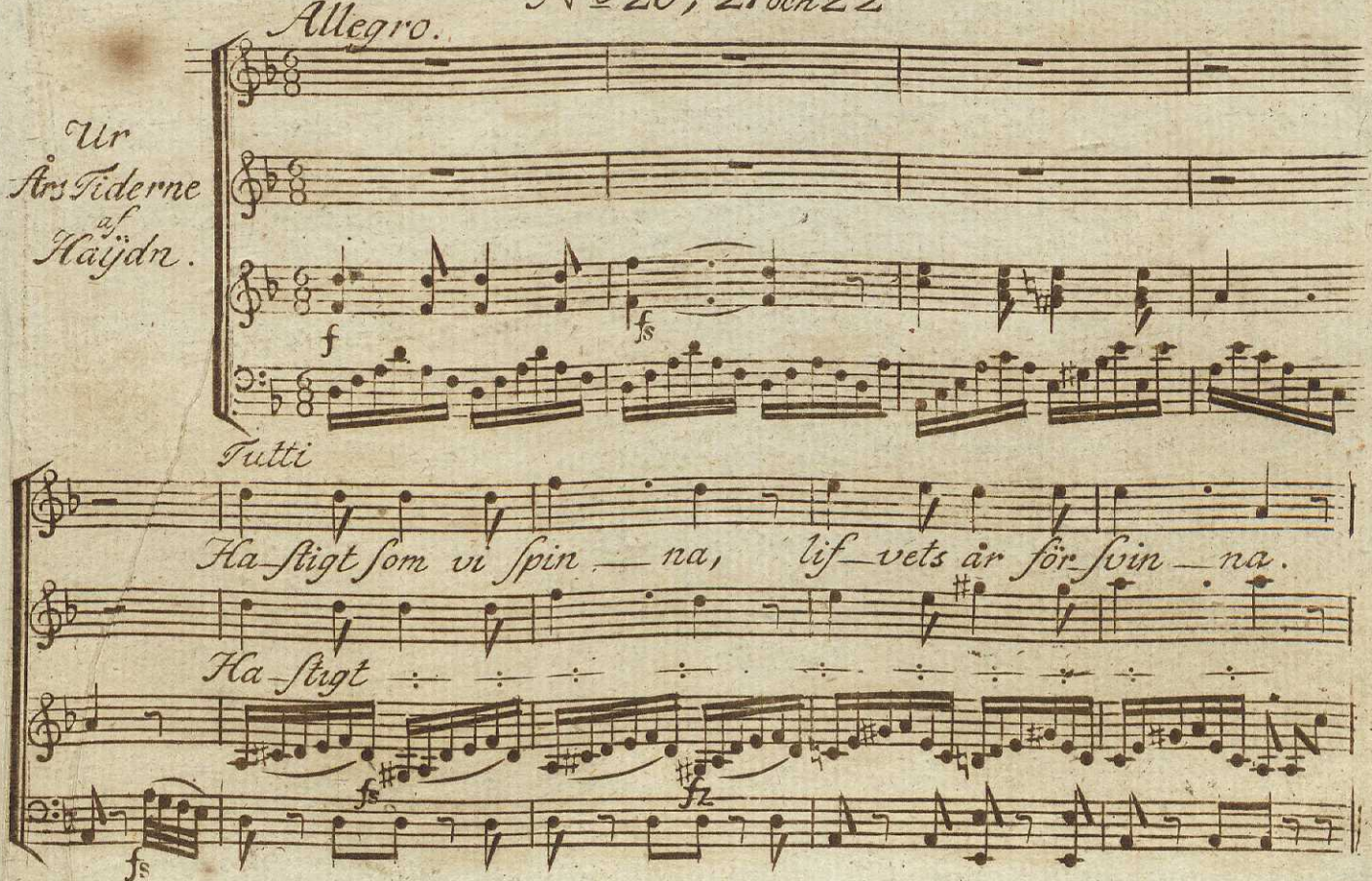

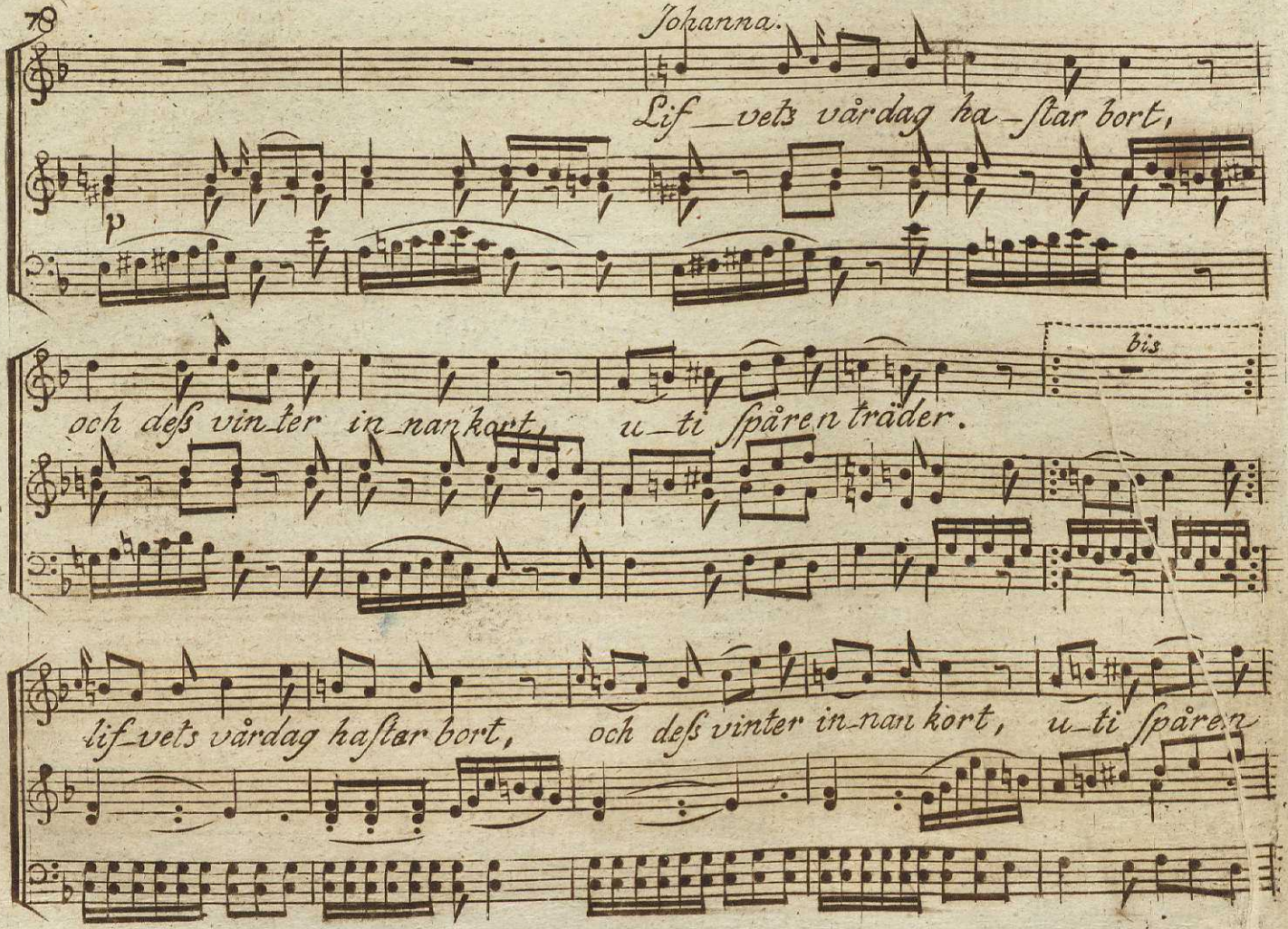
Johanna.
Lif_vets vårdag ha_star bort,
p
bis
och dess vin_ter in_nan kort, u_ti spåren träder.
lif_vets vårdag haſtar bort, och dess vinter in_nan kort, u_ti spåren

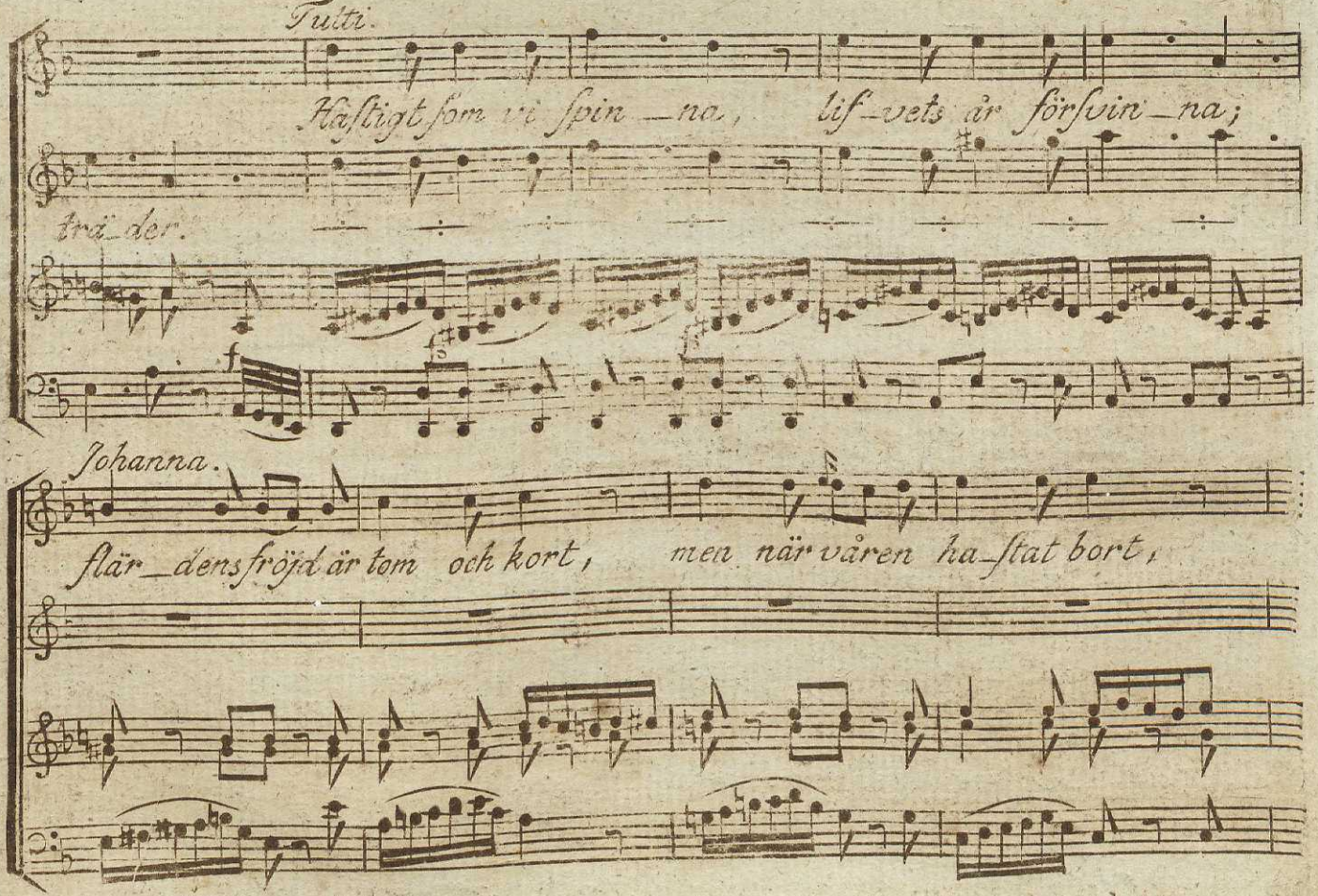
Tutti.
Hastigt som vi spin_na, lif_vets år förswin_na;
trä_der.
Johanna.
flär_dens fröjd är tom och kort, men när våren ha_stat bort,

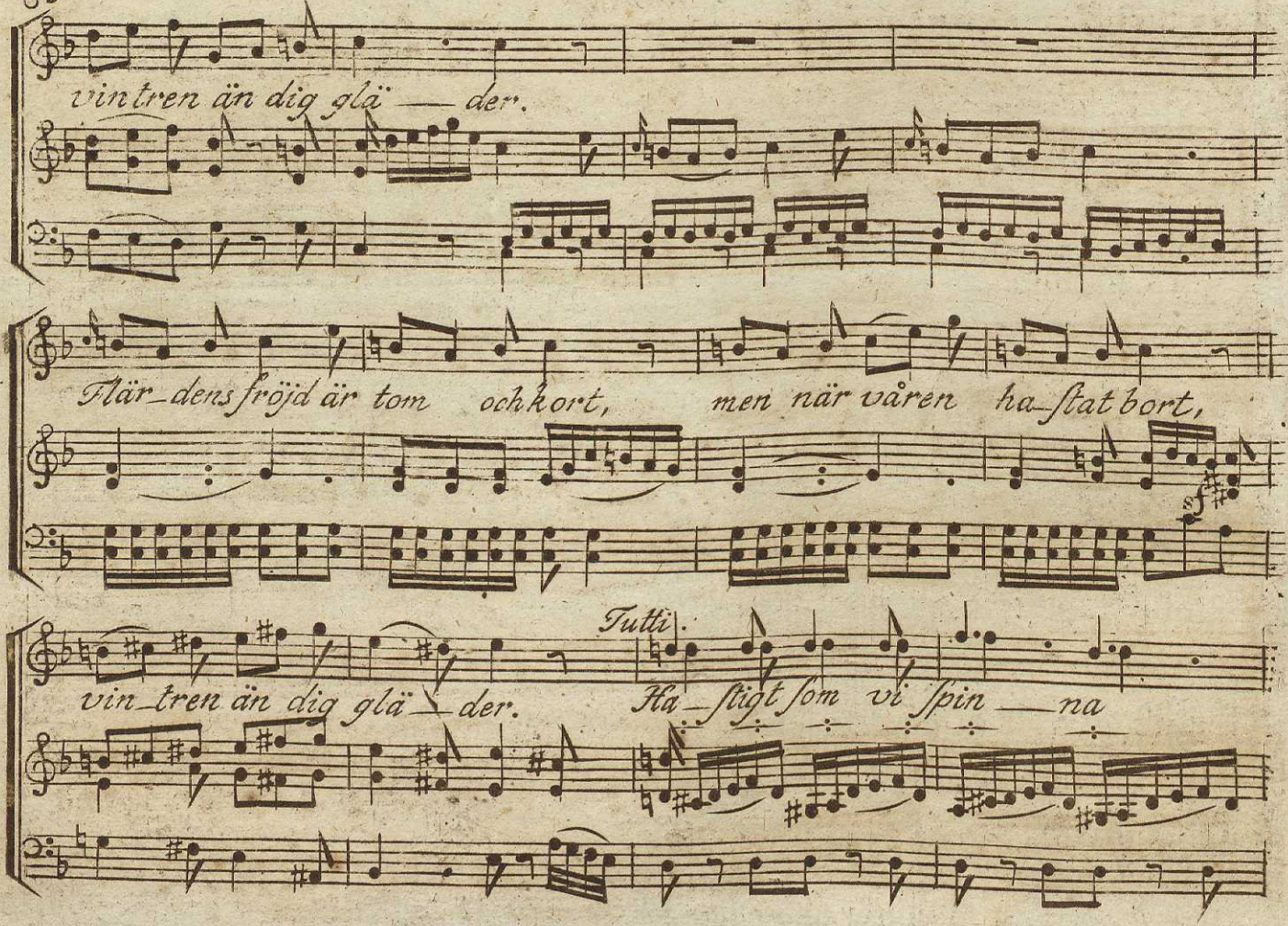
vin tren än dig glä — der.
Flär dens fröjd är tom och kort, men när våren ha stat bort,
vin tren än dig glä der.
Tutti.
Ha stigt som vi spin na

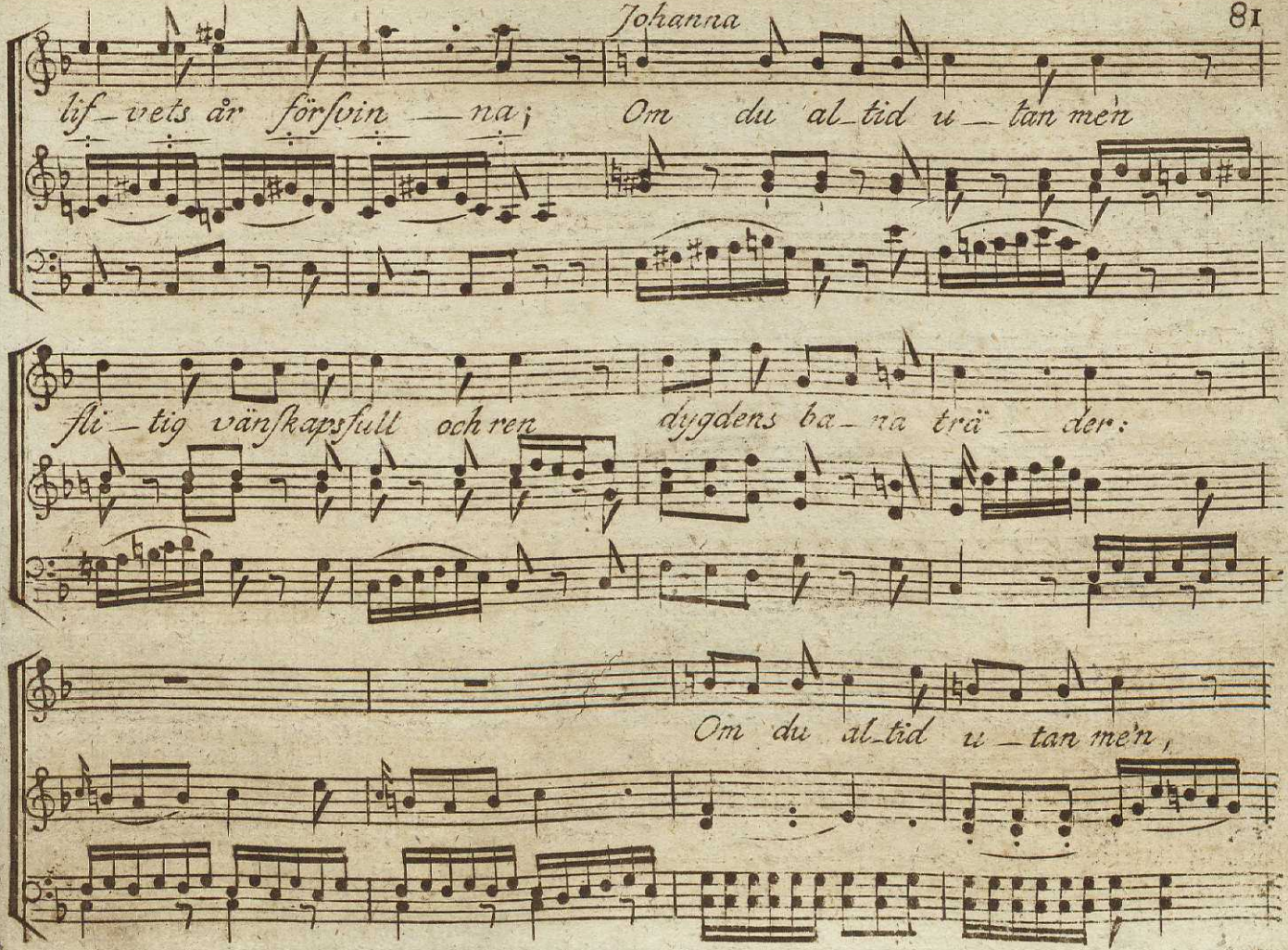
lif_vets år förſvin_na; Om du al_tid u_tan men
fli_tig vänſkapsfull och ren dygdens ba_na trä_der:
Om du al_tid u_tan men,

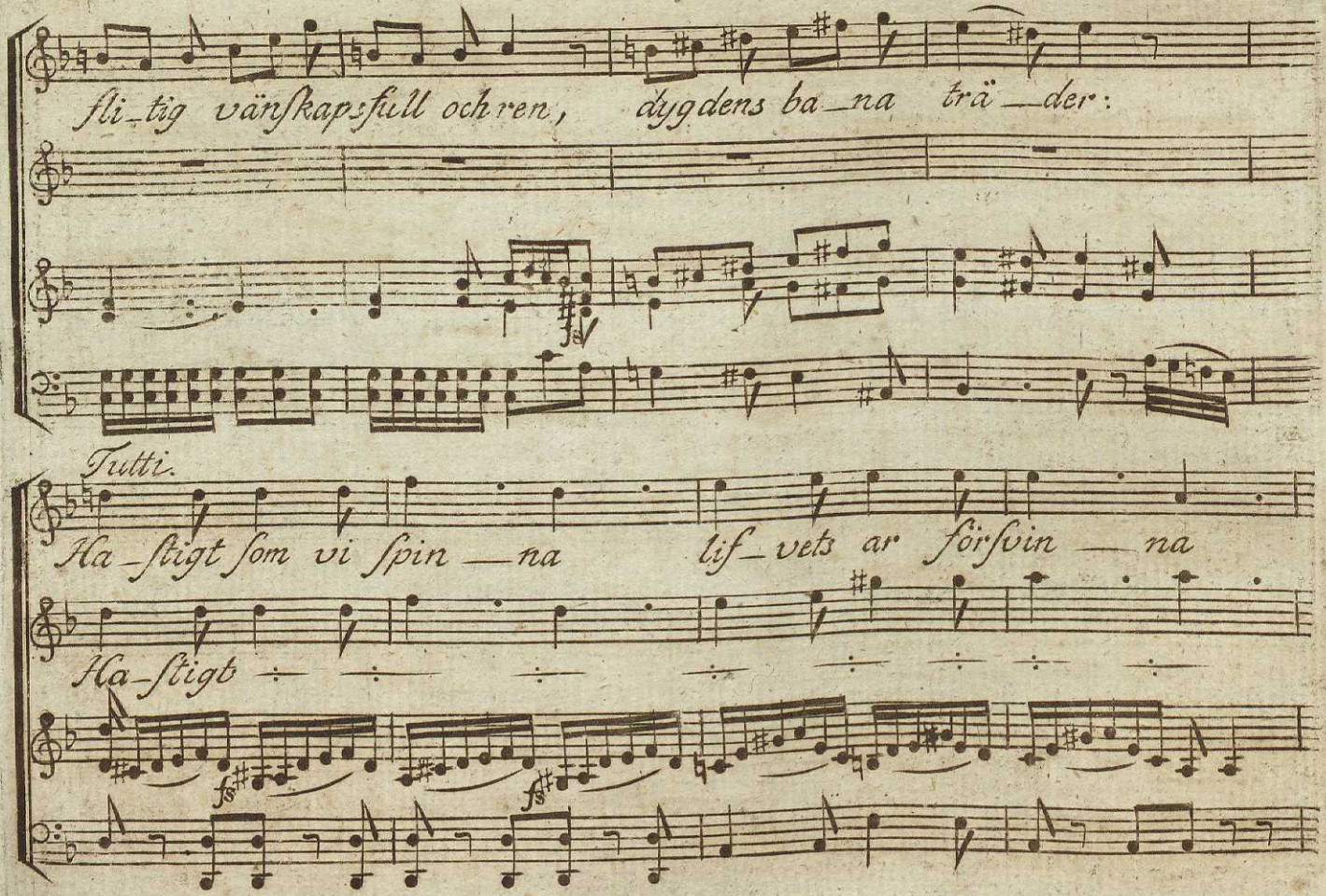
fli_tig vänſkaps:full och ren, dygdens ba_na trä_der:
Tutti.
Ha_ſtigt ſom vi ſpin_na lif_vets ar förſvin_na
Ha_ſtigt

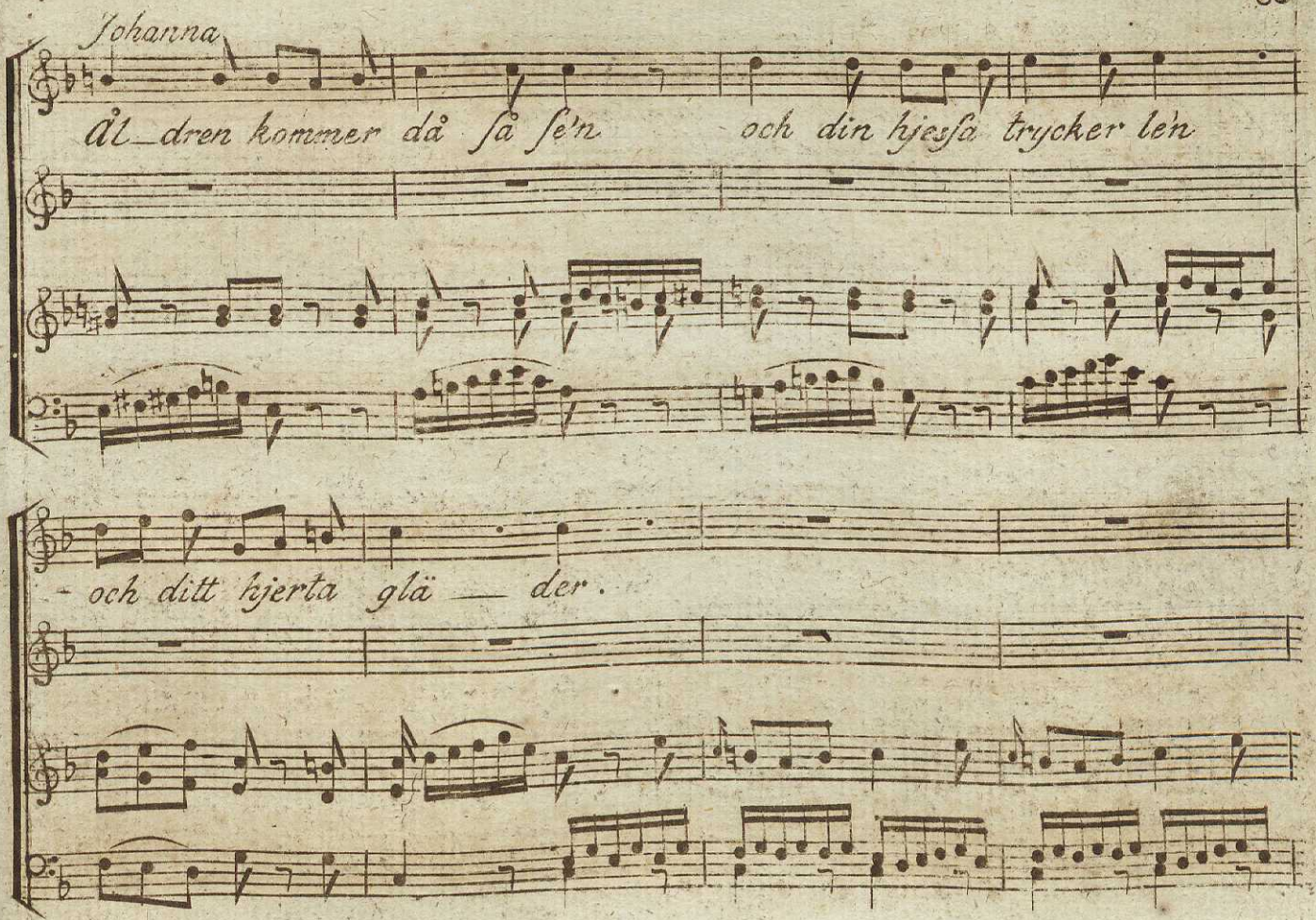
Johanna
ål_dren kommer då så se'n och din hjessa trycker le'n
- och ditt hjerta glä __ der.

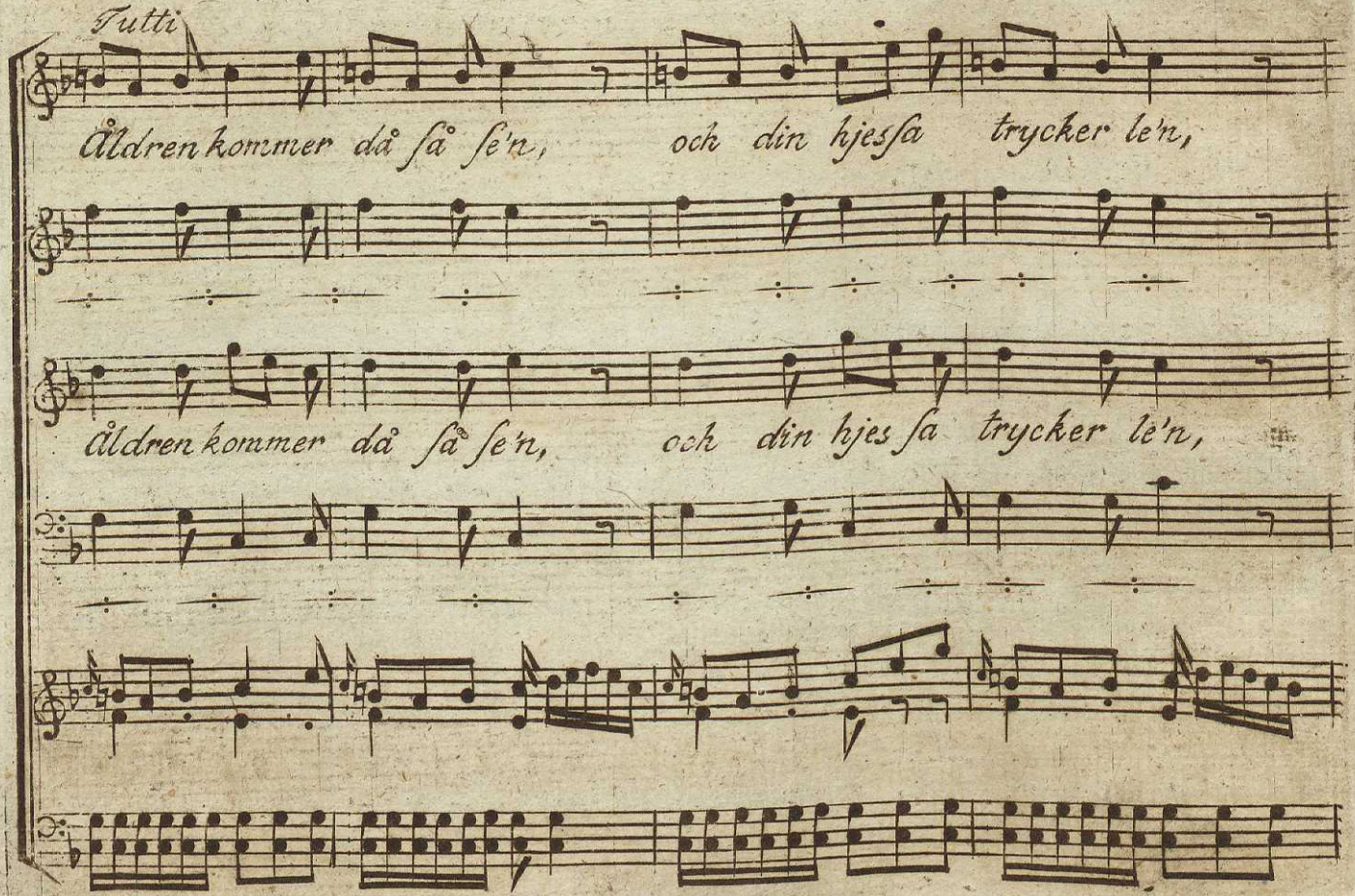
Tutti
Åldren kommer då så se'n, och din hjessa trycker le'n,
Åldren kommer då så se'n, och din hjessa trycker le'n,

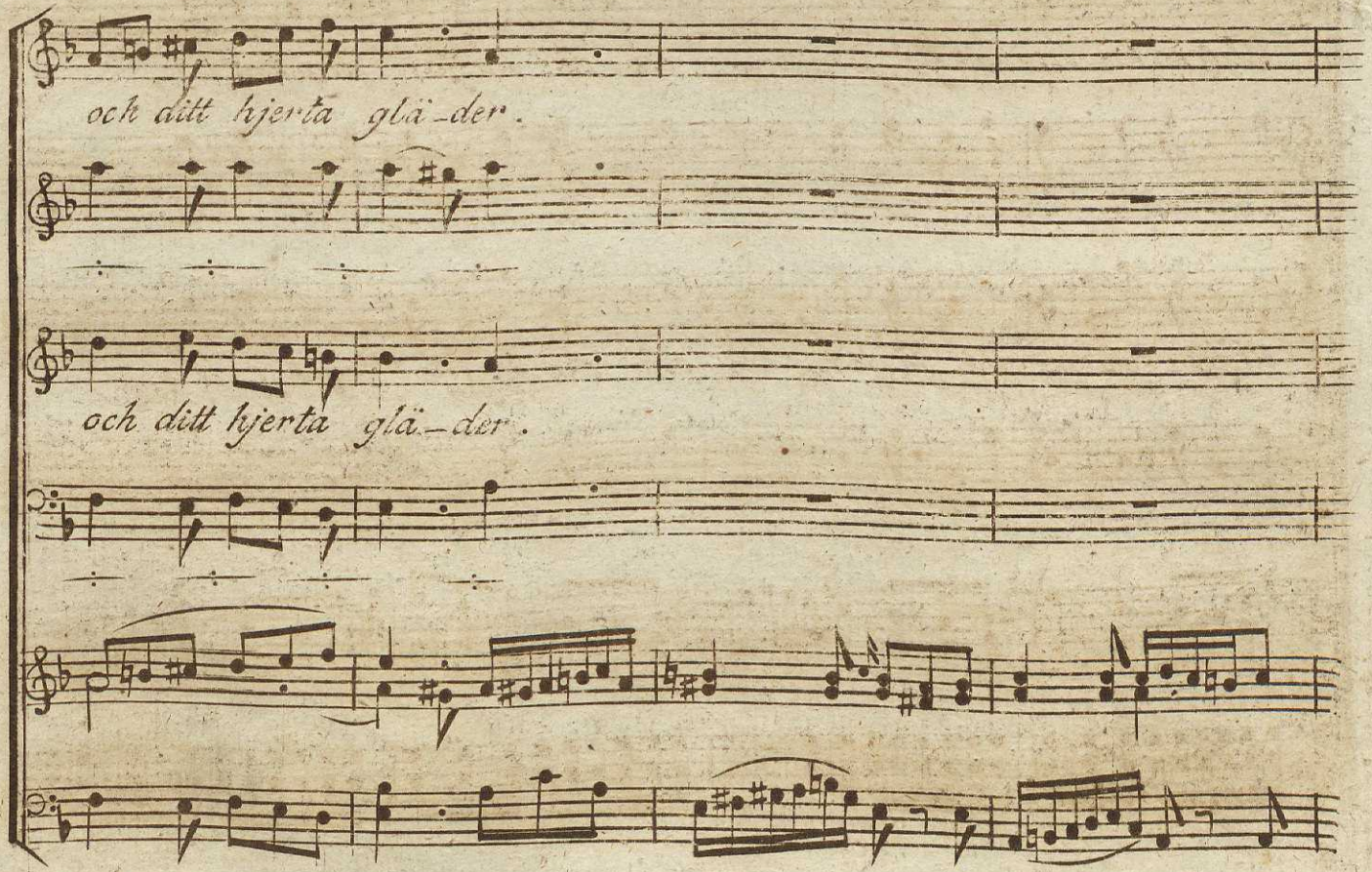
och ditt hjerta glä-der.
och ditt hjerta glä-der.

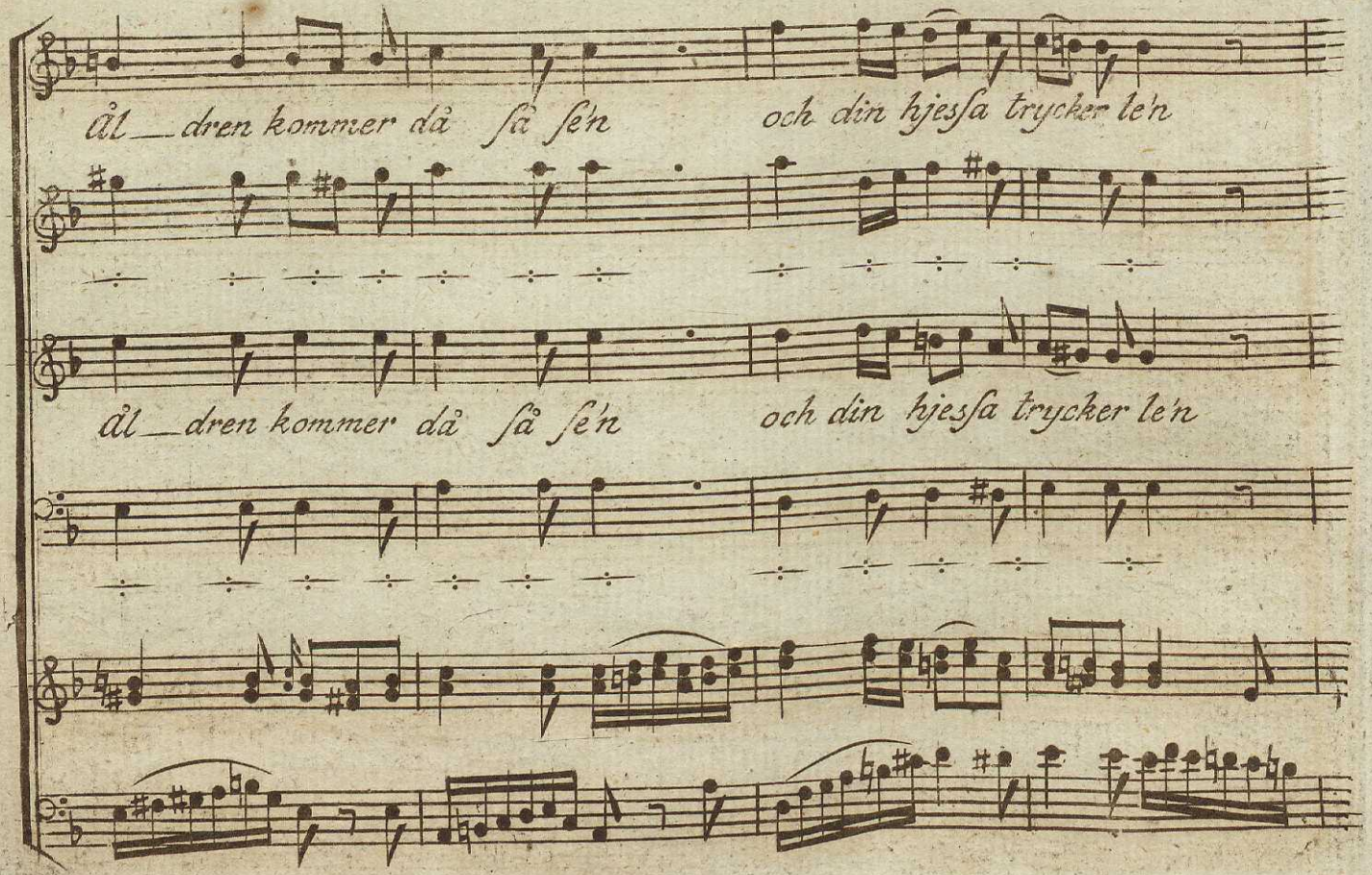
ål_dren kommer då så se'n och din hjessa trycker le'n
ål_dren kommer då så se'n och din hjessa trycker le'n

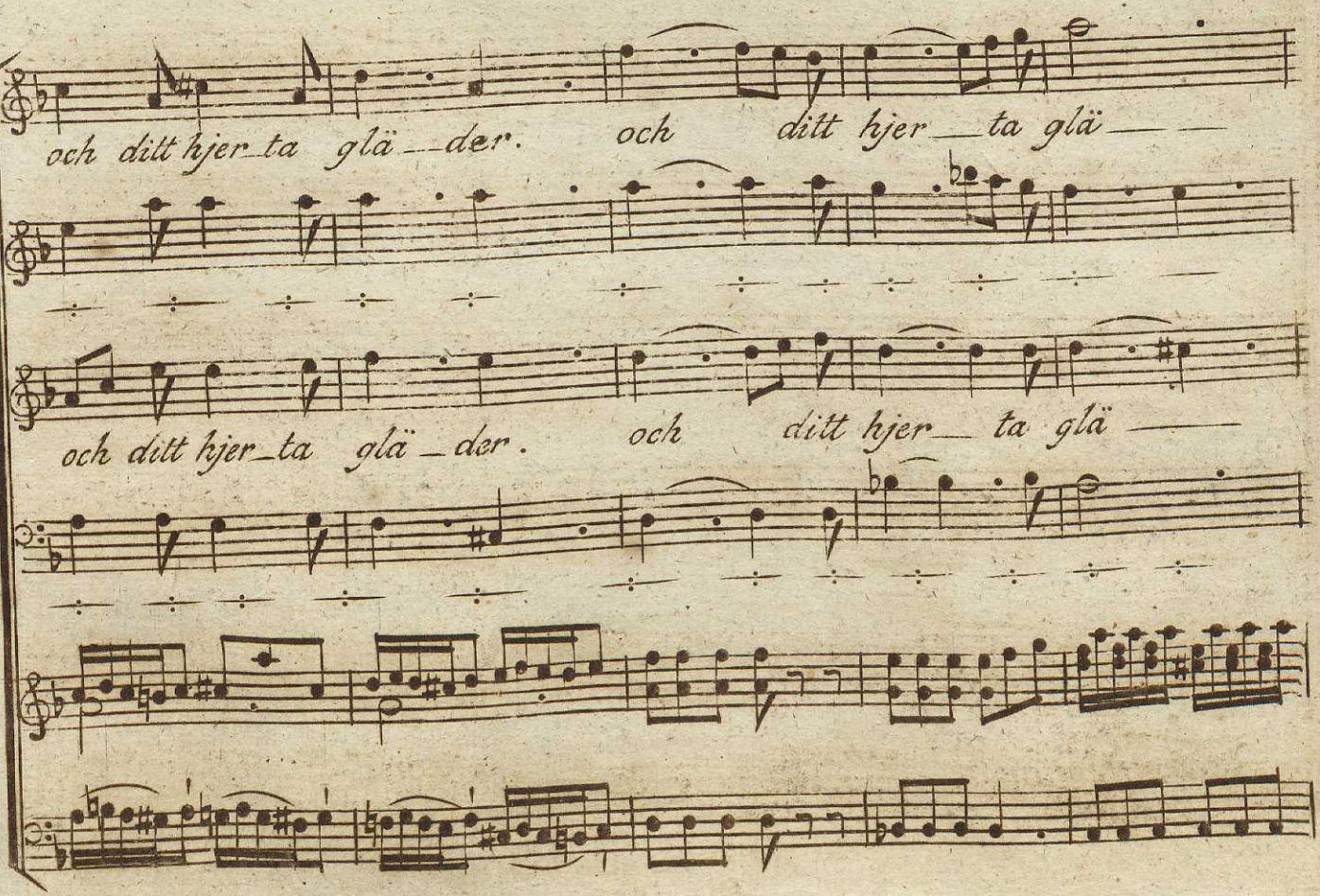
och ditt hjer_ta glä__der. och ditt hjer__ta glä___
och ditt hjer_ta glä_der. och ditt hjer__ ta glä ___

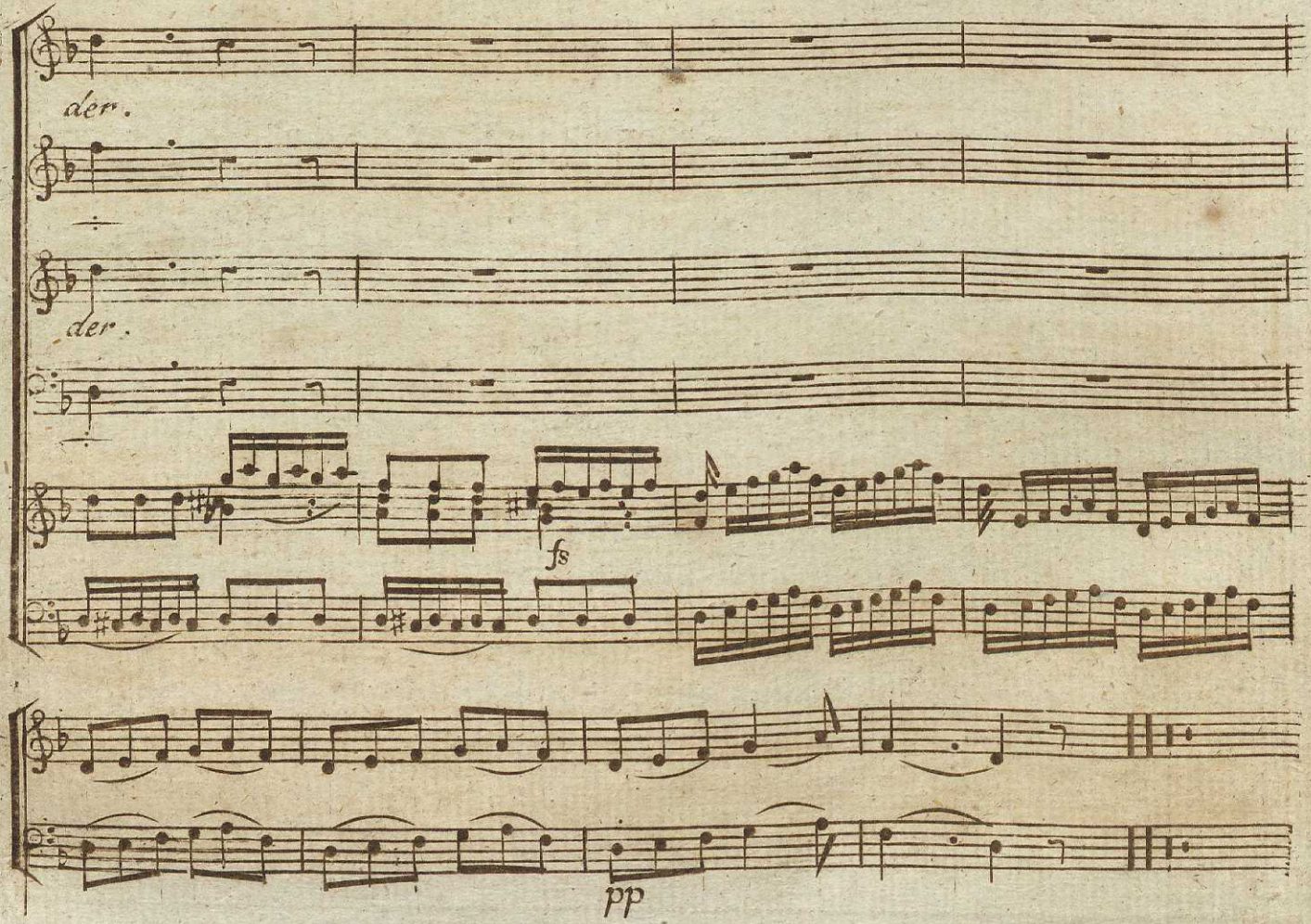
der.
der.
fs
pp

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 23 24 och 25.

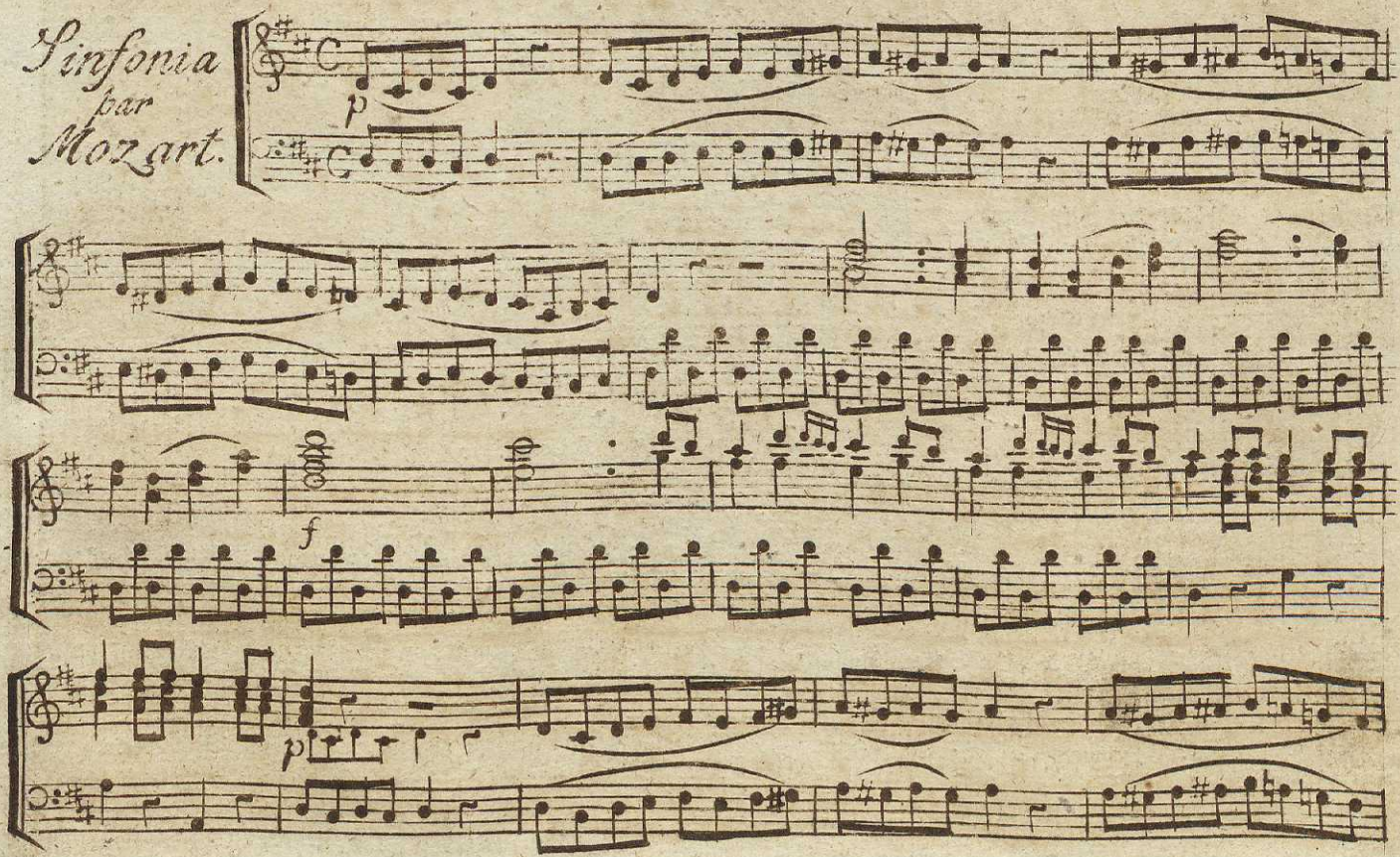

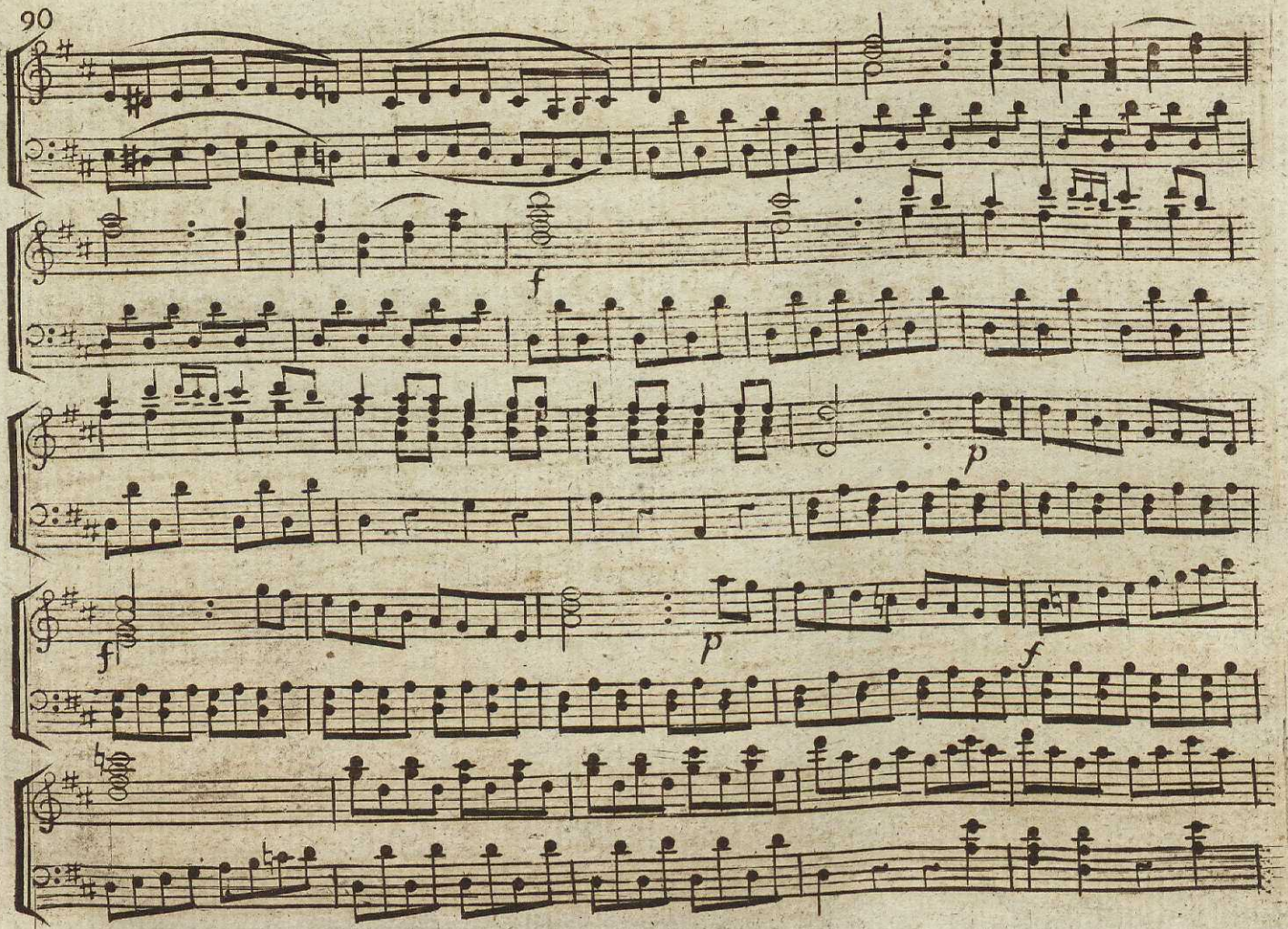
f
p
f
p
f

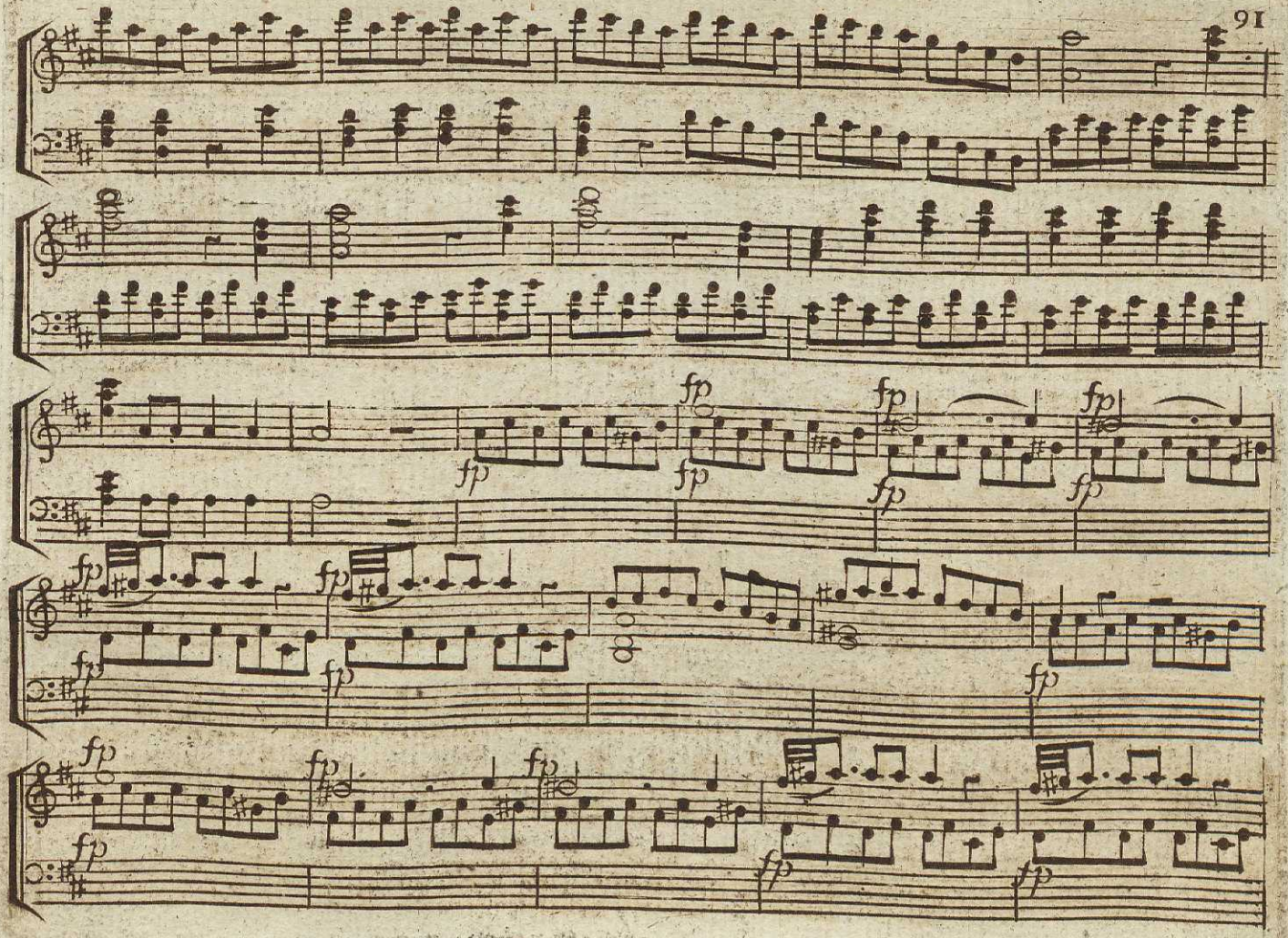
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp

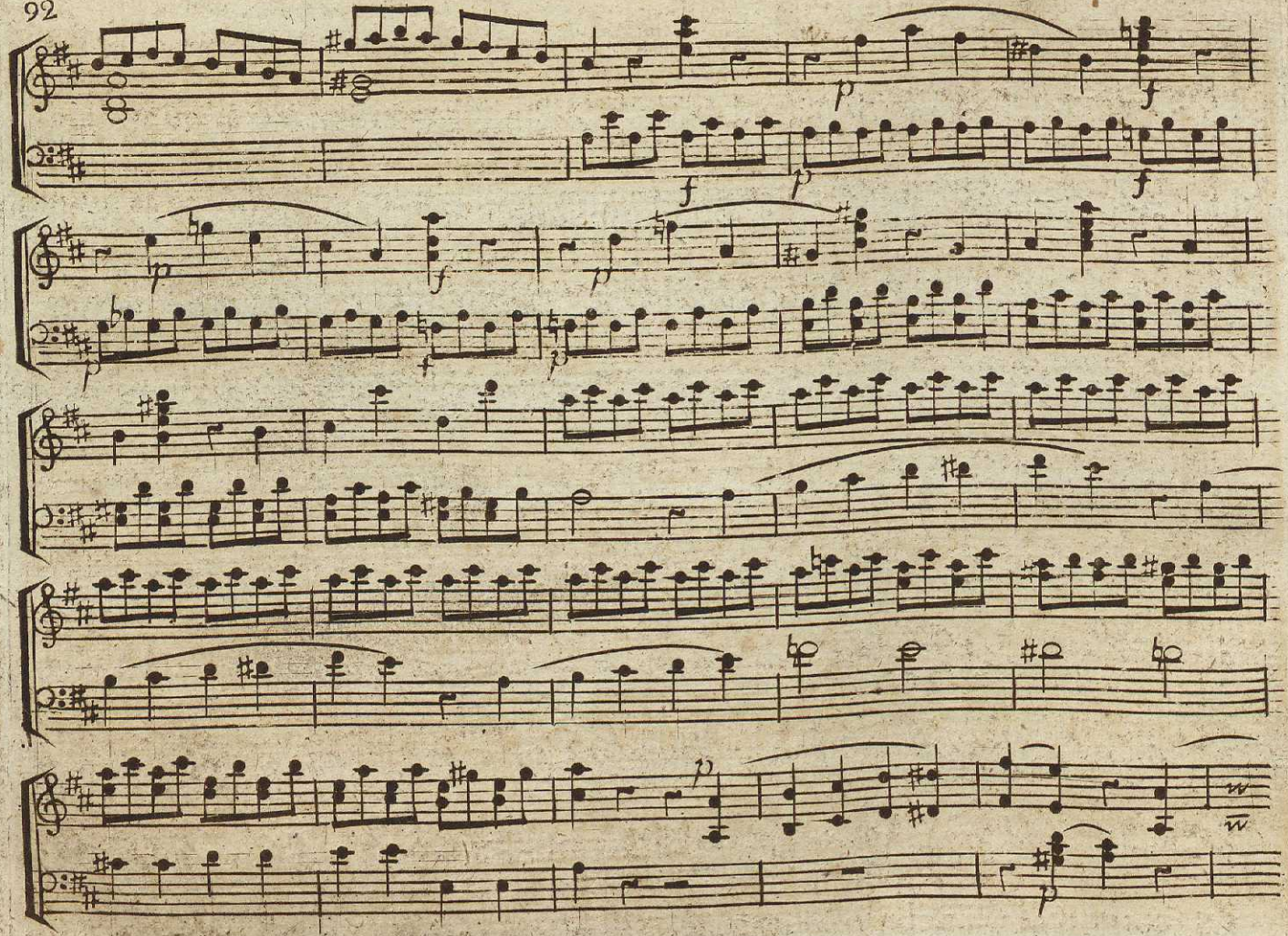

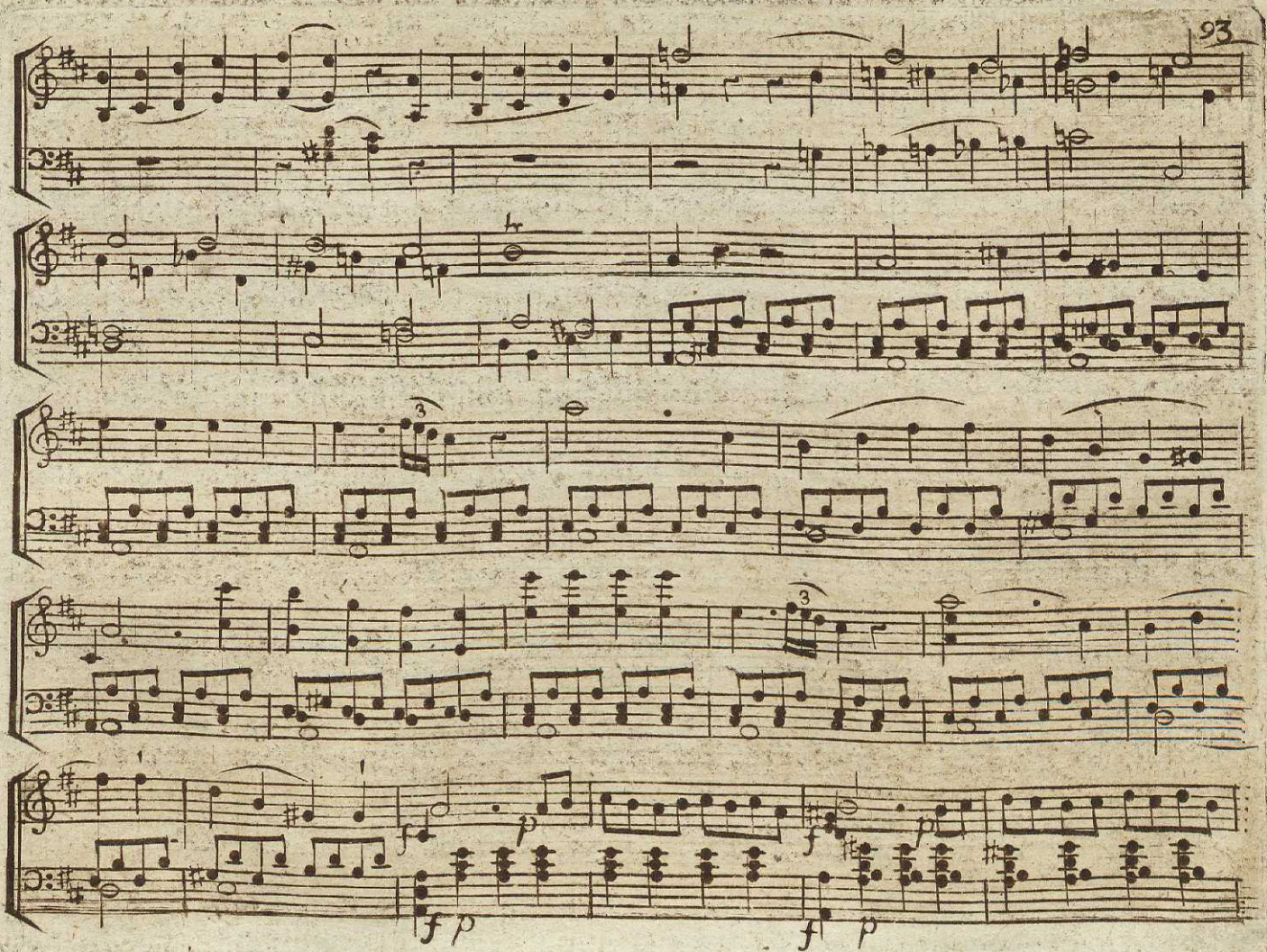
fp
fp
fp
fp

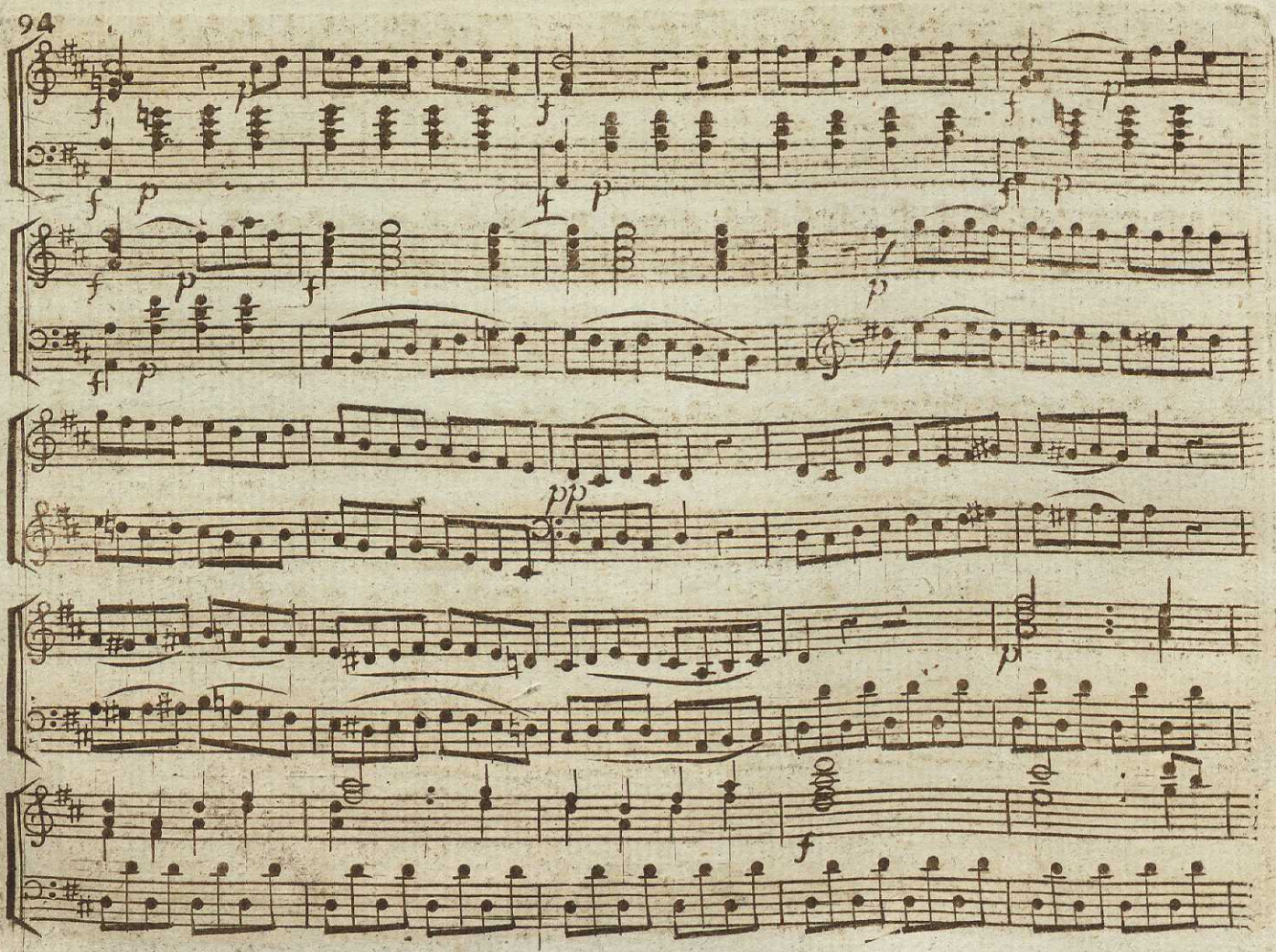

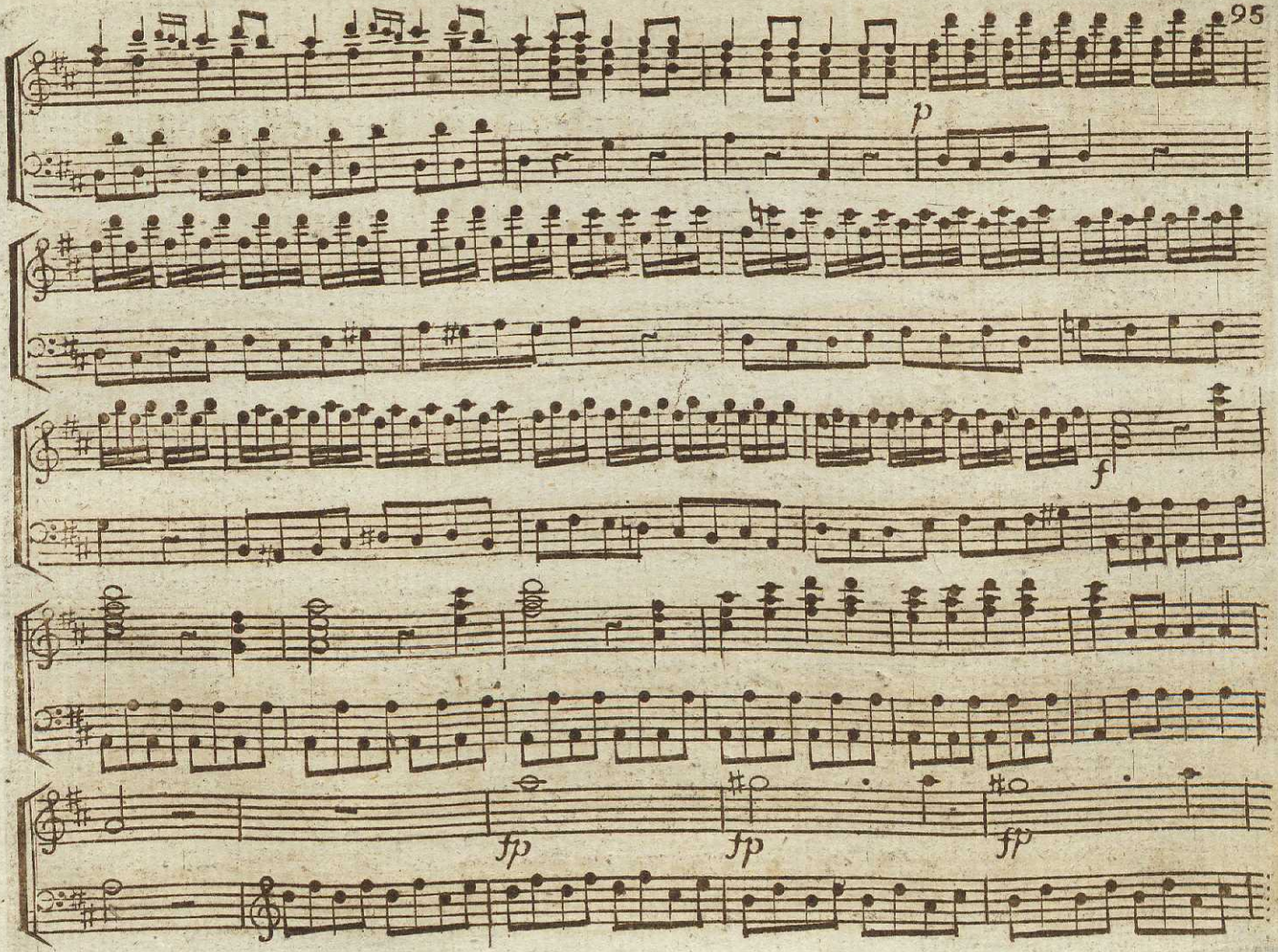
p
f
fp
fp
fp

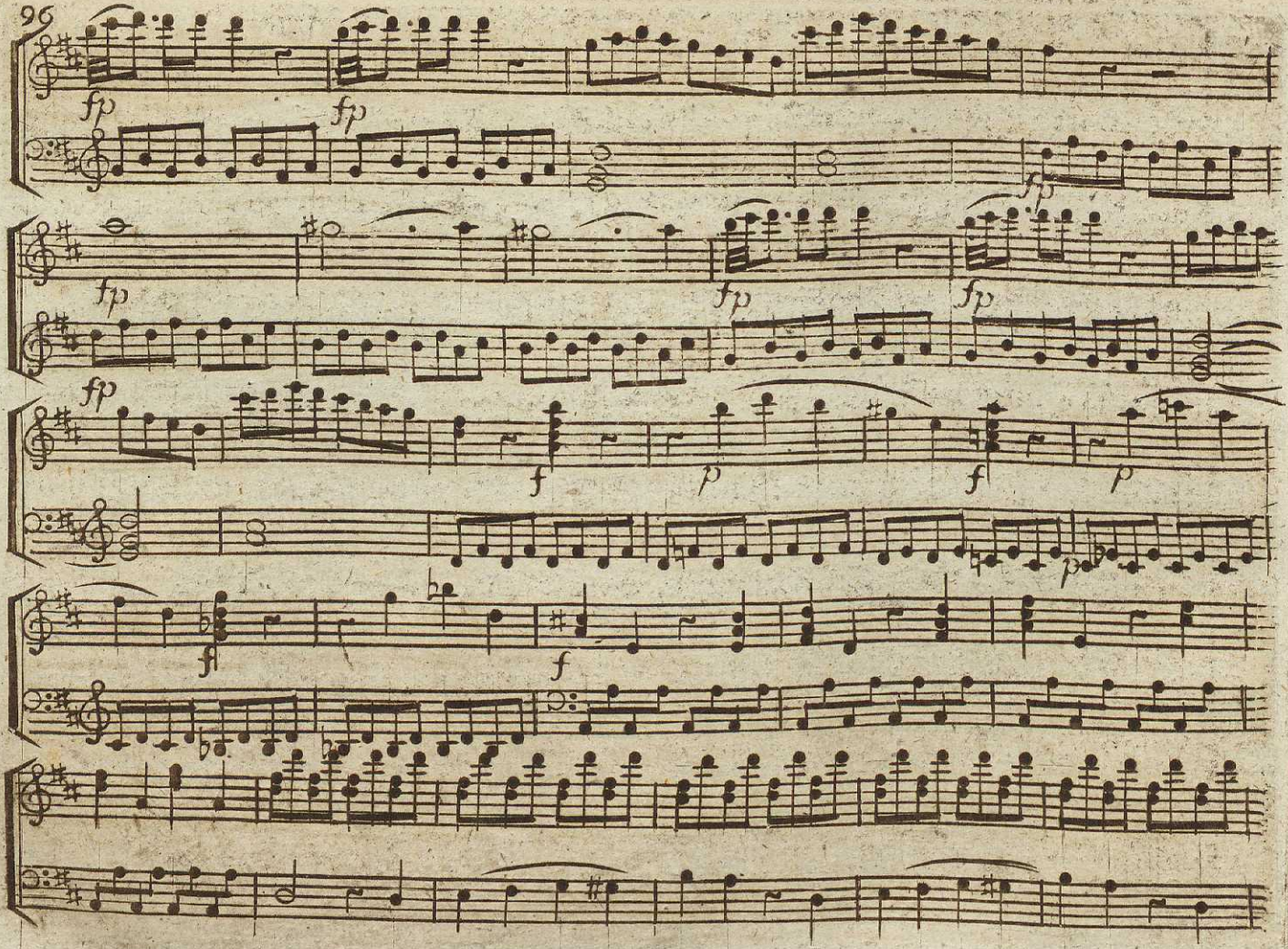
fp
fp
fp
fp
fp
fp
fp
f
p
f
p
p
ff
f

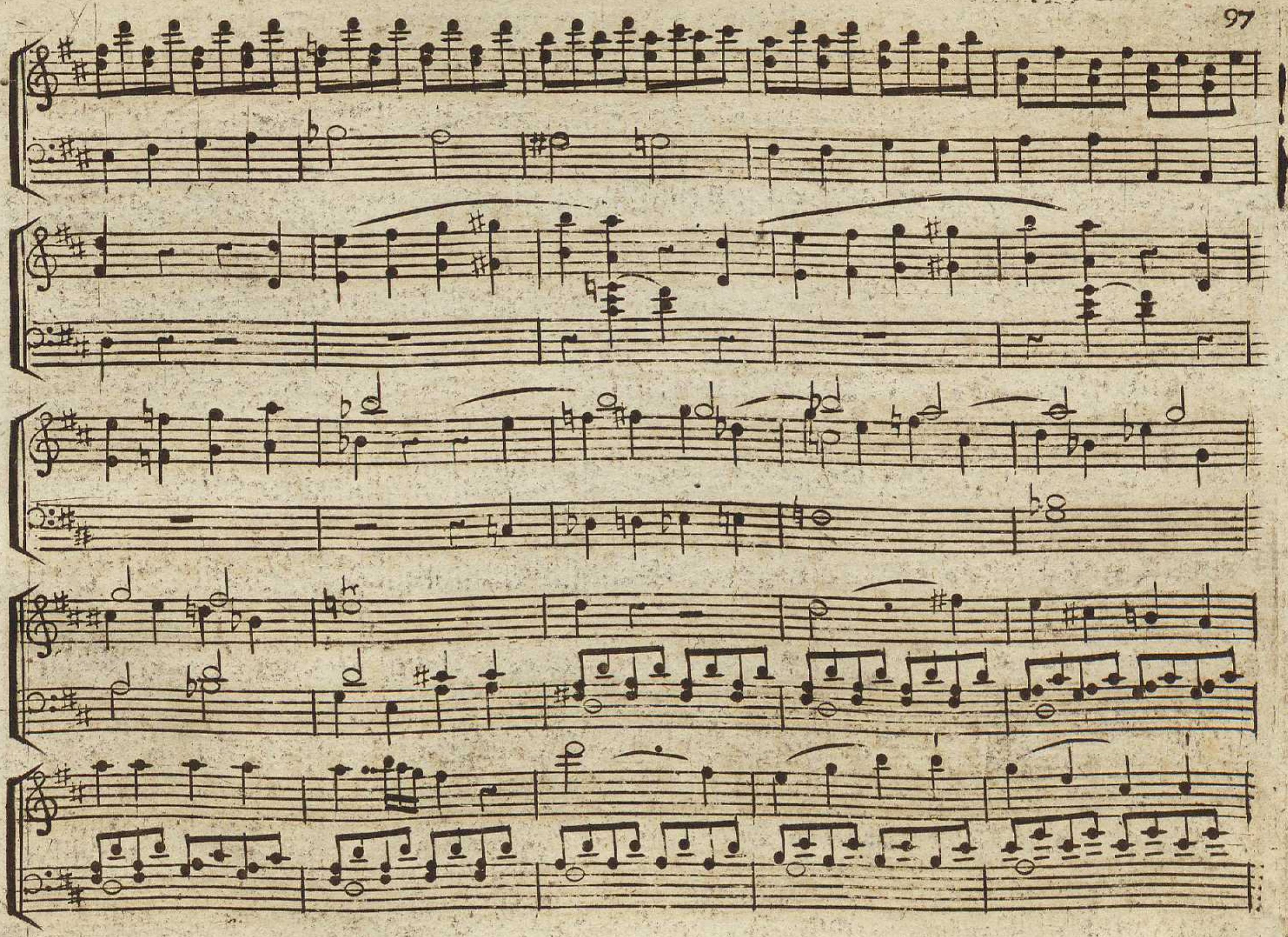

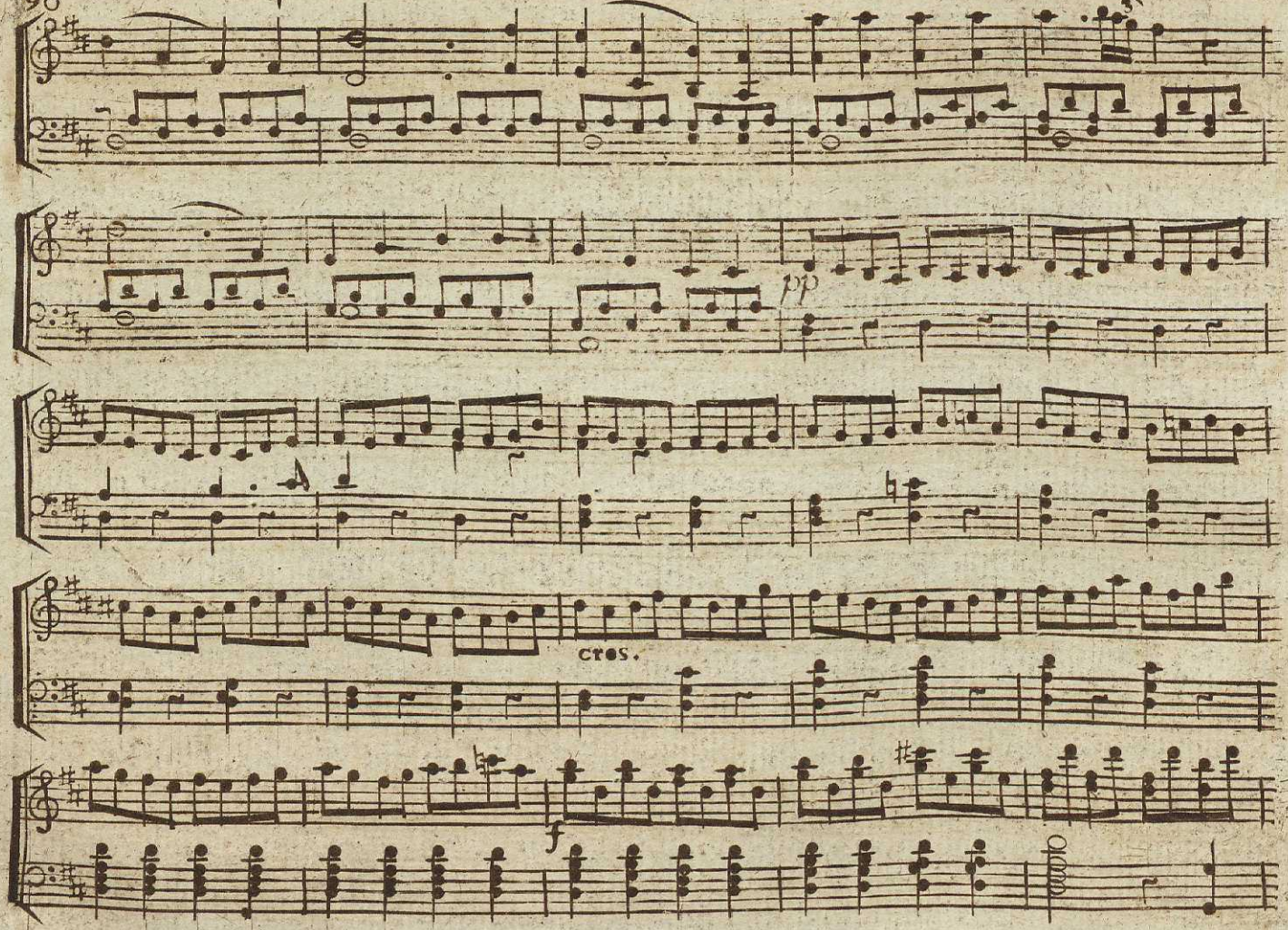
pp
cres.
f

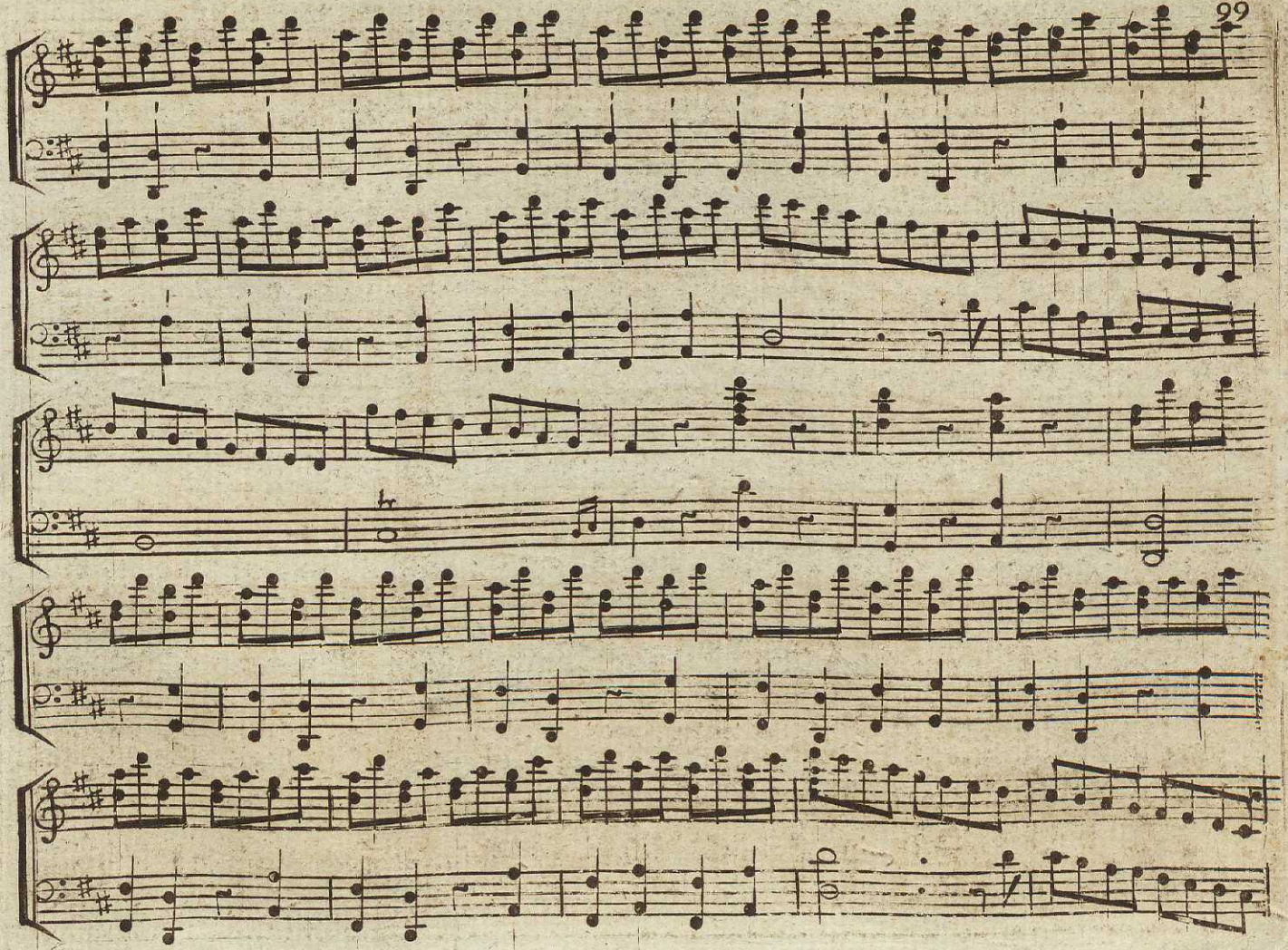

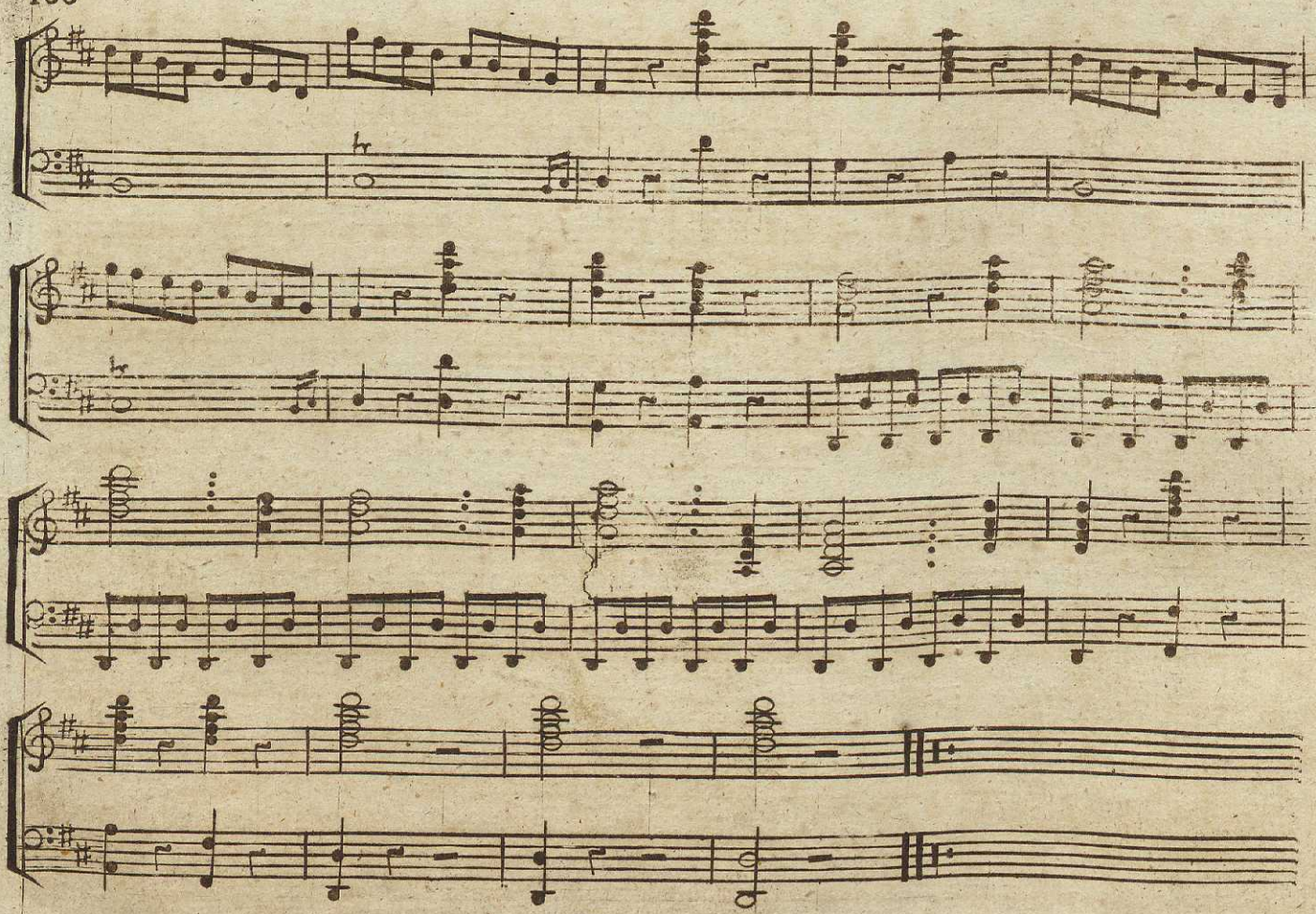

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 26 och 27.

Aria
ur den afbrutna
Offerfesten
af
Winter.

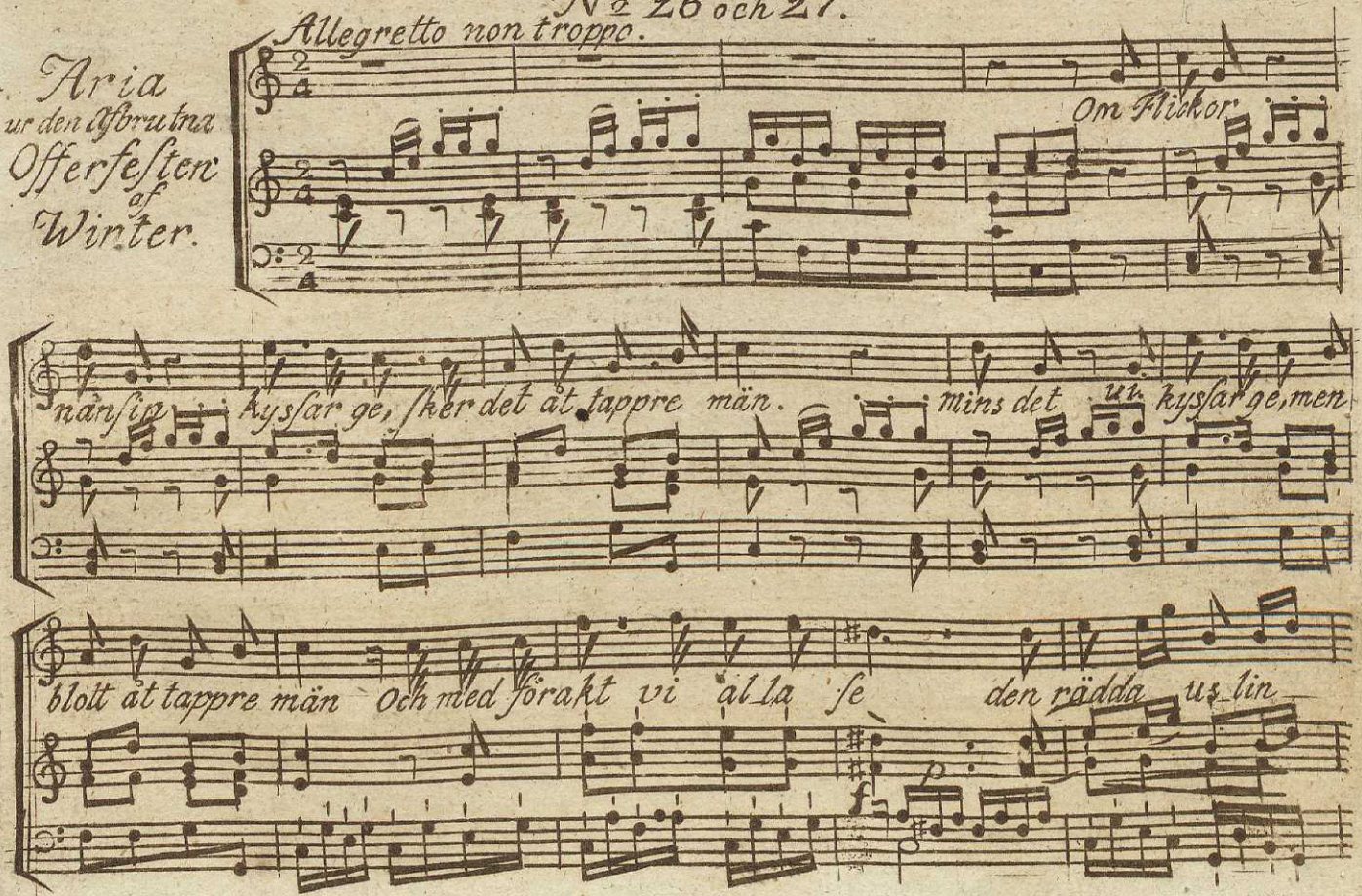

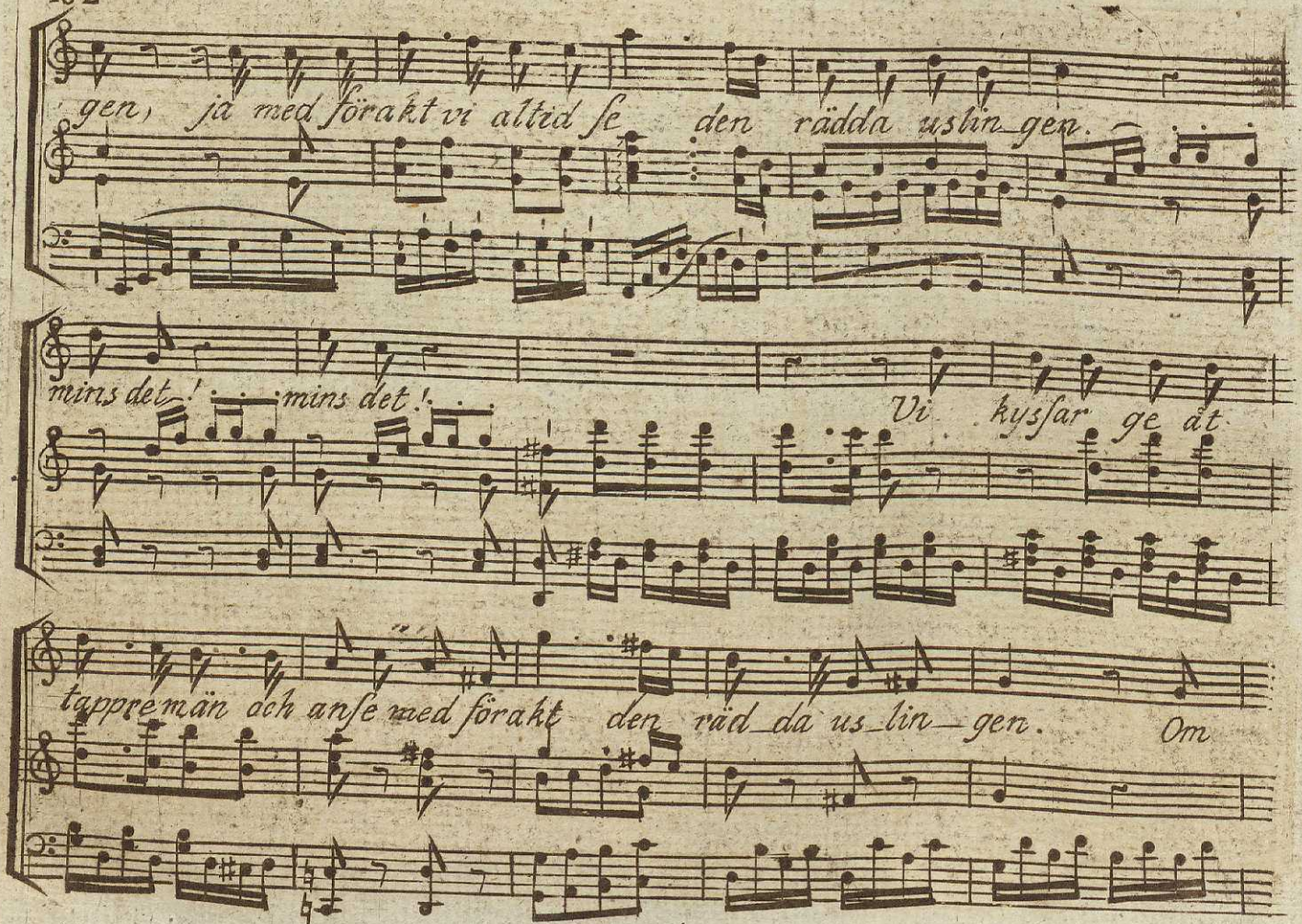
gen, ja med förakt vi altid se den rädda uslin-gen.
mins det! mins det!
Vi kysfar ge åt
tappre män och anse med förakt den räd-da us-lin-gen.
Om

Flickors klokhet bättre döm! vi granskahvar person, ochtro, att skryt och sjelf be-

röm, ochtro att skryt och sjelf beröm be_teckna en poltron. mins det!

mins det. Och en poltron en skryta_re kan

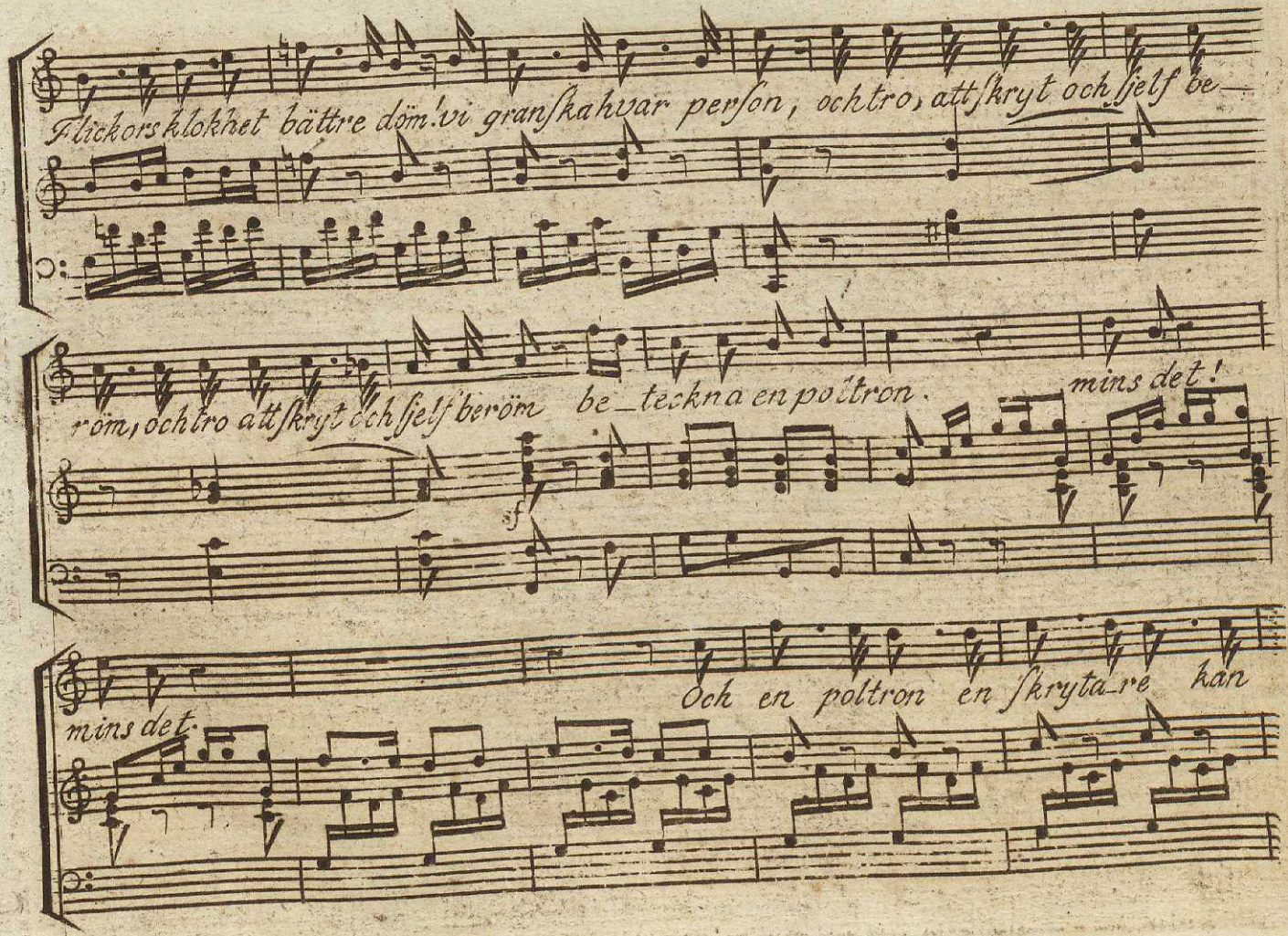

in_ga kyssar få. nej nej. åt tappre gossar vi dem ge; poltron får blott se

på. Ja flic_kors klok_het bät_tre döm, vi granska hvar per_son, vi

tro att skryt och sjelf be_röm be_teckna en poltron, be_teckna en pol_

sf p sf p

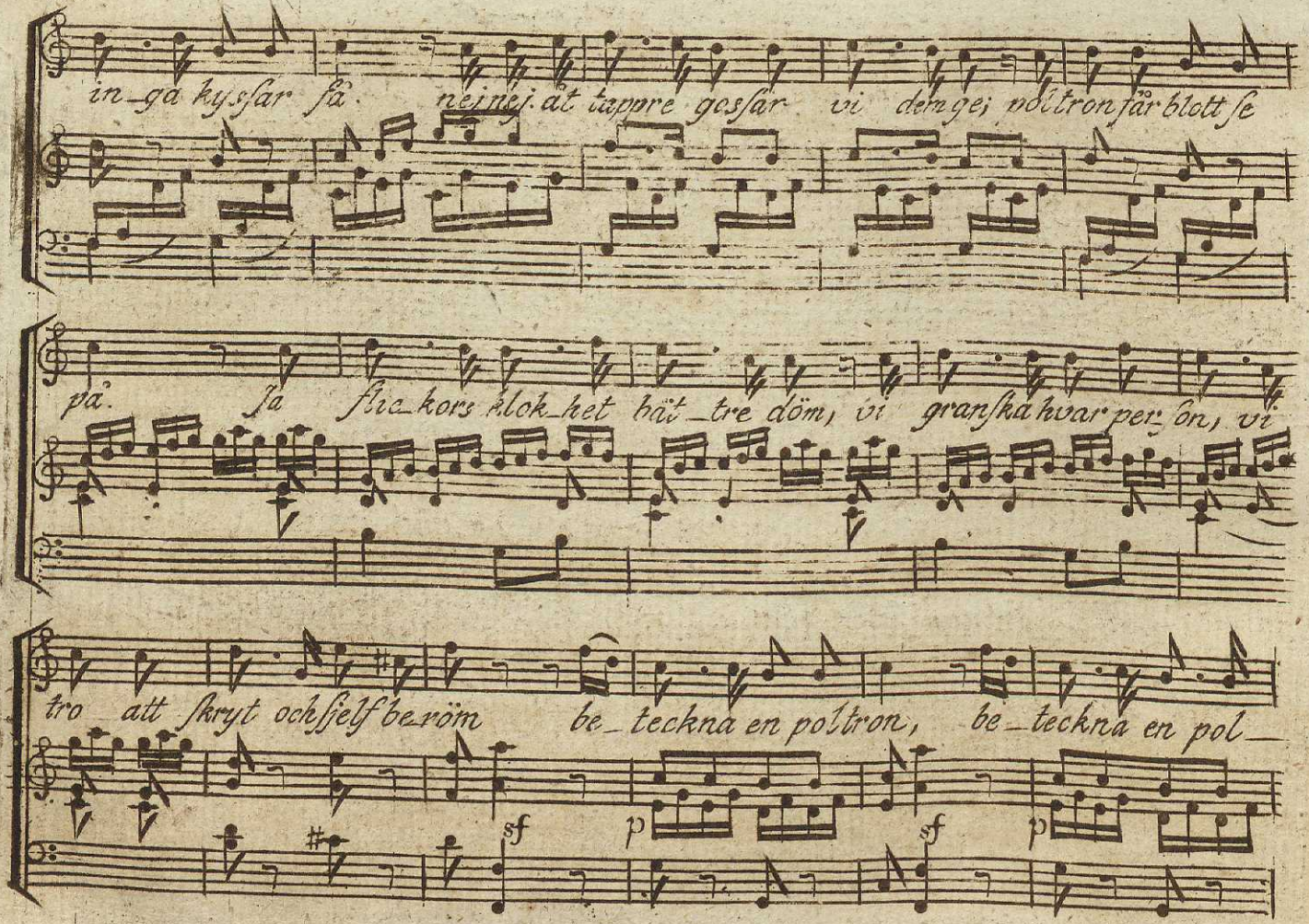

tron. mins det. mins det. Se här min herr poltron.

ff p f

Aria ur den Afbrutna Offerfästen af Winter.

Andantino.

Förr

lekte jag och sjöng och log, jag var så glad och nöjd; i

p

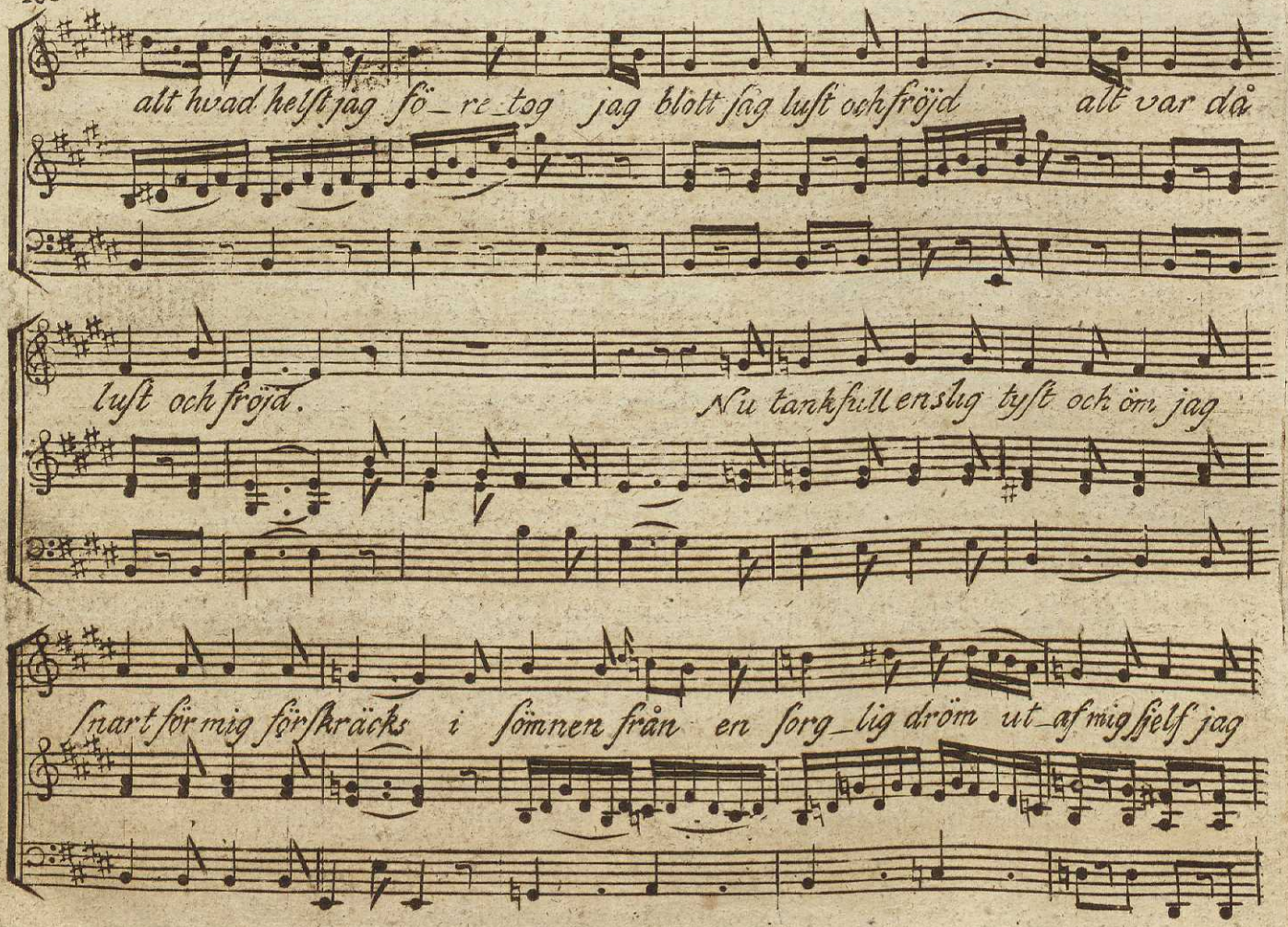
alt hvad helst jag fö_re tog jag blott såg lust och fröjd alt var då
lust och fröjd.
Nu tankfull enslig tyst och öm jag
snart för mig förskräcks i sömnen från en sorg_lig dröm ut_af mig sjelf jag

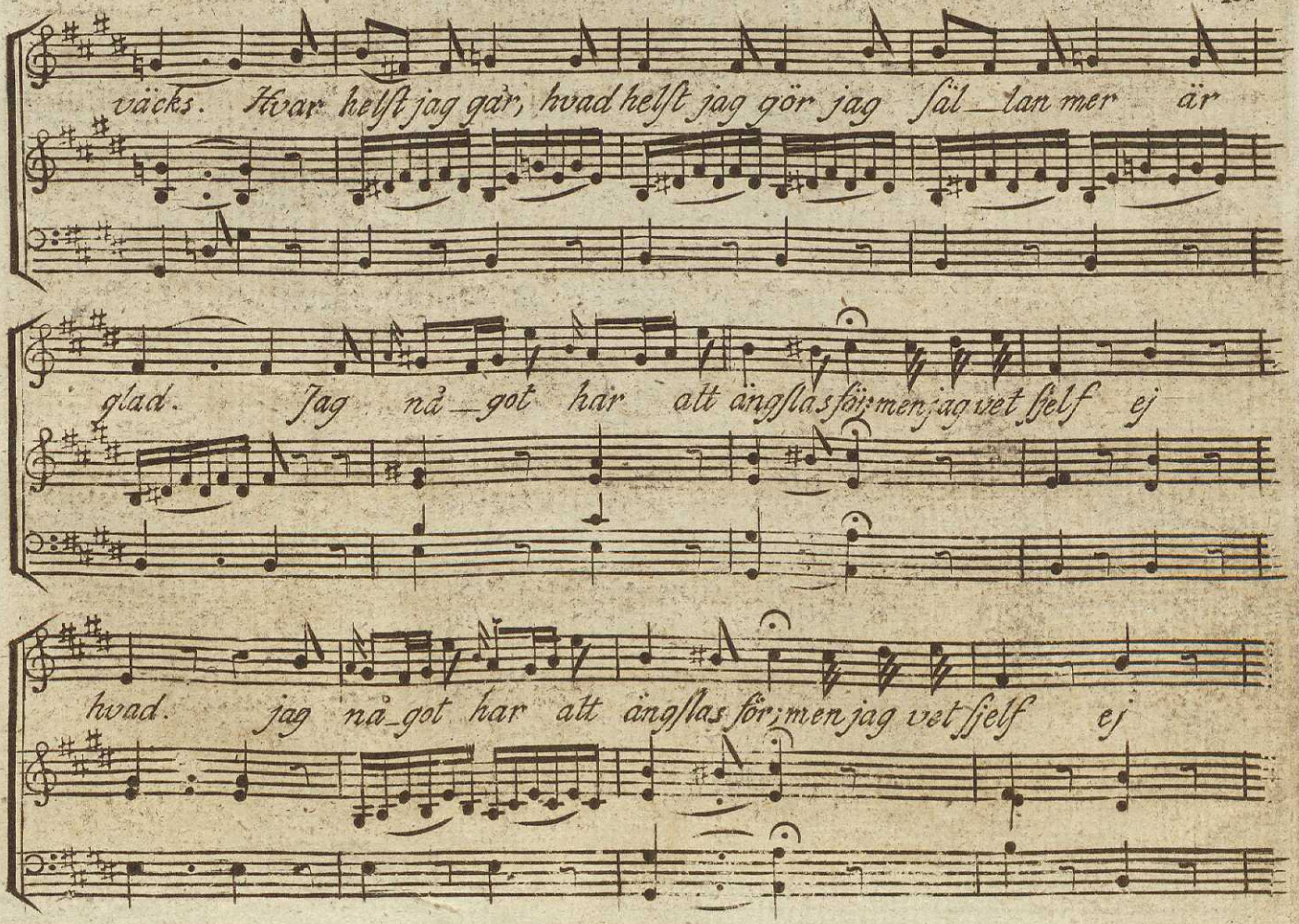
väcks. Hvar helst jag går, hvad helst jag gör jag säl_lan mer är
glad. Jag nå_got har att ängslas för; men jag vet sjelf ej
hvad. jag nå_got har att ängslas för; men jag vet sjelf ej

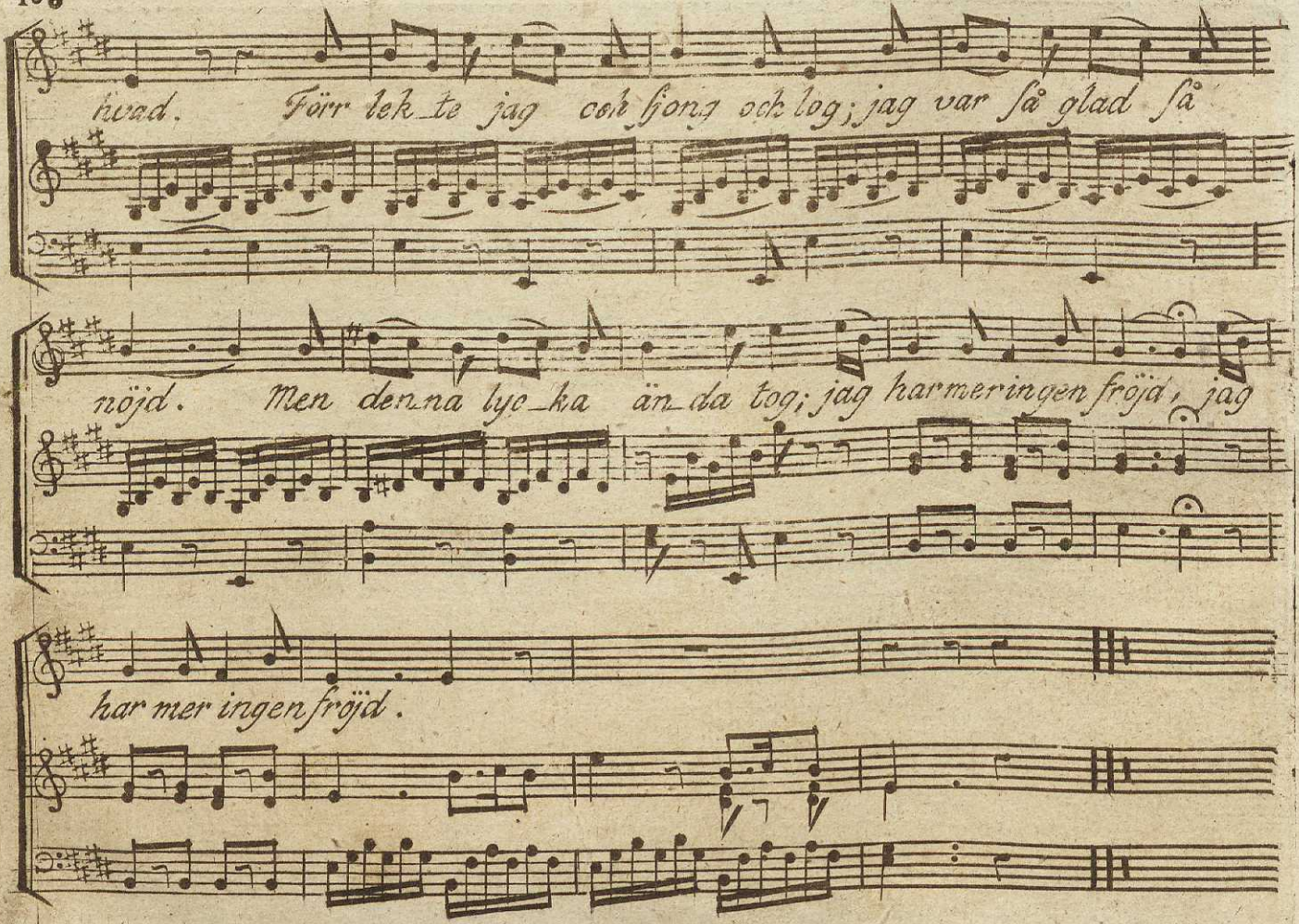
hvad. Förr lek te jag och sjong och log; jag var så glad så
nöjd. Men denna lyc ka än da tog; jag har mer ingen fröjd, jag
har mer ingen fröjd.

År 1812.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 28 29 och 30.

Duo
ur
den afbrutna
Offer-Festen
af
Winter.

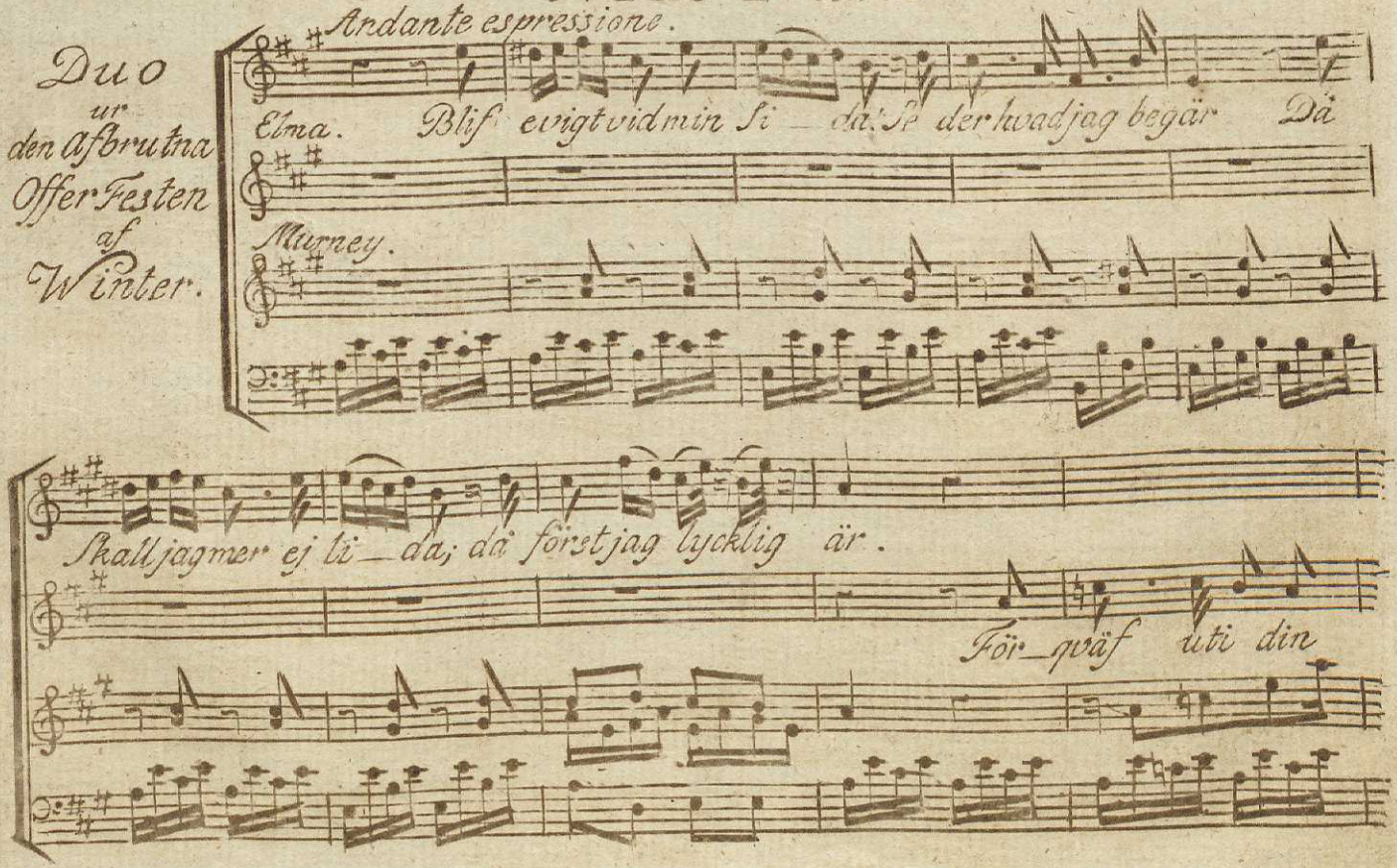

Själ för_quäf i tid en laga Som brottsligt der tänds opp! den en dast föda

Skall en pla_ga Som följer ett be_dragit hopp, Som följer ett be_dragit

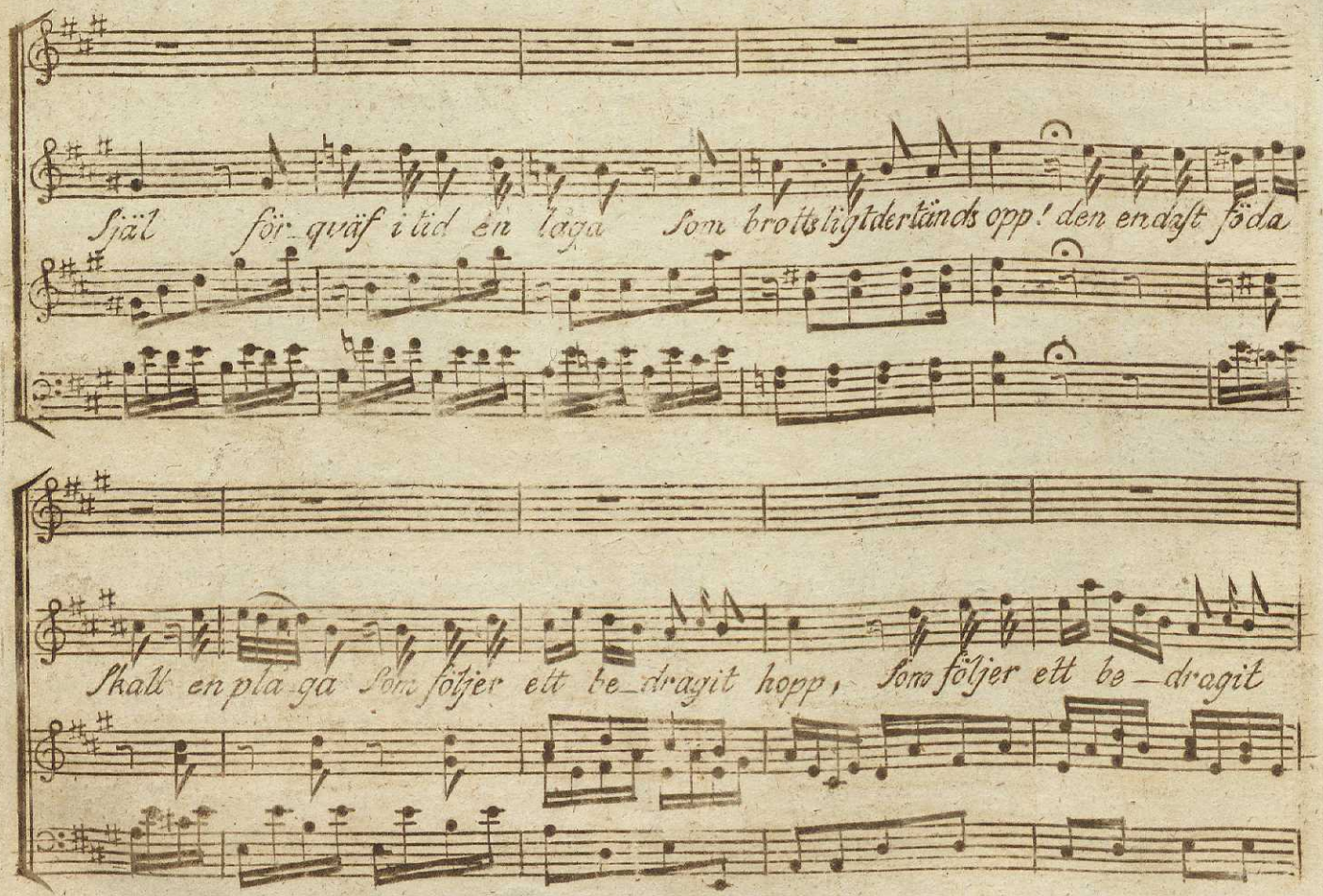

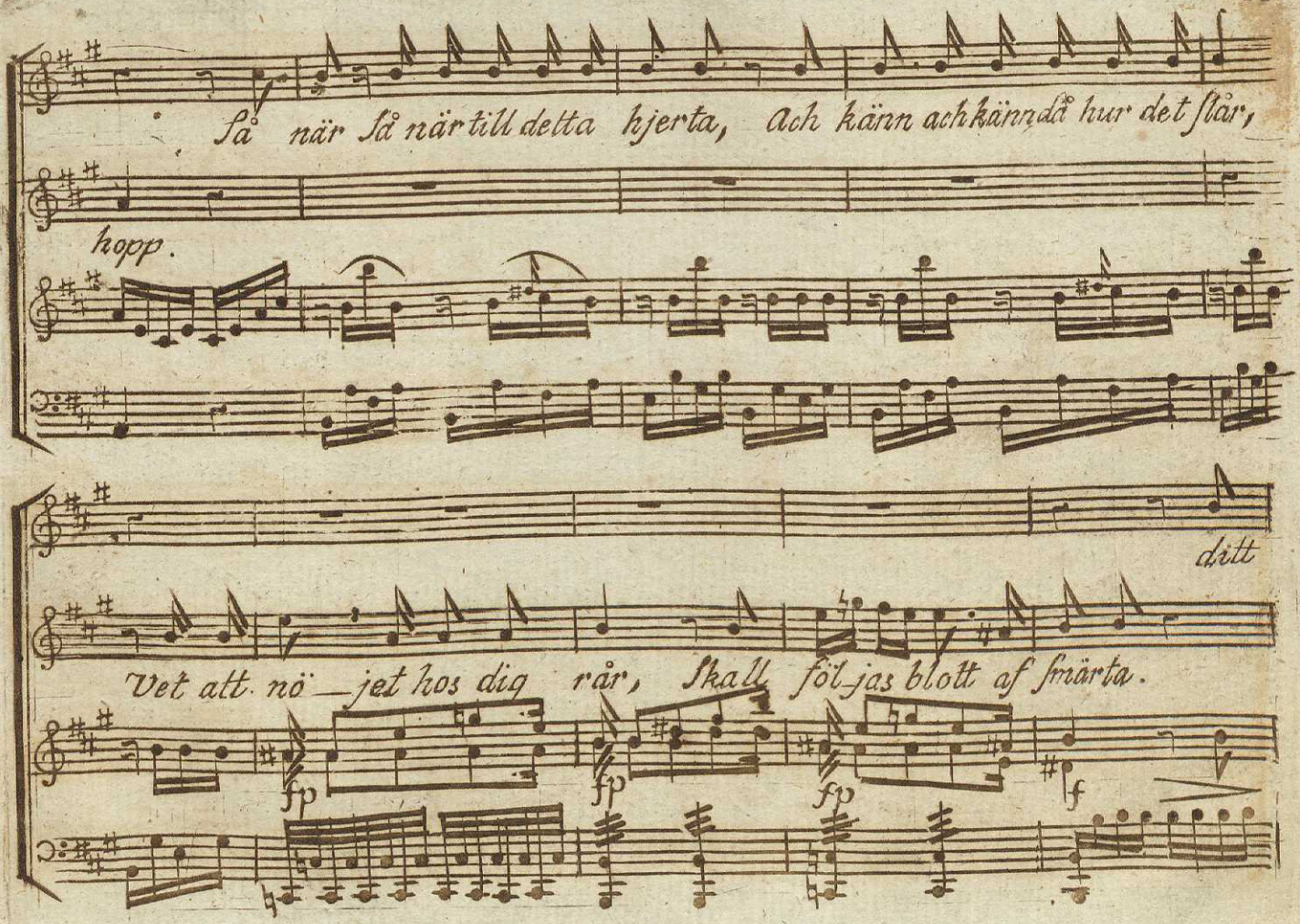
Så när så när till detta hjerta, och känn och känn då hur det slår,
hopp.
ditt
Vet att nö_jet hos dig rår, skall föl_jas blott af smärta.
fp
fp
fp
f

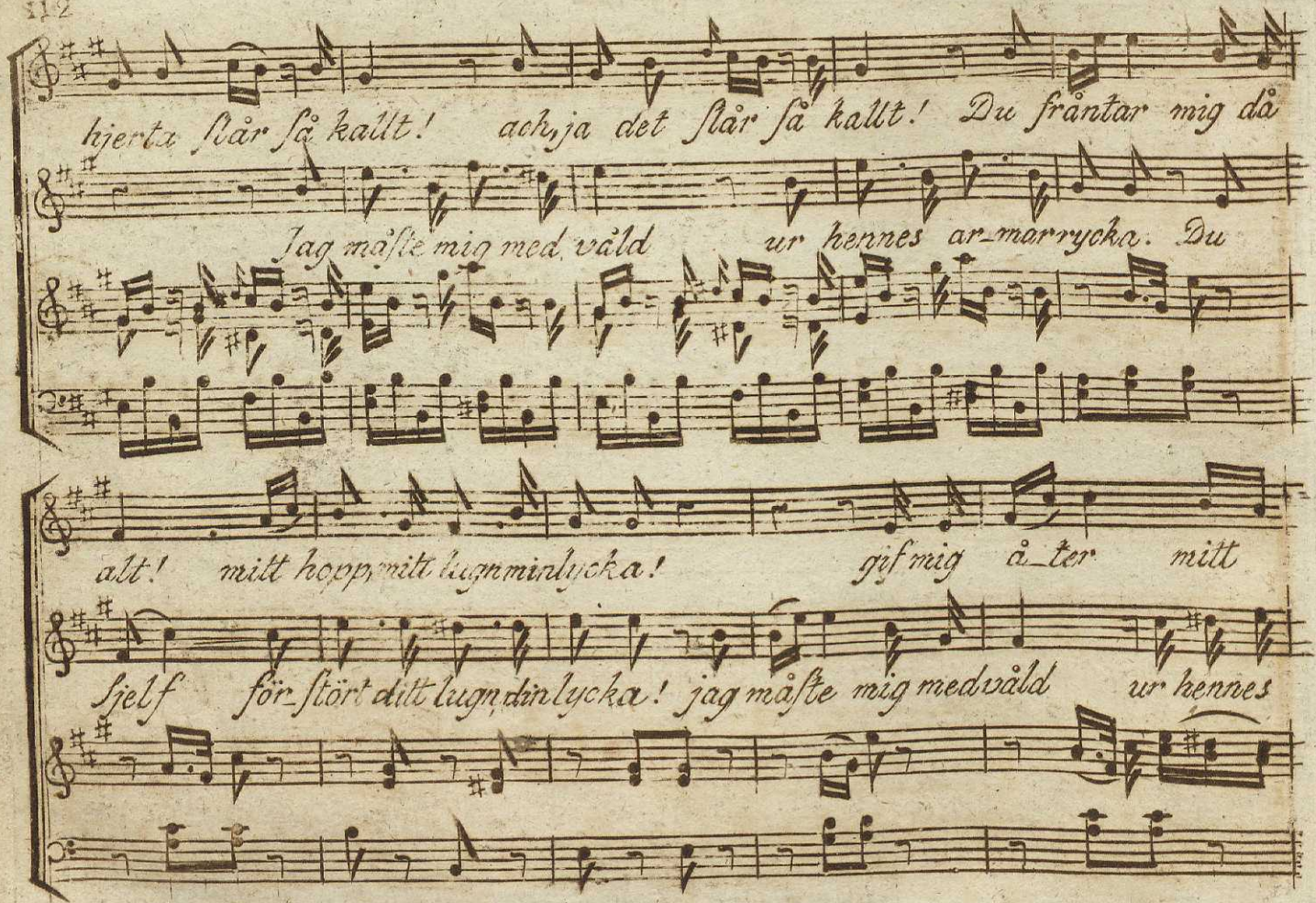
hjerta slår så kallt! ach ja det slår så kallt! Du fråntar mig då
Jag måste mig med våld ur hennes ar_mar rycka. Du
alt! mitt hopp mitt lugn min lycka! gif mig å_ter mitt
sjelf för_stört ditt lugn din lycka! jag måste mig med våld ur hennes

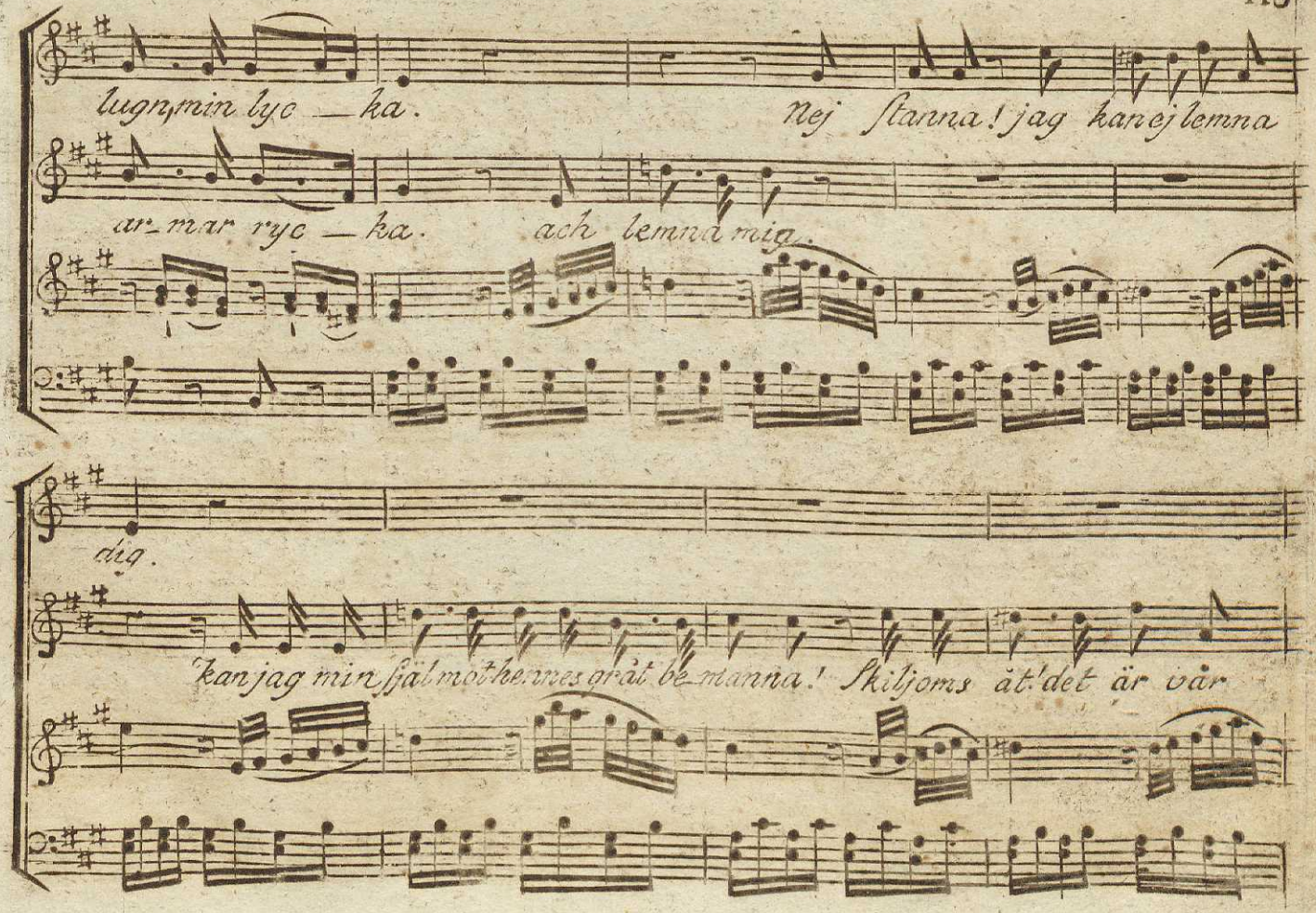
lugn min lyc — ka.
Nej stanna! jag kan ej lemna
ar mar ryc — ka.
ach lemna mig.
dig.
kan jag min själ mot hennes gråt be manna! Skiljoms ät! det är vår

Nej ſtanna! nej ſtanna! För_e nom oſs och

plikt. Ach, fly mig! ach fly mig! ach vet min

ingens hand oſs nänſin mer ſkall ſkil_ja! hvad kan din lag e mot ett band ſom

lag min plikt oſs ſkil_ja! mot deras band för_

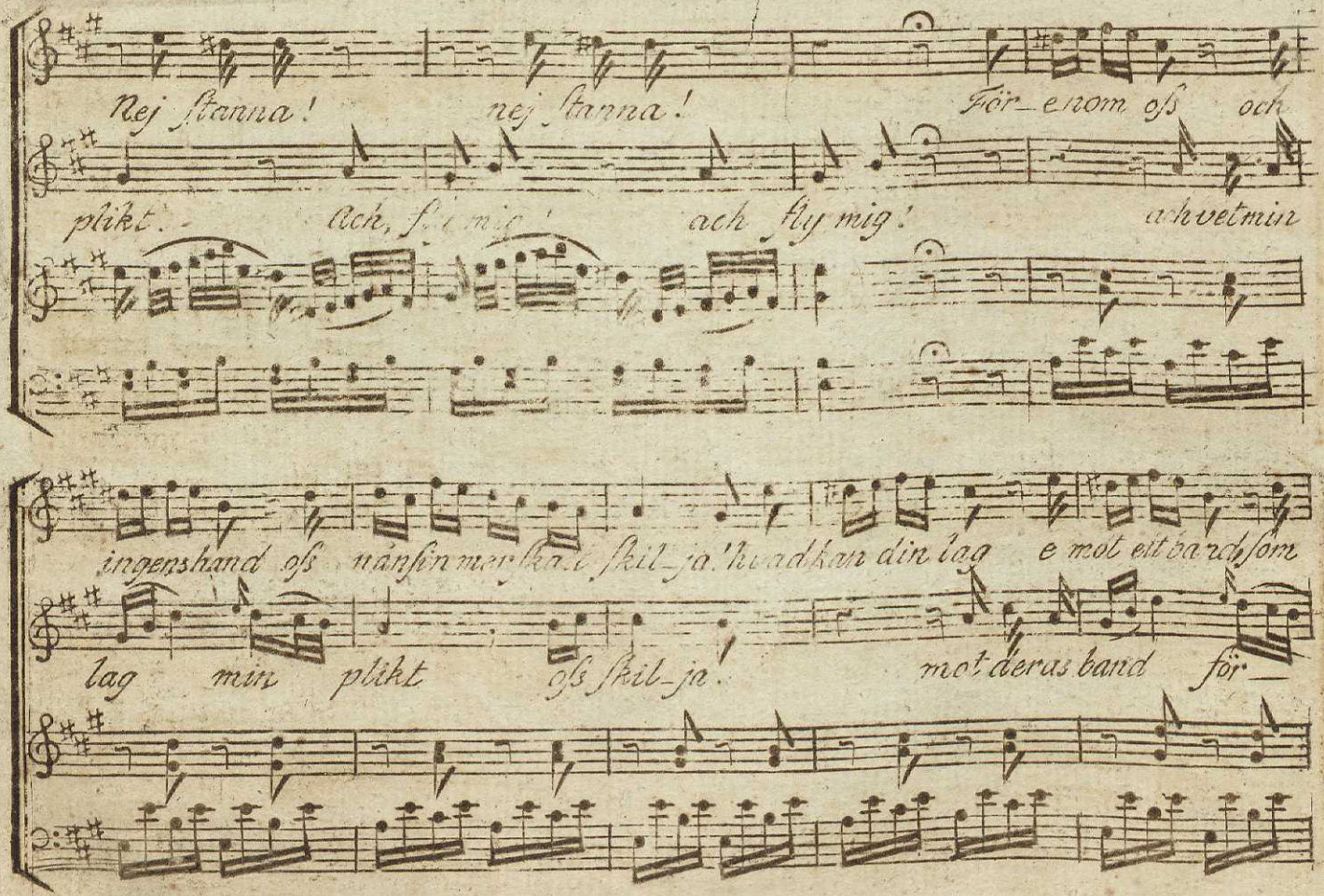

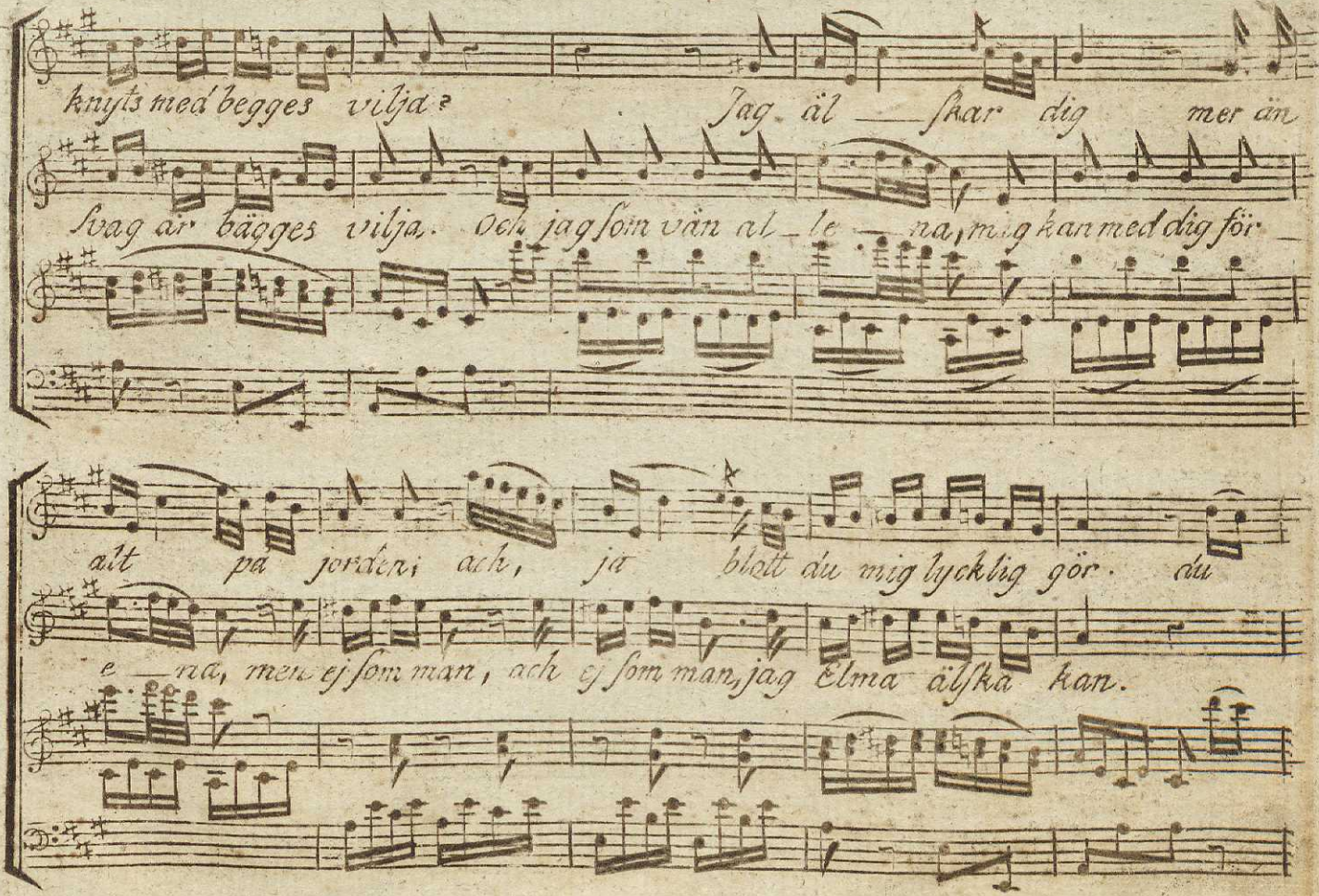
knyts med begges vilja?
Jag äl — skar dig mer än
svag är bägges vilja. Och jag som vän al — le — na, mig kan med dig för —
allt på jorden, ach, ja blott du mig lycklig gör. du
e — na, men ej som man, ach ej som man, jag Elma älska kan.

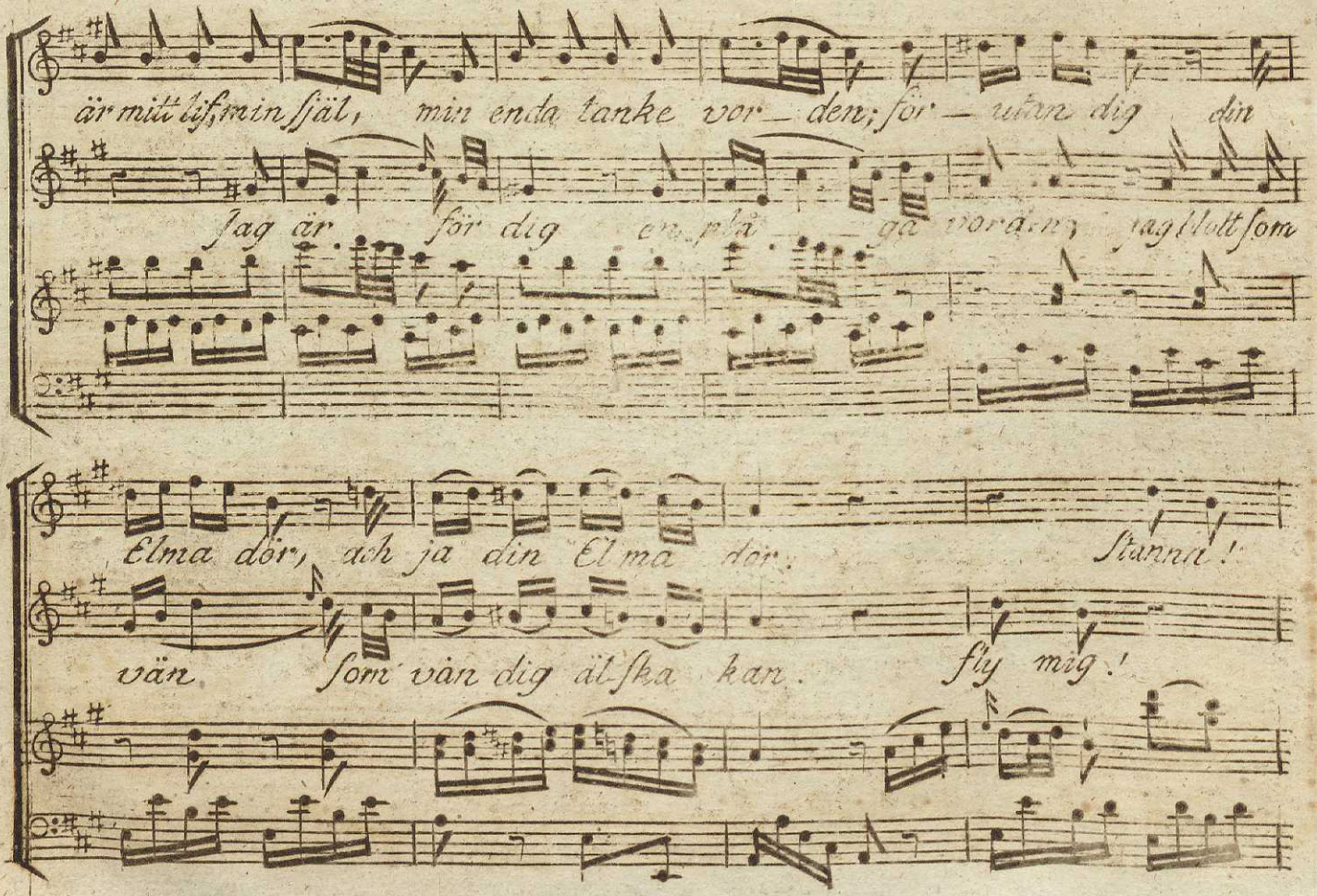
är mitt lif, min själ, min enda tanke vor – den; för – utan dig din
Jag är för dig en plå – ga vorden, jag blott som
Elma dör, ach ja din Elma dör. Stanna!
vän som vän dig älska kan. Fly mig!

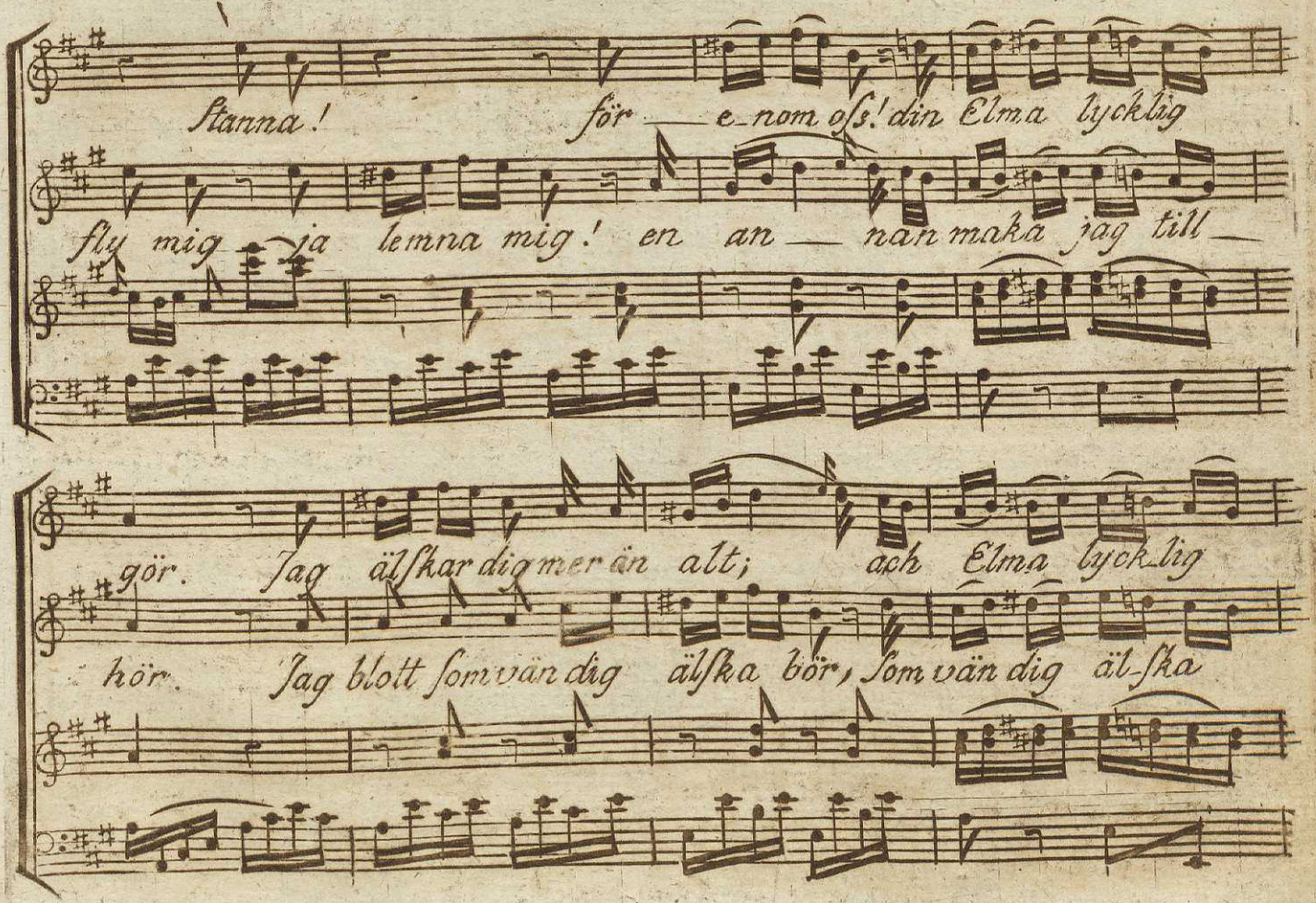
Stanna! för — e-nom oss! din Elma lycklig
fly mig — ja lemna mig! en an — nan maka jag till —
gör. Jag älskar dig mer än alt; ach Elma lyck-lig
hör. Jag blott som vän dig älska bör, som vän dig äl-ska

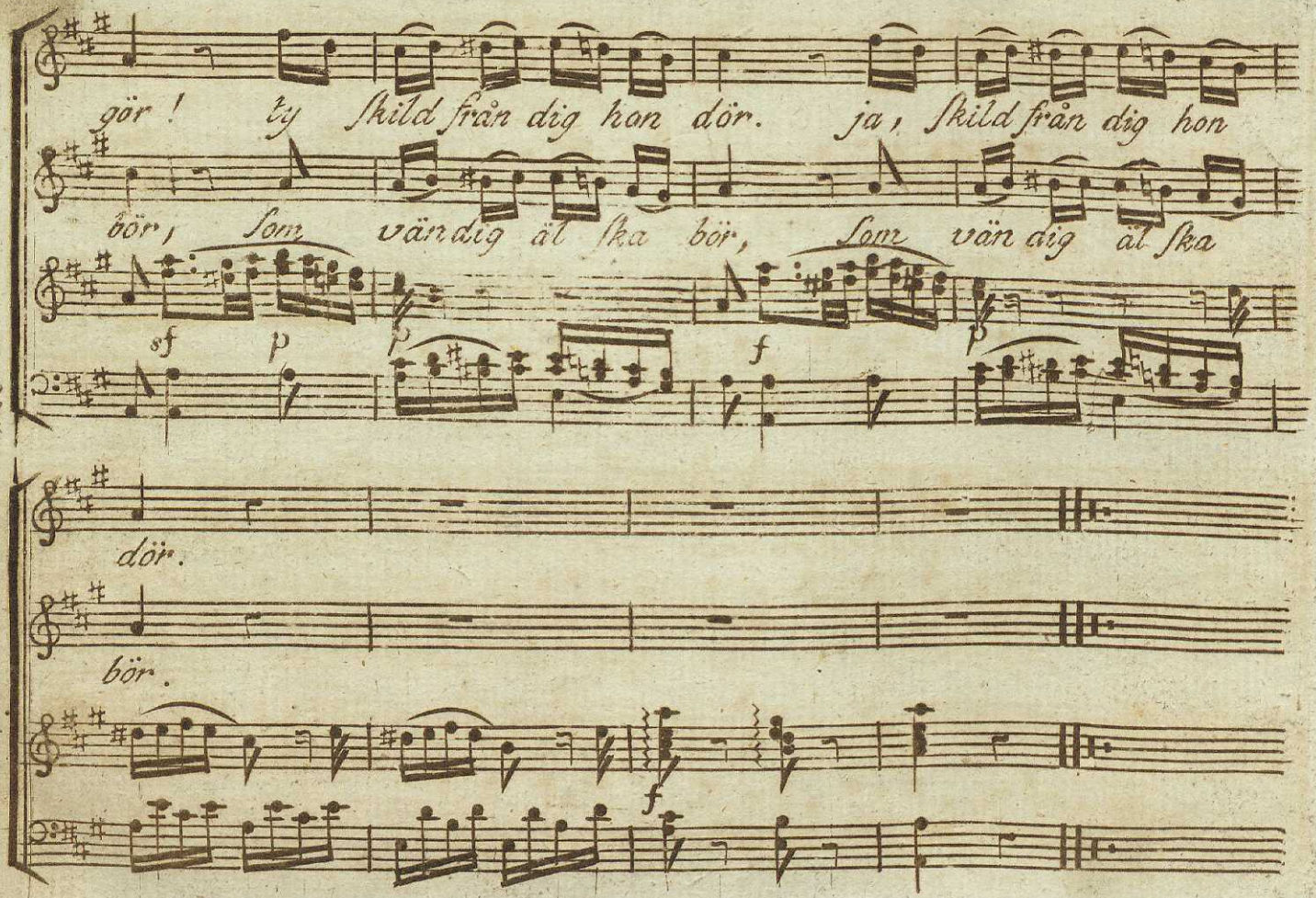
gör! ty skild från dig han dör. ja, skild från dig hon
bör, som vändig äl ska bör, som vän dig äl ska
sf p p f p
dör.
bör.
f

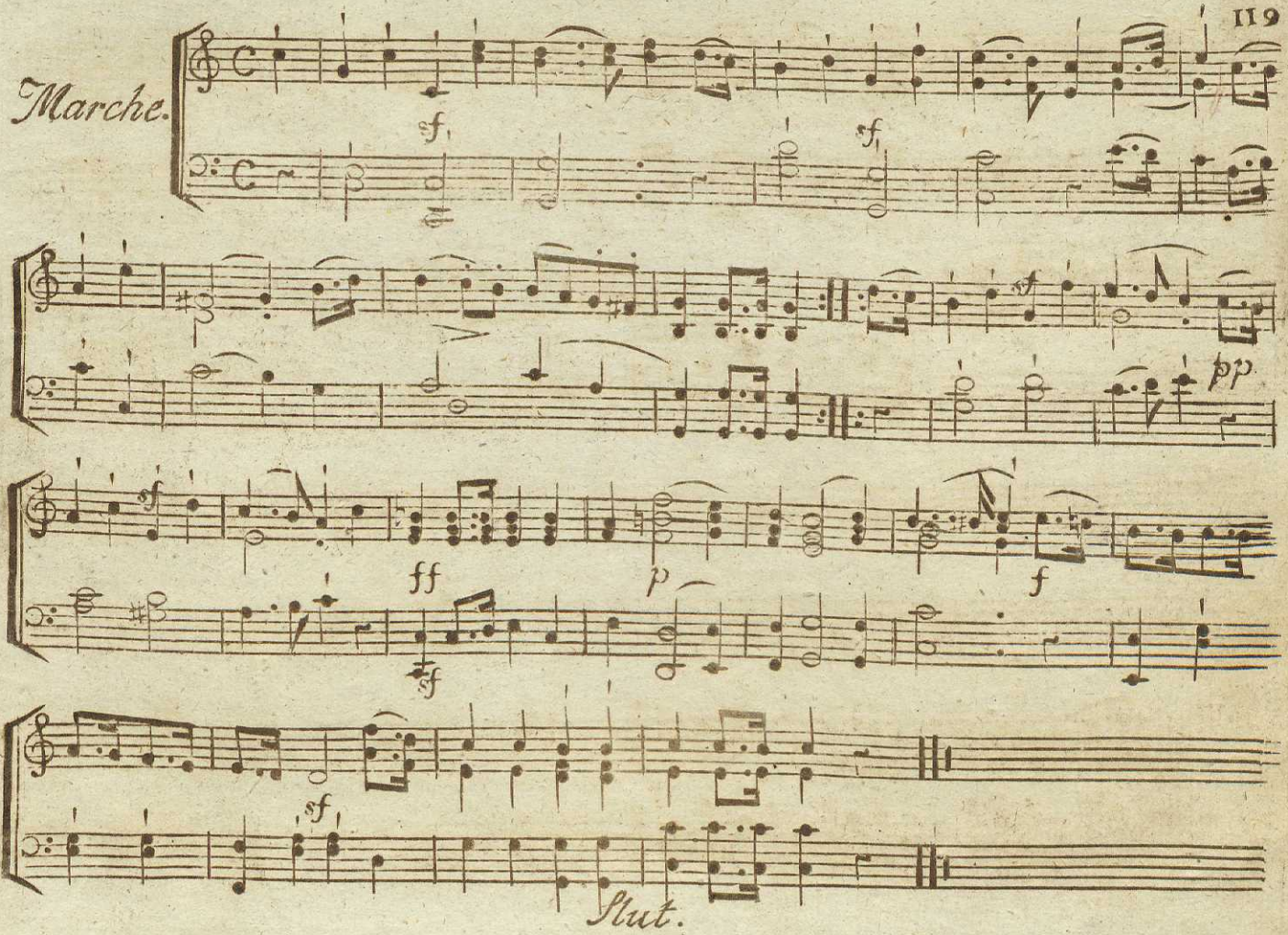
Marche.
sf
sf
pp
sf
ff
p
f
sf
sf
Slut.